

35461

Maa. St. D.

THEOLOGIA.

35461

I

F

I

DO

e

SAN

FRA

& pe

n

Col

Soci

Pe

Jux

Pro

Apud

FLORES

INDICI

SIVE

DOCUMENTA

ex aureis Epistolis

SANCTI INDIARUM

APOSTOLI

FRANCISCI XAVERII

decerpta,

& per singulos totius An-
ni dies distributa.

*Collegii Graeviensis
Societatis Jesu ad S.
Petrum Anno 1722.*

Juxta Exemplar Pragenſe.

Proſtant GEDANI,

Apud JANSSONIO - WAES-
BERGIOS. 1701.

LIBRARIUS

10101

10101

DOCUMENTA

10101

LIBRARIUS

10101

LIBRARIUS

10101

LIBRARIUS

10101

35. 467

T.

LIBRARIUS

LIBRARIUS

10101

A

qu

me

tan

tia

ve

ro

me

are

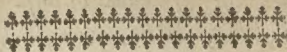
edi

qu

un

su

ra

Ad Lectorem.

ÆTatis hic, quam vi-
vimus, genium se-
quor: peregrina nunc do-
mesticis præplacent, dum
tantum dono accedit gra-
tia, quantò magis dissito
venit è climate. Flores offe-
ro; non quos obvia olitoris
manus vicina decerpfit ex
areola, sed quos orbis alias
educavit. Habes in his,
quam sæculi hujus ingeni-
um tam perditè deperit,
sumptam à longinquitate
raritatem; Indiâ quippe
) (3 veni-

veniunt & Japonia mis-
si: Nève in iis, quod flo-
rum aliàs vitium est, de-
coris inconstantiam incu-
ses, semper hi vernant,
& nova quotidie in folia
explicantur, modo sint,
qui legere indies velint.
Trahunt insuper ex magni
Indorum Apostoli, cujus
calamo confiti sunt, san-
ctitate vñ in animos
thaumaturgam, ut nec as-
pici sinè fructu, nec legi
possint absq; emolumento.
Accipe fascem hunc, toti-
dem, quot annus dies nume-
rat, floribus, temere, ut
sors tulit, congestis, va-
rium. Nec oculorum isti
tan-

tantum delitiis, ut florum
plerique servant, sed &
utilitati. Xaveriani non es-
sent, si animæ tuæ fructum
non respicerent. Is floribus
istis super Panchæos odor,
& super Hyblæos vis inest
medica, ut vel modicè de-
libati non possint non ani-
mæ tuæ summè esse saluta-
res. Quod ut felicius eve-
niat, mens Divi Gentium
Apostoli brevi considerati-
one promota viam tibi pan-
dit, & invitat, qua in pi-
as ulterius abire cogitatio-
nes, & sancta desideria pos-
sis. Utinam quo spiritu ab
ardenti hoc animarum ze-
lote scripta, quæve in-
ten-

tentione tibi nunc obla-
ta sunt hæc salutis mo-
nita, ea tu eâdem avidita-
te accipias, constanter uta-
ris; ita tenui opellæ nostræ
pretium, & Magno India-
rum Apostolo solatium, sed
& animæ tuæ fructum fe-
res.

Quod precatur

Salutis tuæ Avidis-
simus.

1. Ian. Cal. Ian.

QUæ mors acerbior esse potest, quam sine Christo, ubi eum semel degustaveris, vivere, eumque deferere, tuas ut sequaris voluptates? Mihi credite, nulla crux est cum hac cruce comparanda. *S. Xav. lib. prim. epist. 1.*

Ita constituta est rationalis creatura, ut si convertatur ad bonum incommutabile, beata fiat: si aveitatur, sit miserissima.

Ubicunque infra Deum moeretur anima, etsi magnum aliquid & jucundum se reperisse credat, misera est, quia indiga; indiga, quia caret eo, in quo & per quem sunt omnia, sine quo nihil sunt omnia.

*Aspiratio quotidie ite-
randa.*

OMagne Sancte! Indorum
Apostole, maxime orbis
Thaumaturge, Pater, & Patro-
ne mi singularis S. Franciscæ
Xaveri! memento: quanto a-
nimarum Deo lucranda-
rum Zelo flagraveris. Rogo te per
Jesu & Mariæ amorem, per
tuum animas lucrandi deside-
rium, habe curam animæ
meæ; qui plusquam duodecies
centena millia cœlo lucra-
tus es, lucrare & hanc animam
meam. Fac ut salutare tuum
documentum intime agno-
scam, integre sequar, constan-
ter servem, donec ad te evoca-
tus, Deum pretiosissimam E-
jus, & meam Matrem, laudem,
amem, & glorificem in æter-
num, Amen.

2. Jan.

2. Jan. 4. Non. Jan.

TOedet me interdum vitæ;
ac satius esse arbitror pro
Religione mortem oppetere,
quam in tot, tantisque Divini
Numinis contumeliis vivere;
cum præsertim eas non pos-
sim non videre, prohibere non
possim. *Sanctus Xaverius l.*
1. ep. 7.

Si vicinum scelus tantum
affligit, quid doloris par fo-
ret sentire eum, qui hujus per-
ditorum massæ compars ma-
lum auget?

Male impunitatem tibi sua-
det peccantium multitudo.
Ut non minus peccat, qui cum
multis, ita non minus ardebit,
quia cum pluribus. Frequentia
scelerum non minuit, sed pro-
vocat vindictam.

O magne Sancte! &c. f. 2.

A 2 3. Jan

3. Jan. 3. Non. Jan.

SI quem a meis Fidelissimis at-
que amantissimis Consiliis
non abhorre arbitrarer, salu-
berimum eidem darem Con-
siliū : ut quotidie per qua-
drantem horæ Divinam illam
sententiam meditando : *Quid
prodest homini, si mundum
universum lucretur, animæ
vero suæ detrimentum pa-
triatur ?* germanam ejus intel-
ligentiam à Deo peteres. S.
Xav. l. 2. cp. 5.

O anima, imago DEI, quis
te satis æstimat, satis curat ?
pro te vitam, & sanguinem
DEUS ponere dignatus est,
cujus nec stillam pro toto ex-
tra te mundo potuisset.

Hoc porro unum est, neces-
sarium, hoc negotium : ego-
tionum : Salutis curæ.

O magne Sancte : &c. f. 2.

4. Jan. Prid. Non. Jan.

Hæc quæ dicitur vita , nihil est , nisi perpetua quædam mors , & exilium à cœlesti felicitate , ad quam procreati , natiq̃ue sumus.

S. Franc. Xav. l. 3. epist. 4.

Quid miserabilius , quam animam ad Deum possidendum creatam , peniturarum rerum commerciis occupari ; quamque sempiternis gaudiis Author destinavit , brevibus nugis , deam potius , quàm gaudiis distineri ! Pondera hinc momentum , inde æternitatem.

Si quis internæ dulcedinis aliquando stillam gustavit , ille sciet , quanta hujus ad æternam comparatæ vitæ sit amaritudo.

O magne Sancte ! Indorum Apostole &c. f. 2.

5. Jan. Non. Jan.

SI quæras Deum in veritate,
atque ijs, quibus ad eum
pervenitur, itineribus strenue
ingrediaris, profecto tantum
ex ejus oblequio lætitiæ ma-
nare senties, ut quidquid est
in sui victoria acerbitatis, at-
que amaritiæ, facile mitiget,
ac leniat. *Sanctus Xaver. l. 3.
ep. 5.*

Quid ei triste possit accide-
re, qui adhæret summo bono?
gaudia omnia, quæ infra istud
sunt, vel mendacia sunt, quæ
decipiunt, vel inania, quæ non
satiant.

Sunt qui ad speciem quæ-
runt Deum, colorem virtutis
mentiri, seiplos decipiunt,
quia pace destituuntur, quæ
veræ virtutis præmium est.

O magne Sancte ! &c, f. 2.

6. Jan.

6. Jan. 8. Idus Jan.

Quid boni nosse potest, qui
Deum, Christumque ejus
Filium ignorat? S. Xaver. l.

3. ep. 4.

Oculi vitium est solem,
cùm maxime fulget, non vi-
dere. Omnis hominum Beati-
tudo est Dei cognitio: infeli-
ces, cùm nostram ipsi felicitate-
tem vel non agnoscimus, vel
non æstimamus. Erramus si-
ne termino, & quo feramur,
nescimus. Ut quid aliunde
accerisimus, quod domi nostræ
nascitur?

Qui alijs infra Deum plùs
nimio occupantur, vanis gra-
vati mentem ad Dei cognitio-
nem vel non valent elevare,
vel timent, ne si Deum agno-
scent, aliter vivere cogan-
tur.

O magne Sancte! &c. f. 2.

A 4

7. Jan.

7. Jan. 7. idus Jan.

Plane irà fit, ut qui per vi-
tam de se ad mortem præ-
parando non cogitaverint, eis
mortis necessitate ingruente
DEI meminisse non vacet.

S. Xav. Ep. Novar. l. 1. ep. 3.

Damnosissima hæc una &
frequentissima mortalibus in-
curia est, nescire mori. Inge-
niosissimum ego eum habeo,
qui mori noverit.

Vivimus, quasi nunquam
morituri. De morte cogita-
mus, quasi de rerum remotis-
sima. Quæ prima ordine & di-
gnitate foret cura, inter novis-
simas reponimus. Væ imparat-
tis! justo DEI judicio acci-
dit, ut, qui se parare, cum pos-
set, noluit, non possit, cum
velit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

8. Jan.

8. Jan. 6. idus Jan.

Curabis, ut semel bisve
quotidie te ipse ad co-
gnitionem exerceas, tum
communem omnium illius
diei cogitationum, & actio-
num tuarum tum vero pro-
prium eorum, in quibus a-
liqua per id tempus præci-
pue studio vel præcavenda,
vel corrigenda, vel ad perfe-
ctum expolienda susceperis.

S. Xav. l. 4. ep. 19.

Quomodo salutem tuam
curabit Deus, si tueri eam
negligas? calcos huius expias,
& animæ sordes, usque ad pu-
tre finem negliges? pudeat!
pecuniarias mite rationes va-
cat, non vacat magis salutare
cum anima.

Quid insolentius, quam
conscientiæ lux infra pedes
curam haberi.

O magne Sancte! &c. f. 2.

A 5 9. Jan.

9. Jan. 5. Idus Jan.

CAven dum nè humanis præ-
fidiis freti, de perdamus a-
liquid de fiducia Dei. *S. Franc.*
Xav. l. 2. ep. 3.

Fulcro nixus imbelli nihil
certius habet, quàm ut ruat,
casuque suo doceat, neminem
basi suâ firmitus stare. Fallax
est omnis spes humana? cer-
tiores fidejussores, qui pro
eis spondeat, non habet, quam
Favorem; sed & hic instabilis
cùm sit, quid mirum, quòd to-
ties illudamur.

Promissa hominum si spe-
ctes, & multa & grandia esse
nihil communiùs. Verùm
scito: dare pollicita, quam
danda polliceri operosius
esse; promissa manum non
implent.

O magne Sancte! Indiarum
Apostole &c. *f. 2.*

10 Jan.

10. Jan. 4. Idus Jan.

Profecto miseri falluntur,
qui studia ad privatam ma-
gis referunt, quam publicam
utilitatem. *S. Xaverius l. 1.
epist. 5.*

Illia, quæ tu putâsti bona:
virtutem, scientiam, cum ul-
tra te non proficiscuntur, bona
esse desinunt. Si me rogas,
quid sit bonum? dico bonum
debere esse sui communicati-
vum, pluribus commune, rem
omnium. Quid aurum valet
secum sepulcrum?

Philautia turpis est sui uni-
us curam habere; generosa
mens sui quodammodo im-
memor, vicina ad emolumen-
ta pervigil, cum candela sibi
consumitur, ut luceat alijs.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. *f. 2.*

11. Jan.

11. Jan. 3. Idus Jan.

Magnopere hortor, ut vobis ipsi (quod caput est) primum attendatis. Qui enim sibi nequam est, cui bonus erit? qui alios curare potest, qui se ipse negligit? qui tandem attentus ac diligens erit in alienis rebus, qui est dissolutus in suis! S. Xav. l. 3. ep. 5.

Quanta mortalibus consilii est inopia, dum nobilissima sui parte neglecta diffunduntur in vicina? Si duodecimam curæ partem, quam investigandis proximi vitiis dedimus, nobis impendissemus, jam pridem boni essemus.

Magna bene committæ mentis argumentum esse duco, posse consistere, & secum morari, ut domi suæ lyncem, alienæ talpam agat.

O magne sanete! &c. f. 2

12. *Jan. prid. id. Jan.*

Tanta est vis & copia gaudiorum, quæ Deus suis operariis in barbarie excolenda seculò laborantibus elargiri solet, ut, si quæ vera est, ac solida in hac vita jucunditas, hæc una mihi esse videatur.

S. Xav. l. 1. ep. 5.

Illud dicendum est gaudium, quod hic inchoatum finem nesciet; mundi gaudio dixi: *Quid frustra deciperis?* Est cortex & inanis umbra gaudiorum, profundè non penetra.

O procul à me facessant gaudia, quæ sempiternis olim lacrymis erunt eluenda. Ridemus, jocamur in rebus pessimis, quarum conspectu Angelis probitatis nostræ custodibus fletum ciemus.

O magne Sancte! &c. f. 2.

A 7

13. Jan

13. Jan. Idibus Jan.

Nihil magis confirmat in
audacia, provehitque ad
rebellionem contumaces sub-
ditos, quàm experimentum
infirmitatis in Præsidibus;
quos ubi animadverterint cir-
cumſpectare, & vereri, nec
audere pœnas indicere reve-
rentiam Majoribus debitam
& obsequium negantibus, im-
manè quantum inflantur us-
que ad insolentem præfidenti-
am, S. Xaverius Ep. nov. l.
6. ep. 5.

Regnant vitia, non quod
plurimi sint, qui peccant, sed
quod rarus plectatur.

Diffimulat aliquando Deus
punire delicta, impunitatem
vix unquam: punit eos, qui
punire neglexerunt.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

14. Jan.

14. Jan. 19. Cal. Febr.

Quantumvis vitæ disci-
nen, præ cœlestibus gau-
dijs, quæ in tali re ac tempore
pro Deo laborantibus divini-
tus dari solent, est contem-
nendum. *S. Xav. l. 2. ep. 3.*

Sic perderelucrum est, ubi
vita hæc mortalis pro DEO
ponitur; non est hæc mors
dicenda, sed vitæ melioris ar-
cha: quæstuosissima commu-
tatio! dum brevis æternæ, mi-
sera felicissimæ commutatur.

Liberale Numen grandi
fœnore parva compenfat!
conatus sui causâ tentatos
tantâ interioris gustûs uber-
tate afficit, ut suavitatis hujus
incapax pectus aut solatia
minui, aut corpori vires addi
postulare cogatur.

Omne Sancte! Indiarum
Apostole &c. *f. 2.*

15. Jan.

15. Jan. 18. Cal. Febr.

Hoc minore Divinae Clementiae spe, fiduciaque moriuntur, quo maiore antè audaciâ in sceleribus atque flagitiis volutabantur.
S. Xaver. l. 2. epist. 3.

Triste spectaculum: ubi mens, quæ in spe agenda sub vitæ finem poenitentiae confidentius peccaverat, nunc contra spem peccata peccato periculosiori consummat. Iustissima Dei poena est, ut abusus Misericordia, victima fiat Iustitiae.

Anna sententia pauci electi
Et quomodo? an non multi ante agonem peccatis animam expiant? Poenitentia nempe semel rursus semel. Revocari lapsi dislapsusque te potest, dum est in præcipiti.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2. 16. Jan

16. Jan 17. Cal. Febr.

Si quid magnas habere videtur difficultates, cave propterea ab incepto deterrearis; prima quippe ac potentissima difficultas in nobis est.

S. Xav. l. 2. Epist. 5.

Ex timore non sunt metienda pericula. Plura terrent, quam premant. Ne sis miser ante tempus. Quid necesse est mala ultro accersere, & præsens tempus futuri metu amaricare? Malum est absque remedio, timere, quæ possent accidere: Hoc metu qui tangitur, ante necessitatem angitur, & ultra necessitatem affligitur.

Timor non est nisi mali imminenti. At nulla, quæ vulgus mala dicit, talia sunt, cur igitur ea pertimescam?

O magne Sancte! &c. f. 2.

17. Jan.

17. Jan. 16. Cal. Febr.

IN fidelium, sceleratorumque
hominum proprium est, ut
anxiam & desperatam vitam
trahant: atque id ipsum DEI
beneficium est: ut eâ re admo-
niti aliquando resipiscant. S.
Xaver. l. I. ep. I.

Male agere ut res est plena
periculi, ita est plenissima an-
xietatis. Malus nulp iam secu-
tus nemine persequente ti-
met, quia sceleris commissi
memoria non desinit castiga-
re. Maxima scelesti pœna est
deliquisse; scelere plectitur
scelestus; infernum in sinu
circumfert.

Secretum nihil profuit ma-
lis, desint licet conscij, non
deerunt timores, minus detri-
menta. Time magis consci-
entiam, quam famam.

O magne Sancte! &c. f. 2.

18. Jan.

18. Jan. 15. Cal. Febr.

Vix dubitatur fieri non male, quod impune fit. *S. Fra. Xaver. l. 5. ep. 7.*

Absit misericordia, quæ tam graviter, tamque late nocet, mitis in unum malum, in bonos omnes inclemens. Qui non castigat vitia, quæ potest, amat; perfrictæ frontis vitia sunt, tolerata semel, audaciora repullulant, easque neglecta radices agunt, ut quæ principio levi manu, aut verbo, evelli poterant, nunc ascias inutiliter fatigent, & obtundant.

O quàm alia foret Reipublicæ facies, si tribunalia, & quorum manibus commissæ sunt secures, non tam parci essent nocui sanguinis!

O magne Sancte! &c. f. 2.

19. Jan.

19. Jan. 14. Cal. Febr.

PERdere nos DEUS jure pos-
set, tamen pro sua clementia
in nostris delictis sæpius con-
nivet, in difficultatibus subve-
nit, ut vincat in bono malum.
S. Xaver. l. 1. epist. 7.

Si ad demeritorum nostro-
rum pondus pœnas æquaret
Deus, ubi essemus? Parcit ta-
men, ut ametur; non ut novis
ad vindictam sceleribus pro-
voceatur.

Ignoscit uni Deus plurima,
dum primum in altero crimen
plectit? Larronum unus Para-
disum, interitum alter affecu-
tus. Time Justitiam, dum a-
mas bonitatem, nec hac in
præsumptionem, nec illa in
desperationem abutere.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

20. Jan.

20. Jan. 13. Cal. Febr.

UBI (alienis inhiantes bonis)
evocantur ex hac vita, mi-
serabile est, quàm male sub-
ductis, quam perditè confusis
spei ac salutis rationibus infe-
lices animæ ad tribunal inex-
orabile sistantur. S. Xav. lib.
5. ep. 7.

Nummus mancipium est
scientis uti, Dominus igno-
rantis; bene parvus potest be-
neficium esse salutis, inique
cor olus lytrum est perditionis

O improvida futurorum
mortalitas! ut filii cognatique
splendidius helluantur, æter-
næ te reum facis infelicitatis,
ut illis, aliquamdiu sit bene
vis tibi æternum esse male! O
p.æpostera dilectio.

O magne sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

21. Jan.

21. Jan. 12. Cal. Febr.

Si quando à diabolo, ab hominibus, à rebus aliis cœlestis Numinis permissu exagiteris atque vexeris, tum tibi persuade: aut virtutem exerceri, aut vitia & delicta expiari *S. Xav. lib. 3. ep. 5.*

Nullibi virtus citius addiscitur, quam ubi Magistrum agit Calamitas. Coniungere DEO, & sustine; plus gloriæ sibi DEUS tribuit, cum relecto affligit, quam illi dent sancti, & Angeli omnes in celo.

Si vacare nequeas, quæ deperis virtutum operibus, DEO congaude, quod ipse te reddendo inhabilem opus fecerit eximium magis, quam tu præstares rigore æternum duraturo.

O Magne Sancte! &c. f. 2.

22. Jan.

22. Jan. II. Cal. Febr.

SI qui obtrecent, de illorum
vocibus non magnopere la-
borabis, ne quis animadver-
tat te homuncionum vocibus
à DEI obsequio absterreri.
Sanctus Xav. apud Tursell.
l. 6. c. 18.

Putas unam omnium te-
cum esse sententiam? non
est unius una. Contumelia
si iudicium est? sit tibi ad cau-
telam; si mendacium! est pu-
dor dicentis. Si invidus lin-
guæ, tu aurium tuarum domi-
nus esto, audi sine motu. Nul-
la contumelia est, nisi feceris
tibi.

Interest multum quis tua
censeat; præstat placuisse sa-
pientum uni, quam integro
mundo malorum. Valde in-
firmus est, quem tactus cuivis
ad dolorem commovet.

O magne &c. f. 2. 23. Jan.

23. Ian. 10. Cal. Febr.

Mentis candor atque simplicitas sancti Spiritus gratissima sedes est. S. Xav. ap. Nadasi lib. 2. ep. 20.

Non est vitium: homine indignum magis simulatione, Subtile & frequens malum, virtutum fucus, tinea sanctitatis. Mixture falsi plumbeæ materiæ similis est, quæ efficit sanè, ut facilius cudi possit metallum, sed ita, ut vitius fiat; spuria moneta, ubi ad probam venit, non subsistit.

Apage personati virtutis simulatores! Si appetis videri, cur non esse, bonus? Pudette nempe tui, si qualis es, agnoscaris. Quod turpe est apparere, turpius est esse.

• O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

24. Ian.

24. Ian. 9. Cal. Febr.

Nostro vitio fit, ut DEUS
nobiscum minus suarum
opum communicet. S. Xav l.

4. epist. 5.

Invigilamus in lucra om-
nia solliciti, & ingentium o-
pum congerendarum occasio-
nes inconsulti prodigimus,
dum thesauros, quos ærugo
& tinea demolitur, æternis
anteferimus. Etiam in his
parsimonia est maximum ve-
tigal. Si divitia quærimus
veras quæramus.

Liberalissimus DEUS gau-
det esse beneficus, expectat
qui accipiens, promptior ipse
largiri, quam nos accipere.
Non putei, sed fistulæ minoris
vitio occidit, quod tam parum
acutè hauriamus ex patulo.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

B

25. Jan

25. Jan. 8. Cal. Febr.

ITà utendum amicis, quasi non tu quidem illis, sed illi tibi olim infensi, infestique futuri sint. *S. Xav. apud Mass. l. 1. ep. 2.*

Non sunt amici omnes, qui agmine magno nostra terunt limina, non nos, sed se, & sua quærunt; multi veniunt, ut fiant ditiores, pauci ut sanctiores. Errat, qui istorum vultibus & verbis credit; hominum effigies habent, animos harpyiarum.

Multum præstiteris, cui dederis amicum, rem non tantum decemibus, sed sæculis raram: quæ non alibi magis deest, quam ubi creditur abundare. Nullus mihi hominum inimicus, sed amicus unus DEUS.

O magne Sancte! &c. *f. 2.*

26. Jan

26. Jan. 7. Cal. Febr.

Duo sunt, quæ maximam
spem adferre debent, Sa-
thanæ impedimenta perum-
pendi: pæclari consilij con-
scientia & providentia Divina.

S. Xav. l. 3. ep. 3.

Imbellis dæmon, inimicus
omnibus, nulli noxius, nisi
volenti; hostiles ejus machi-
næ nostris, qui volumus,
commodis servire coguntur:
quibus nos præcipites agere
parat gradibus in ruinam, ijs-
dem viam sternit ad coro-
nam.

Vtinam sciat homo, quid
DEO adiutore possit! nullus
tam sollicitâ curâ protegit Pa-
ter filium, quâ suorum com-
modis & tutelæ omniscius il-
le oculus & mens omnipotens
providet.

O magne Sancte &c. *f. 2.*

B 2

27. Jan.

27. Ian. 6. Cal. Febr.

INtemperantes vitam suam
sæpe medicis credere co-
guntur; qui vix demum post
multos errores, & inanes cu-
rationes morbis faciunt me-
dicinam. S. Xav. l. 3. ep. 5.

Brevem palati gustum
quantus sæpe totius corporis
dolor excipit! voluptatem
modicam ingens morborum
agmen comitatur. Nihil ma-
gis atatem auget, quam cibi
& potûs parsimonia, & im-
mobilis inter prandii & cœnæ
tempus abstinentia.

Nihil hominem propius ad
belluas abjicit; quàm ingluvi-
es; abjectum vitium! hoc me-
tam nescit in homine, quam
natura statuit in animali.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

28, Jan.

28. Ian. 5. Cal. Febr.

Quorum virtus in æmulis,
Et in sectationibus spectata
non est, his nihil magnum re-
ctè committitur. *S. Franc. Xa.*
l. 4. ep. 9.

Impatientia nulli medetur
malo, nullum extenuat, omne
augmentat: non alià hoc,
quam ferendo, arte minuetur.
Nolendo pati, malum malo
superandis. Quis obsecro ti-
bi malum inferet, si quod in-
fertur, numeres inter bona?

Mœstitiâ suborientem le-
vet spes auxilii proxime adfu-
turi. Non solet tribulatio
continuo premere, neque ul-
la est tam severa, quæ lenimen
non expectet.

O magne Sancte, Indorum
Apostole, &c. f. 2

29. Jan. 4. Cal. Febr.

Clibariorum copia cupiditates excitat, atque alit adversus frugalitatem, ac temperantiam: ex quo vulgo multa, gravioraque accipiuntur vel animorum detrimenta, vel corporum. S. *Xaverius*
l. 3. ep. 5.

Plurimos gula occidit, nullum frugalitas: innumerus pocula nocuerunt, parsimonia nulli, Malæ Dominæ servit, qui gulæ suæ mancipium factus, nutrit concupiscentiam.

Non fames magno nobis constat, sed appetitus, cui dum morem gerimus, corpus nutriendo animæ nocemus, mergimus innocentiam

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

30. Jan.

30. Jan. 3. Cal. Febr.

Nulla est certior, tutiorque ratio rectà sine errore ad perfectionis apicem veniendi, quàm peritum itineris sequi Ducem. S. Xaverius apud Trinkell. die 8.

Nulla ars absque Magistro discitur. Mechanicæ, quarum objecta palpamus, plurium annorum Magisterio egent, & quæ de invisibilibus est scientia, Duce non indigeat?

Arrogans nimium est, qui hic sibi fidit: nemo suspectus tibi gravius sit, teipso. Sui cuique magis expavescenda est imbecillitas, quam quid, quid ulla minari possit crudelitas. Sequere, si non vis errare.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

B 4 31. Jan.

31 Ian. Prid. Cal. Febr.

Absque demissione animi,
perfectaque sui ipsius co-
gnitione nec tibi, nec alijs
prodesse poteris, nec DEO
charuseris. S. Xav. ap. Trin-
kell. die 11.

Res inter humanas lauda-
bilis nihil, quam animas sui
despiciens, & ætimationis
contemtor. Talis autem ser-
vit gratis, quæ nihil se pretio-
sius habet, iusta sibi pre-
stam & merces. Viciissim inter vi-
tia nullum stultius arrogan-
tiâ; damnosa est animæ, &
corpori nihil prodest, sibi ino-
cet, alijs officit.

Qui sibi placent maximè
DEO summe displicent, sed
plerumque nec populus illum
colit, qui seipsum adorat

O magne Sancte ! Indorum
Apostole. f. 2.

1. Febr.

1. Febr. Cal. Febr.

IN morte majoribus undique
nos cinctos periculis, tenta-
tionibus, ærumnis vel animi,
vel corporis visuri sumus,
quàm unquam antea. S. Xav.

l. 3. ep. 5.

Tristem expectet mortem,
qui vitam egit justo latitio-
rem? hæc ex genio acta in-
gentem momento illi supre-
mo anxietatem creat. Scelerum
rextus ita consciam pre-
met animam, ut jam tum in-
ferni exordia sibi ferre videatur.

Ut dens, quo a'tius incre-
vit, eo dolentiùs separatur,
ita cor, quod terrenis adhæsit
pertinaciùs, non sine violen-
tia revelli potest. Desere
prior, quæ te deferent.

Omagne Sancte ! Indorum
Apostole &c. f. 2.

B 5

2. Febr.

2. Febr. 4. Non. Febr.

EA proportione, qua sensim deficit vita in virtute transacta, mutatur corpus terrenum in spiritum cœlestem S. *Xaver. l. 5. ep. 6.*

Felix corpus si in divino obsequio, & laboribus animarum causa susceptis attritum, & collabescens dicere potest ; *Nunc dimittis servum tuum Domine !* Vita hæc beationis auspiciū facit, ut quis in corpore quasi extra corpus, mole corporea quidem terræ adhuc affigatur, sed desiderio & mente prævolâ cœlum inhabitet.

Transferatur corpus, modò vigeat spiritus : plerumque non est huic bene, nisi illi fuerit male : alter alterius deficit incrementis

O magne sancte ! &c. f. 2.
3. Febr.

3. Febr. 3. Non. Febr.

Digni quibus misereamur
magis, quam quisquam
invideat, quos ire ac niti cer-
nimus per tam acclivem, abru-
ptamque viam, & improbo
conatu laboriosi ascensus ni-
hil aliud, quam præcipiti pe-
riculum, imo certum animæ
in ælicis exitium quærere. S.
Xaver. l. 1. epist. 3.

Quisquis evasit ad apicem,
periculosè consistit, nemini
hactenus contigit felicem ef-
se, & semper. Instabilitas for-
tunæ in naturam transit, stare
nescia.

Vis esse magnus? parvus esse
stude. Hæ præcelsere, quot-
quot ad magna evaserunt.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

B 6 • 4. Febr.

4. Febr. *Prod. Non. Febr.*

O Fratres mei! ô mei locii!
melio^{re}m Deum habemus
quàm cogitemus. S. X. *ver. a-*
pud Nad. in hebd. die Dom.

Amare Deum, quia a te crea-
vit, observantia est naturalis;
amare eandem, quia te rede-
mit, obligatio est servilis; a-
mare illum, quia cœlum pro-
mittit, lætum est gloriosum;
amare, quia prior amavit te,
gratitudo necessarii; amare,
quia bonus est, benevolentia
iusta est; amare, quia est, qui
est, bonum super omne bo-
num, hæc subtilitas amoris
est.

Tenuis bonitatis imagina-
riæ siliulas avide capramus,
& infinitam negligimus! quam
sero te amavi!

O magne Sancte! Indoram
Apostole &c. f. 2.

5. Febr.

5: Febr. Non. Febr.

Beneficii Divini memoria
nos dies, noctesque stimu-
lat ad labores pro optimo Deo
suscepiendos, libenter & for-
titer perferendos. *S. Xaver. l.*

3. ep 4.

Eo nobis sine beneficia
tam liberaliter largitur Deus,
ut & nos aliis benefici esse
disceremus. Proinde, qui à
pravitate proximum revocat,
ille accepta e DEI manu bene-
ficia beneficio maximo repen-
dit.

Hoc nostræ salutis erit ar-
gumentum, si non pro nobis
tantum, sed & aliis solliciti
vixerimus. Hoc sapientum
bonorum operum circumen-
sit: Communi omnium utili-
tati in sudare.

O magne Sancte, Indoram
Apostole, &c. f. 2.

B 7

6. Febr.

6. Febr. S. Id Febr.

Nostram incuriam atque
nequitiam semper apud
DEUM accusare debemus; si-
quidem nostro vitio fit, ut ille
minùs nobiscum suarum o-
pum communicet, minùsque
alijs per nos lucis suæ ostendat.
S. Xav. l. 4. ep. 3.

Quanta per nos operaretur
suprema mens, nisi nos ejus
providentiæ subtraheremus!
Dum dispositionis ejus seriem
humanis fulti machinis tur-
bamus, uberrimos fructus
intercipimus,

Cæci in providentiis no-
stris sumus, cur non DEI, qui
totus oculus est, ductum se-
quimur?

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. *f. 2.*

7. Febr.

7. Febr. 7. Idus Febr.

Christianorum est in cruce
magis, quam in quiete læ-
tari. *Sanctus Franciscus Xa-
verius l. 2. ep. 12.*

Ut Crux fronti, sic & vitæ
impressa Christianorum dis-
cernit à barbaris, hi rerum
affluentia, pæstusque delitiis
beatitudinis centrum defini-
unt, nos Christianos aliter Dei
lex sentire jubet: nobis beati
sunt, qui lugent.

Bene tibi est, inquis, uti-
nam bene sit! verum scito
non tunc bene tibi esse, cum
corpori bene est, sed cum ani-
mæ, nisi tu par cum belluis
cælum habeas. Nolo beati-
tudinem, cujus finis interitus.
O non veniat mihi hæc pro-
speritas!

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. *f. 2.*

8. Febr.

8. Febr. 6. Idus Febr.

INtemperantes tum multa.
& gravis a medicis patiun-
tur, tum vero vitam suam af-
fligunt, aut etiam extinguunt;
longéque plus deinde mole-
stiarum ex medicamentis ca-
piunt, quàm antea voluptatis
ex epulis cœperant, *S. Xaver.*

l. 3. Ep. 5.

Magnum beneficium duco,
si nos in loca à delitiis vacua
DEUS abducatur, ubi ut velimus
corpori indulgere non possi-
mus.

Quâ re delectaris ! propius
inspice : avium cadavera, pe-
corum reliquias, terræ aut
maris excrementa tam avile
fumes ; nec observas, quibus
mensa brevis, longa illis vita.
Parum sapit, cui nihil sapit,
nisi in palato.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c f. 2.

9. Febr.

9. Febr. 5. Id. Febr.

Quia a puero increverint a-
descentuli, cognoscen-
do, venerandoque DEO, de-
inde cum maturuerint, viros
bonos, & fragi evasutos cre-
datis. S. Xlv. Eb. nov. l. i. ep. 3.

Pudeat pius obsequi trun-
co impendere, quam tyroni
curæ tuæ concredito; multis
stilleidii, fo lionibus, puta-
tionibus foves furculum, &
parvulum in pravos mores lu-
xuriare finis.

Mores boni hæreditas bo-
na. Abunde ditant, his qui
suos dotant parentes: magna-
rum opum hæredes filios scri-
bere, est ansam eis præbere
ut multum, & se cum illis
perdant. Optimæ divitiæ ti-
mor DEI.

O magne Sancte! Indorum
Apoitele, &c. f. 2.

10. Febr.

10. Febr. 4 Id. Febr.

SUPpliciter etiam atque etiam à DEO peres, plane ut tibi ostendat, quibusnam rebus Divinos impedias conatus, quo minus in te perficiat, quæ velit. S. Xaver. apud Tursell. l. 6. c. 16.

Pars magna bonitatis est, velle fieri meliorem; omnia vitia in aperto leviora sunt, & morbi tunc ad sanitatem inclinant, cum se produnt. Omnia mala humanæ mentis tunc perniciosissima esse crede, cum ignorantur. Qui peccare se nescit, nescit emendari.

Desinent vitia, si se sciant quotidie ad iudicium vocari. In te ipsum severi Iudicis partibus fungere.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

11. Febr.

11. Febr. 3. Id. Febr.

Non vult nos DEUS perdere, sed periculis erudire, ut usu docti intelligamus, quàm infirmæ sint spes nostræ, quoties aut nostris viribus, aut præsidij nitimur humanis. *S. Xaverius libro 2. ep: 3.*

Crudelis misericordia! lævitie omni inclementior, cum suæ homo voluntati relinquitur, nec pro delictis castigatur. Desperata est ægri sanitas, cujus arbitrio cuncta indulgentur. DEI benignitas est, si ad se redire compellit adversis.

Abstrahit DEUS fulcrum, ut casu nostro discamus, quam fragiliter stet, qui fidit in homine. Vult ut malo nostro discamus.

O Magne Sancte! &c. *f. 2.*

12. Feb.

12. Febr. Prid. Id Febr;

Con edat per suam clemen-
tiam tibi DEUS, benigne-
que suppeditet vires animi
abundantes, ad ea sensibus
operibus, affectibus agenda,
quæ supremo tempore te fe-
cisse gauderes. S. Xav. l. 5. ep.

13.

Nulla est morte melior, cu-
rarum arbitra: eam in ma-
gnis, eam in parvis consulenti
habe, quid tum luberet actum,
ubi elegans hæc structura cor-
poris in pulverem, unde pro-
diit, resolvetur

Originarius ille pulvis sæ-
pius mente volutatus omnem
nobis vanitatis appetitum ex-
imet, ostendet hic crepundia
esse omnia, quæ nunc magni-
fica credimus.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

13. Febr,

13. Febr. Id. Febr.

Iis, qui materiam tibi dant
virtutis, ac præmiorum, in-
gratus non sis; summis præ-
cibus pacem eisdem a Deo &
veniam ora. S. *Xav. l. 3. ep. 5.*

Imbellis est animi injurias
novis ulcisci. Magnus ani-
mus minores conatus temnit.
Putare errorem, putare infirmita-
tem; huic compatere, illi non
succensere. Si uti æmuli inimi-
citiâ noveris, benefactorem
dices; qui te persequitur, dat
materiam virtutis, nec tibi, si
advertis, sed sibi nocet; in te
designat ictum, & se vulnerat.

Sed innocens, inquis, pati-
or: hæc ipsa est gaudii mate-
ria si nocens patereris, dolen-
dum foret.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

14 Febr

14. Febr. 16. Cal. Mart.

Flnge te esse in purgatorio
tuorum delictorum luen-
tem pœnas. Feliciter plane
tecum actum putabis, cui De-
us purgatorii ignis crucia-
tum cum istius vitæ molestiis
commutârit. *Sânctus Xaver.*
l. 1. ep. 7.

Multa meriti supplicia
pauca sentimus, felices, si
dum tempus est, levibus in-
gentes pœnis redimamus. Il-
le censendus reliquis felicior,
qui pluribus hic calamitati-
bus involvitur, pro pluribus
sic debitis satisfacit.

O si miseræ piacularibus e
flammis animæ sensum audi-
re liceat! dicet illa, omnes or-
bis cruciatus in suorum com-
paratione rosas esse. Delea-
mus hic, quæ possumus.

O Magne sancte! &c f. 2.

15. Febr.

15. Febr. 15. Cal. Mart.

Magnopere vobis suadeo,
ut sua quisque sensa animi
& pietatis divinitus hausta lit-
teris custodire, & impense
recolere ne gravemini *San-
ctus Xaverius apud Tursell.*
l. 6. c. 13.

Ut manna, quantum indi-
ces sufficeret, legere Israël ju-
bebatur, ita populo electo
colligenda fragmenta sunt,
ne tam ipsa pereant quam
ipse: imo & micæ avidâ ma-
nu servandæ, quæ de magni
Principis mensa in cœlestium
rerum meditatione indulgen-
tur.

Nemo omnibus horis sapit,
nec eadem semper cœlo veni-
unt influentiæ. Laudabilis
ea est parsimonia, qua cœlo
accepta lumina in futuros u-
sus recondimus.

O magne Sancte! &c. f. 2.

16. Febr. 14. Cal. Mart.

OMnia incommoda, si IDEI
causâ. ut par est, subean-
tur, profectò magna solatia
sunt. S. Xav. l. 1. ep. 1.

In manu tua est, si velis, fer-
rum in aurum convertere:
hoc Philosophiæ Christianæ
ingenium est, ex adversis eli-
quare prospera, & aureum ex
ferreo sæculum fabricare. Sæ-
pe incommoda non sunt quæ
credis esse.

Detrahenda larva, ne terre-
at: res terrent, cuales viden-
tur, visæ quales sunt, non ter-
rent. Quale de rebus formas
judicium, tales sunt. Fand in
regionem unius Patriam, alter
exilium habet, quia diversi-
modè de eadem iudicant. In
te stat, ut nihil incommodi
patiaris.

O magne sancte! Indorum
&c. f. 2.

17. Febr.

17. Febr. 13. Cal. Mart.

Non parum commoveor injuria multorum vitæ usu nobis varie notorum, quos differre video executionem bonarum cogitationum, sanctorumque desideriorum Deo serviendi, quibus impelli se fatentur. *S. Franc. Xav. ep. nov. l. i. ep. 3.*

Male metuo, ne tempus pia vota differentibus tale superveniat, quo tempore facere, quod decreverant, ardentissime optantes nullatatione poterunt. *idem. ibid.*

Imbecilles animæ! semper ad iectum accinctæ promissa perpetuant. Si vis postea, cur non in præsentis, ut & voluntatis & facti commendationem merearis?

O magnæ sancte. Indorum Apostole &c. f. 2.

C

18 Febr.

18. Febr. 12. Cal. Mart:

Si nobiles, quales esse debent, fuerint, sine dubio plebem ad illorum exemplum se formaturam expectate. S. *Xav. l. i. ep. 3.*

Onobilitas, quid es absque virtute? pessima scelerum magistra. Quamto eos alius benignior sors evexit, tanto amplius exemplo, quia latius, nocent. Terrestia hæc numina quidquid agunt, agi posse persuadent.

Mollis educatio raro bonos effecit nobiles; in vestra moderatores manu Reipublicæ salus & discrimen vertitur, ut bonis, pravisve moribus teneros eorum animos imbuitis.

O magne Sancte! Indoruit
Apostol. &c. f. 2.

19 Febr

19. Febr. 11. Cal. Mart.

Quicumq; sermones hominum extimescunt, mundi verius quàm Christi milites sunt, utpote quos humanus respectus magis moveat, quàm Divinus. *S. Xaver. apud Turfell. l. 6. c. 18.*

Si te hominum opinio movet, mature abstine ab omni opere: quidquid enim agas vel omittas, perinde est, ceticum nancisceris. In hominibus non major mentium similitudo, quam frontium. Quid fatigaris? age, quod agi vult DEUS.

Despici meretur à DEO, qui in hujus causa hominem respicit. Deum pone ob oculos, & tramite, non quo invitaris, sed quo procedendum est, procede.

O magne Sancte! &c. f. 2.

C 2

20. Febr.

20. Febr. 10. Cal. Mart:

Hosti permittit Deus, ut eos sollicitet atque divexet, qui timiditate abducti nequaquam in suo conditore confidunt. *S. Xaver. l. 3. ep. 5.*

Multa ideo timenda sunt minus, quia multum metus afferunt; plerumque, qui plus minatur, minus nocet; canis latrare suetus raro mordet. Pone metum: frangitur hostis impetus, dum in audentem cadit.

Ne Dæmonem timeas, Deum time. Multi & fortes tibi sunt inimici, quos inter esse, nec superari, Divinæ potentia est, non virtutis tuæ. Ubi tibi fidere cæpisti. peristi. Humiliare sub potenti manu Dei

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

21. Febr.

21. Febr. 9. Cal. Mart.

Sinus ex iis, qui à mundo,
carne, diabolo injuriosè
tractati nostras pariter & DEI
injurias ulcisci in nobismet-
ipsis exoptamus. S. X. v. l. 2.
ep. I.

Sensus, malorum fuère,
heu sæpe grandium instru-
menta, per quæ caro contra
spiritum triumphavit! verte
folium, quibus vicit armis,
ipse vincatur: malum sentiat,
quod intentavit.

Si hostis tulisset opes, ho-
norem, vitam ademisset, non
parceres: & nunc hosti, qui
tibi animam, animæ Deum
rapere intendit, blandieris?
Plectatur, in servitutem redi-
gatur, ut licet nocere velit,
non possit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. f. 2.

C 3

22. Febr.

22. Febr. 8. Cal. Mart.

Sedulam DEO, ut par est, navate operam, ad ejus nutum & voluntatem totos nos usquequaque conformemus. S. *Xav. l. i. ep. i.*

Regula optima DEI voluntas est, quantum ab hac, tantum quisque recedit à bono: cui quidquid conforme, virtus, quidquid difforme, vitium est. Hæc semita ducit ad veram felicitatem: idem cum Deo velle, idem nolle: nec divitias paupertati, nec valetudinem morbo, nec honorem contemptui anteponere.

Cæcus es: cur enim sequi renuis Ducem, à quo falli non potes? Quorsum ergo murmura? Ille placet DEO, cui placet Deus.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

23. Febr.

23. Febr. 7. Cal. Mart.

SI non poteris quod voles,
velis quod poteris S. Franc.

Xav. l. 1. ep. 7.

Vbi thure non licet, farre
litandum est. Si dare nequis
Deo hecatomben, da minuta,
& grandium munificentiam
transcendisti. Centus non à
peculio, sed animo pendet.
Non omnes ad summa nati
sunt; etiam mediocribus of-
ficiis summus Deus honora-
tur. Qui fecit, quod potuit,
plurimum fecit.

Sæpe plura possumus quàm
putemus. Animi defectus est,
quem dicimus potentix. Ten-
ta: quem humeris tuis supe-
riorem credebas laborem, in-
feriorem comperies. Omnia
potes in eo, quate confortat.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. f. 2.

C4

24. Febr

24. Febr. 6. Cal. Mart.

SI accidat, ut in pia, honesta-
que causa vitam ponamus,
næ nos in maximis D-ⁱ beneficiis numerabimus. Iphis e-
tiam g^{ra}tias habebimus, qui
continuæ hujus mortis finem,
initiumque beatæ ac sempi-
ternæ vitæ nobis attulerint. S.
Xav. l. 3. ep. 5.

Mors amara est, sed reo sibi
male conscio, & metuenti è
carcere educi ad supplicium;
terribilium terribilissima est,
sed improvido, cui commea-
tus ad beatam æternitatem
non suppetit.

Magnum homini benefici-
um est, quòd necesse sit mori:
qui mortem accelerat, vitam
aperit, quia dolores omnes fi-
nit, ultra quam mala non ex-
eunt.

O magne Sancte! &c. f. 2.

25. Febr

25. Febr. 5. Cal. Mart.

Singulare Dei donum est, se-
ipsum nosse. S. Xav. l. 1. ep.
5.

Ut nulla scientiarum magis
mortalibus necessaria, ita nul-
la capta difficilior, est, notitiâ
sui. Præsumptum & inscrutabile
est cor hominis Humani hæc
ingenii est perversitas, alios
malle quam seipsum intueri.
Gravis error! aliena solliciti
curamus vulnera, & propriis
contabescimus. Tibi præ a-
liis obligaris.

Quid hæres in cortice?
profundiùs te rimare, intima
in jus & censuram voca: &
quantam abominationem vul-
tus ad speciem compositus
texerit, perhorresces.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

26 Febr.

26. Febr. 4. Cal. Mart.

Est proclivis ad sui tutelam,
& libimet libenter ignoscit
hominum natura. S. Xav. ap.
Mass lib. 1. ep. 2.

Quam cæcus est mortalium
amor ! nullum ardentius de-
pereunt, quàm quem capita-
lissimum habent hostem, quis-
que se ipsum. Credes hoc, si
credis nullum tibi, præter te,
nocere posse.

Turpis error priore pejor !
dum prodesse sibi vult, nocet
homo gravissime. De hono-
re, opibus, voluptate sollici-
tus es ? & hoc est te perdere.
Ut te ames, indulgeo. amare
est bonum velle. utinam ames
te, ut bona tibi velis, quæ ve-
ra sunt !

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

27. Febr

22. Febr. 3. Cal. Mart.

SI spes & cogitationes in uno
DEO defixas habeatis, ita
demum vos adversus omnia,
quæ accidere possunt vel ani-
mi, vel corporis incommoda
satis armatos, paratosque exi-
stimabo. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Deo adhærere est beatè vi-
vere; reliqua opinione bona
sunt, & nomen quidem com-
mune habent cum veris, sed
natura in illis boni non est. So-
lum illud bonum est, quod
sempiternum, quod neque
crescere potest, neque minui.
hoc extra DEUM quærere po-
tes, invenire non potes.

Huc ergo spes! si volumus,
beati sumus. Deo adhærendo
id assequimur, sine quo licet
mundi Dominus sis miser es
quia bono cares omni.

O magne sancte! Indorum,
&c. f.

28. Febr. Prid. Cal. Mart.

SI Deum serio quæris, vana-
que perfectionis tenes, in-
fallibiliter omnia dulcia; sua-
via in iis reperies, in quibus
teiosam studueris subingere.
*S. Xav. ap. P. Martin. in
Nov. die 3.*

Vitiato palato amariore
videntur boli, quam sint, non
crucis & abnegationis vitium
est, quod insuavia censeantur;
tuum est, qui ferre recusas.
Idem onus levius, graviusque
fertur pro diversitate ferentis.

Si rem propius inspicis,
plura perversi pro inferno,
quam iusti pro cœlo patiun-
tur. Gravius suos vanitas
premit, quam jugum Domini
suos. Adeo facilius est sal-
vari, quam perire.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

27. Febr.

29. Febr. Anno bissext.

Deus vitam nostram alienâ
animi salute posteriorem
habere nos jubet. S. Xav l. 3.
ep. 5.

Nisi vitam tuam pretiosio-
rem facis, quàm Christus su-
am, non est, cur eam pro ani-
ma ponere subterfugias. Vi-
tam vel pilus, vel levius ali-
quid eripere potest, an non
satius sit eam utilius ponere,
mori, ut anima vivat.

O anima, quàm dilecta es
DEO, quæ illi tam caro con-
stitisti! Et tamen, prohi pu-
dor! tam facile venalis sis
diabolo, pro modico, pro mo-
mento! rebellis DEO ad infe-
ros properas!

O magne Sancte! Indorum
Apostole, maxime orbis &c.
f. 2,

I. Mart. Cal. Mart.

SI à tibi commissis diligaris,
sic habeto · fore, ut istorum
animos flectas, quocunque li-
bitum erit. *S. Xav. lib. I. ep. 7.*

Malè obedientia ferro com-
paratur, indulgentius impe-
ranti promptius paretur. Nem-
pe si liberorum more haberi se
senserint, filiorum & illi more
obtemperabunt. Nulla impe-
ria censebuntur dura, quæ
sciuntur à Patre profecta; co-
gitabunt, hoc in pectore nihil
nisi bona posse nasci.

Illud etiam benevolentia
evinцит in subditis, ut peccare
caveant, ne offendant, ne amo-
rem, quo tam dulciter fruun-
tur, demereantur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c: f. 2.

2. Mart. 6. Non. Mart.

UNum omnino timeamus,
ne DEUM nempe offenda-
mus: S. Xav. lib. 3. ep. 4.

Quid in orbe magnopere
timeas, non invenio; jactu-
ram opum! at onere carere
optabilius est; ablata gaudia?
sed meliora te expectant in
cœlo; morbum, aut mortem
verum hæc via est ad salutem.
Unicum proin restat quod
metuas, peccatum, cum quo
miserrimus es, etsi omnia
abundent.

Peccatum malitiâ infer-
num superat utut enim pœ-
na illa terribilis sit, mala ta-
men non est. Et tali te malo
quàm facile induis, quod fa-
cile vitare posses.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

3. Mart. 5. Non. Mart.

Mihi persuadeo Crucis Christi Domini amatores vitam exercitam ærumnis beatam ducere. Crucis autem fugam, aut vacuitatem mortis instar putare. S. Xav. l. 1. ep. 1.

Quam diversi sunt Christi & mundi amatorum consilia! hi se beatos cecidunt, dum nullâ molestia exercentur, illi nunquam lætiores, quam cum misérias uberiore proventu patiuntur.

Hæc est spiritûs efficacia, audire novennes parvulos lætius in Crucis, quam matris amplexum convolantes, jocantes inter supplicia, & tortorem, ut gravius sæviat, rogitantes!

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f. 2.

4. Mart.

4. Mart. 4. Non. Mart.

ADversarius noster quam fractus, ac perturbatus hæreretur, cum victum se cerneret ab iis, quos non semel ante vicisset! *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Non unum ascesis Antæum numerat, qui ab hoste victus, terræ allisus, surrexit sublimior: nunquam eum sanctitatis gradum attigisset, nisi profundè aliquando cecidisset.

Hæc laudabilis est vindicta, ut tui quondam victor, nunc victus Victori succumbat, & quam manibus extorserat palmam referat. Non despera: sæpius miles post vulnera triumphum cecinit. Melior est humilis pœnitens, quam superbus innocens.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

5. Mart.

5. Mart. 3. Non. Mart.

Studioforum Adolescentum complures suas curas omnes ac studia ad Ethnicorum conversionem conferrent, si semel gustassent cœlestis lætitiæ voluptatem, quæ ex ejusmodi laboribus manat. S. Xaver. l. 4. ep. 1.

Magni solatii argumentum debet esse, prodesse aliis. Hoc, qui non latagit, vivit inutile terræ pondus. Amare proximum DEUS jubet: optimus dilectionis character est, animæ benefacere.

Quid curæ nostræ, intendunt? pudet fateri; nugis inanibus insumuntur; ubi labori, qui pro animabus sacratur, proventus respondet fertilissimus.

O magne Sancte! Indorunt Apostole, &c. f. 2.

6. Mart

6. Mart. Prid. Non. Mart.

PARUM refert ab hominibus
judicari, præsertim ab iis
qui prius judicant, quam in-
telligant. S. Xav. ep. nov. l. 1.
ep. 5.

Illæ curanda sunt judicia;
quæ te bonum, malumve, fa-
cere possunt. Homo quid de
te dicat, autē surdâ præteris
suo mali alios pede metiun-
tur. nulli ad judicandum
præiores iis, qui severissimo
indigi iudicio.

Sed nec populi iudicio mo-
veri debes: Si passio desit, vox
populi, vox DEI est, ubi hæc
adfuerit, multitudo instar
torrentis est, si in cuius fa-
mam inciderit, rapit omnia,
nec alveo patitur contineri.

O magne sancte! Indorum
Apostole &c, f. 2.

7. Mart.

7. Mart Non. Mart.

Utinam docti quemadmodum in literas, ita in hanc quoque curam incumberent, ut reddere DEO possent doctrinae, creditorumque talentorum rationem. *S. Francisc. Xav. l. 1. ep. 5.*

Gravem Domino reddituri sunt rationem, qui talenta quinis plura tam liberaliter acceperunt, nisi lucrum, quod ex eis praestolatus, exhibeant.

Doctrina medium est gloriae DEI promovendae utilissimum, pessime in propriam vel utilitatem vel honorem detorquetur.

O magne Sancte ! Indorum Apostole, &c. f. 2.

21. Mart.

8. Mart. 8. Id. Mart.

DEUS ad suum obsequium,
& peccatorum fugam satis
auxilii tribuit omnibus. In
eo res vertitur, an recte uta-
mur, an abuturamur Divinis be-
neficiis. S. Xav. l. 3. ep. 4.

Tot DEUS homini salutis
confert media, ut mirum vi-
deri possit aliquem posse peri-
re. In manibus nostris for-
tes nostræ atræ vel candidæ,
prout eas jacere placuerit.
Nemo DEUM incuset: qui
creavit te sine te, non salvabit
te sine te.

Miseranda rerum facies!
inter tot media interimus! si
quis medius inter epulas esu-
riat, quis juvabit; si pharma-
ca nobis vertantur in vene-
num, non est auxilium super.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c: f. 2.

9. Mart.

9. Mart. 7. Id. Mart.

Quantumcunque festinent
homines in exequendo,
quod faciendum norunt, vix
fugiant, quin rationem red-
dendam morarum habeant S.
Xlv. ep. nov. l. 1. ep. 3.

Quæ facienda sunt, præstat
cito expedire, ut & curam a-
moveas, & facti conscientia
læteris. Tarditas pigritiæ
vel filia est, vel parens. Nolle
& cunctari synonyma sunt.
Ea minime differenda, quæ
laudari non possunt nisi per-
acta.

Communi verbo qui cito
dat, bis dat? geminat facti
laudem celer executio. Quo-
ties nocuit distulisse? in pun-
cto sæpe versatur æternitas, &
momento salus æterna negli-
gi potest.

O magne sancte! &c. f. 2.

10. Mart.

10. Mart. 6. Id. Mart.

REputare te convenit, quantum DEO debeas, qui te talento insignis eruditionis locupletavit, non utique ad tuum unius fructum, sed ut multis prosis. *S. Xav. Ep. nov. lib. 1. ep. 5.*

Scientia, quæ nulli prodest, gladius est, vaginâ reconditus. Speculum se credat sapiens, qui collectos in se e cœlo scientiæ radios in alios transmittat. Scientia census multorum est.

Ut verò profit Scientia, virtuti socianda; illa, sapientes reddere potest, non laudabiles. Vilior est iaurus, si vitiosum caput inambulet. Stultus honor, clarere scientiis & vitiis obscurari.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

11. Mart

11. Mart. 5. Idus Mart.

Nullum diem rerum Divi-
narum meditatione, &
conscientiæ examine vacuum
finas præterire; & quotidie,
ecquid in Divino obsequio de-
liqueris, ecqua in re officio
tuo, aut Divinis defueris co-
natibus, reputa. S. Xaver. a-
pud Türsell. l. 6. c. 16.

Olitorem æmulaberis, quo-
tidie falce instructum areolas
invisentem, num quis se stolo
extrulerit; quod nisi agat,
inobservata crescent lolia, &
hortum brevi facient sylve-
scere.

Quotidie propiores horæ
illi accedimus, quâ de momen-
tis singulis à nobis ratio exi-
gerur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

12. Mart

12. Mart. 4. Id. Mart.

Perfectè exequere, quæ Deo placere noveris, sic prorsus, ut fecisse gauderes in momento mortis tuæ, quando sisteris ante DEI tribunal.

S. Xav. l. 5. epist. 14.

Supremum illud momentum affectuum tuorum lydius esto: ama quod probaverit, quod reprobaverit, cave. O punctum terribile, in quo præterita omnia, jucunda æque ac amara merguntur, & futura inchoant nunquam cessatura vel supplicia, vel gaudia!

Male metuitur, quod nostri arbitrii non est. Illud metue, unde mors metuenda redditur, vitam malam. Est DEus lentus, sed certus vindex.

O magne Sancte. & c. f. 2.

D

13. Mart.

13. Mart. 3. Id. Mart.

Suavius, mihi crede, homini
est in hisce laboribus & ad-
versis versari, quam sine il-
lis pacate, otioseque vivere.

S. Xaver. ep. nov. l. 4. ep. 5.

Miserum judica eum, qui
nunquam fuit miser; AErum-
nas pati quam Angelum esse
præstat; ferendo facimus,
quod Angelus nequit, Chri-
stum imitamur. Prosperis
gaudere vilia ingenia possunt;
calamitates sub jugum mitte-
re proprium est magnæ men-
tis.

Si transigis absque adversa-
tio vitam, nemo sciet, quid po-
tueris, ne tu ipse quidem; opu-
si quidem est ad notitiam sui
experimento. Nemo vires sua
nisi tentando didicit.

O magne Sancte Indorum
Apostole &c. f. 2.

14. Mart.

14. Mart. Prid. Id. Mart.

Ocultæ hostium fraudes
& improbæ pactiones in
medium protractæ vel ipsa
luce protinus evanescunt.

S. Xav. ap. Maff. l. 1. ep. 2.

Quantus pudor, fraus dete-
cta! Ut nix solis radios, sic
fraus veritatem ferre non po-
test: utraque diffluit, illa in
lutum, hæc in confusionem.
Nemo diu tutus latuit sce a
tandem panditur, rebusque
repente larva detrahitur.

Noli omni colori credere,
Sicut homines veri sunt, & pi-
eti solum, fictive. Idem est in
virtutibus; quasdam color tin-
git, & species externa fingit,
aliæ veræ sunt, & seipsis com-
stant.

O magne Sarcæ! Indorum
Apostole &c. f. 2.

15. Mart. Id. Mart.

UTinam viri pii obiectos terrores ac metus, quibus eos dæmon à Divino obsequio deterrere studet, converterent in DEI conditoris sui metum! Id si facerent, DEUS bone! quam jucunde viverent! quantum in virtute procederent?
S. Xav. l. 3. ep. 5.

Montes credis intentioni sanctæ oppositos? tales quidem mentitur dæmon, verum tange, disparebunt, umbratiles fuere. Injurius DEO es, si præter hunc alium timeas.

Timendus DEUS est bonis, timendus malis; his obpœnas meritas, illis nemerantur.

O magne Sancte! Indorum.
Apostole &c. f. 2.

16 Marti

16. Mart. 17. Cal. Apr.

Hæc solet mercede DEus
Dominus noster remun-
rari eos, qui multis annis per-
severarunt in ejus obsequio,
ut, quanto magis debilitantur
in carne, tanto plus corrobo-
rentur in spiritu. *S. Xaver.*

Nulla hominis liberalitate
patitur se vinci DEus. Cen-
tuplo redit cum fœnore, quid-
quid ei datur, esto & datum,
& dantis voluntas ejus benefi-
cium sit.

Vires atteri, inter benefi-
cia habe; hebetantur quippe
peccati instrumenta. Præstat
servum male haberi, quam
Dominum, corpus, quàm ani-
mam.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c f. 2.

D 3

17 Mart.

17 Mart. 16. Cal. Apr.

Quoniam nos ad nutum voluntatemque suam semper paratos esse jubet DEUS, ad eam simul atque apparuerit, nos totos impigre conformemus. *S. Xav. l. I. ep. II.*

Depravata est humana voluntas, maximumque trahit periculum, ne, si ei liceat, quod vult, velit id, quod non licet. Hæc meliore commutanda est, nempe divina: si ingenio pollere liceret. Angelico, beatum duceres, cur voluntate agi Divina renuis?

Si tua in DEI voluntatem transeat, supra Dominium Fortunæ, imo supra naturæ jura positus beatus es.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

18. Mart.

18. Mart. 15. Cal. Apr.

SI qui sui fiducia quidpiam
aggrediuntur, his sæpe par-
va impedimenta molestiora &
difficiliora sunt ad superan-
dum, quàm vel maxima peri-
cula & calamitates. iis, qui sibi
omnino diffusi spem omnem
suam positam habent in DEO
S. Xav. l. 3. Epist. 5.

Minus spei, plus timori dan-
dum fragilitas suadet; mala
quippe bonis ut certiora, ita
sunt abundantiora.

Casus sinistri quotidiani
sunt, & æumnæ se vel injussæ
agglomerant, unde in his ve-
niet auxilium? ut firmum sit,
non nisi ab Omnipotente ex-
pectari potest.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. *f. 2.*

19. Mart. 14. Cal. Apr.

Christianæ humilitati intentâ curâ studeas velim, eaque potissimum obeas ministeria promptus ac libens, quæ cæteri velut abjecta, & minime speciosa fastidiunt.

S. Xav. ap. Mass. l. 1. ep. 2.

Nulli alta invidēbit munia, qui Christianæ demissionis pretium intellexerit; DEum comitem invenit, qui in vilibus se exercet. Ministrare venit DEus, & tumidus terræ vermiculus non ministrari sibi solum appetat, sed & velit adorari!

Sine alios in mirabilibus super se, super aliorum capita volare sine, tu humili lætus in scabello, vel scabellum omnium factus, remotior es à ruina.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. f. 2.

20.

20 Mart. 13. Cal. Apr.

Si quis existat a^b inferis re-
vocatus ad vitam, quidnam
cæteris videatur esse dicturus
perpende. *S. Fr. Xav. l. 3.
Epist. 3.*

O Regio dura, chaos despe-
rationis, in quo nulla spes bo-
ni, & omnis perpetuatio malis!
Huc sæpe descendamus viven-
tes, ne mortui cogamur. Per
inferos venietur ad superos.
Audit tristem damnati lullum:
O si daretur hora!

O peccator quid cogitas?
Vt omni momento mori po-
tes, ita nullo non momento
damnari potes. Totus infer-
nus cum omni tormentorum
suorum apparatu non distat à
te nisi uno temporis puncto.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

D 5

21. Mart

21. Mart. 12. Cal. Apr.

CUM negotium totum in manu DEI sit, ac potestate nullus relinquitur, timori aut dubitationi locus. *S. Xav. l. 4. ep. 8.*

Quid inani metu consumimur? nullus tibi etiam inter omnia timenda potest esse timor, cui DEUS est tutor. Non vos estis, qui loquimini, vel qui agitis; mortua estis instrumenta, per quæ DEUS, quæ vult, operatur. Huc spem vestram mortales.

Vbi adest Christus, aranea murus est, ubi abest, murus fit aranea; arma, muri, nervus belli, exercitus, sinè eo umbris hiant imbecilliora, cum eo his opus non est.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

22. Mart.

22. Mart. II. Cal. Apr.

MAGnum vos odium capiat
arrogantiæ, & simul ni-
mium teneat desiderium abso-
lutæ, cumulataque virtutis.
S. Xav. l. 3. ep. 5.

Decempeda Sanctitatis est
vera animi demissio, virtus
à plerisque neglecta, adeo ta-
men necessaria, ut nulla virtus
sit sine illa, nulla non cum illa.
Qui humilitate deficit, fan-
ctitate non proficit.

Contempta virtus magnes,
& illex Divinitatis. Illi DEum
inesse credam, qui defuerit si-
bi; non quidquid magnum,
continuò bonum est, sæpe il-
laudabile, raro securum. Jus
certæ bonitatis & securita-
tis sibi Humilitas vendi-
cat.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

D 6

23 Mart.

23. Mart. 10. Cal. April.

IN Deo spes omnes & vires
tuas locatus habeas, ac nullo
modo committas, ut tali ac
tanto defensore ac Patrono
timere, aut de victoria dubi-
tare videaris. S. Xav. l. 3.
ep. 5.

Nemo in orbe miserior est
eo, qui spem amisit, neque
necessitas ulli major ingruit,
quàm cui fiducia nulla suppe-
tit: Omnia in te unum con-
fluant mala, æther in te simul
& orcus bella moveat, semper
boni tibi restabit aliquid, si
spem non abjicis.

Leva oculos, si maris flu-
ctibus obrutus, nauclero te
credis: cur his, quos queres
agitatus fluctibus DEO diffi-
dis, an virtus illi major, an cha-
ritas in te potior,

O Magne Sancte! &c. f. 2.

24. Mart. 9. Cal. Apr.

Vis est pene dixerim ineluctabilis, qua in præceps protruduntur, cum ad lucri pellaciam, ad prædæ opportunitatem, ad famem cupiditatis præsentis gustu irritatæ torrens superne ingruens exempli, & consuetudinis incubuerit.

S. Xav. ep. nov. l. 3. ep.

II.

Ubi thesaurus, ibi cor, adeo ineluctabiliter affixum, ut abstrahi nullis machinis possit; ut accipiat, quidquid grande est, videtur modicum: urdet, aut restituat, quidquid modicum, videtur immensum.

Quod DEUS orbis utilitati creavit aurum, avaro transit in censum calamitatis.

O magne Sancte ! Indorum Apostole &c, f. 2.

D 7

25. Mart.

25. Mart. 8. Cal. Apr.

OMnia pericula atque incommoda Christi Domini nostri causa suscepta thesauri sunt cœlestibus solatiis referatissimi. *S. Xav. l. 2. ep. 6.*

Pars magna felicitatis est, posse pati: si vita hæc careret adversis, optimo, quod habet, destitueretur, patientiæ merito. Huic fundamento innitur virtus, languet sine adversario generositas, & sine molestiis, deficit animi fortitudo.

Inferre injuriam vilissimus potest, ferre non nisi magnanimus. Nemo magnus evadit nisi tolerando. Pluris facio hostem ferre, quàm aggredi, quàm sternere.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

26. Mart.

26. Mart. 7. Cal. Apr.

DEUS pro sua providentia
tantos terrores, ærumnas,
pericula ab hostibus opponi
eo videlicet finit, ut nostros
spiritus frangat, animos de-
mittat, nosque ad submissio-
nem animi, humilitatemque
erudiat. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Genus victoriæ præstantis-
simum est se vincere, ubi idem
victor & victus, arena est, &
prælium. Principes alienâ
manu victores fiunt, seipsum
vincere est opus virtutis pro-
priæ.

Multum in hoc debemus
incommodis, quæ eodem qua-
si conjuncti fœdere auxilio
sunt ad humilitatem; plus no-
bis boni una facit adversitas,
quàm omnes suis favoribus a-
mici.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. f. 2.

27. Mart. 6. Cal. Apr.

PRIVATÆ objurgationes in privato adhibendæ sunt, & quidem plurima humanitate aspersæ. S. Xav. ap. Mass. l. I. ep. I.

Nisi molli manu tractentur vulnera, non coalescunt, exulceranda, si durius perfri-centur. Pharmacopæam sub-amaræ ibi potiones vel miscentur saccharo, vel auro illinuntur, ne deterreant; correctio si blanda sit, suavius accipitur, & curat efficacius. Quid vis crimen majori crimine persanare?

Quid plus pharmaci velis adhibere, quàm sit necesse? quem verbum curat, cur damnetur ad verbera? Vide, qui tua velis delicta castigare?

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2

28. Mart.

28. Mart. 5. Cal. Apr.

CAvete, ne quam vestri fiduciam habeatis. S. Xav. l. 3 ep. 5.

Cum gravi nobis agendum est hoste: sine cautela perditum sumus, major viribus, major & numero; totus enim in nos orcus conspirat. Quis evadet? Succumbet, quisquis suo hic ingenio, viribus, virtuteque recumbit. In omne proni scelus proruemus, nisi Divinæ antidoto gratiæ à lapsu revocemur.

O quot obscuratæ sunt stellæ, quot non columnæ ceciderunt! qui nimium præfidentes pericula tentaverunt. Justissima hæc DEI pœna est, ut, qui volare volunt, ambulare dediscant.

O magne Sancte. Indorum Apostole &c. f. 2.

29. Mart.

29. Mart. 4. Cal. Apr.

Solliciti semper atque anxii nulla neque intus solatia inveniunt, nec foris. *S. Franc. Xav. l. 3. ep. 5.*

Vetus hæc tenebrarum principis est impostura: tenebras pie vivere volentium mentibus affundere, ut in umbræ tutius lateat, & piscetur in turbido felicius. Apage cum his umbris; atræ nubes nil boni coquunt: si removeri pateris siparium, ridebis terriculamenta, ad quæ trepidabas.

DEI Filius nec quod metuat, habet, nec quod tristetur; quidquid animo malaciam, cordi quietem tollit, inimicum est, fraus est veteratoris. Plicas, tricasque mille oggerit, ut à melioribus animum avoget. *O magne &c. f. 2.*

30. Mart.

30. Mart. 3. Cal. April.

Iterum à te peto, quæsoque
per DEum, ut exemplo po-
pulum excites ad Pietatem.
S. Xav. l. 4. ep. 5.

Quàm enorme foret scelus
primos aquarum fontes, unde
bibunt universi, veneno cor-
rumpere! par malum creat,
qui norma factus gregis sibi
subditi, desinendo agere bene,
suos docet male agere.

Magnum Præsides gestant
onus, unum commune aliis
quod de se, alterum sibi pro-
prium, quod & de iis redditu-
ri sint rationem, quos exem-
plo sequiore in pejus inclina-
runt. Si malus es, solus esto;
si male agis, quid fieri possit,
ostendis, quod salubrius igno-
rassent cives.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

31 Mart.

31. Mart. Prid. Cal. Apr.

Si intimam animi submissionem factis & vita declarabitis, omnemque existimationis vestrae curam Deo permitteris, is luapte natura sponte existimationem vobis, auctoritatemque apud homines conciliabit. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Nunquam diu virtus latuit, lucem, quam fugit, tegere nunquam ex toto potest: inde fit, ut qui sibi vilis, ab aliis pariter vult haberi vilissimus, maxime gloriosus fiat, ut nulla certior sit ad honores via, quam honores fugere.

Illum DEus præ cæteris honoratum cupit, quem per jacturam æstimationis terrenæ idoneum reddit gloriæ cælestis.

O magne Sancte ! Indorum Apostole, &c. f. 2.

1. April.

1. Apr. Cal. Apr.

Invidiam & tantum non culpam furto usus publicus detrahit: dum vix dubitatur fieri non male, quod impune fit. Ubique semper rapitur, congeritur, aufertur; semel captum, nunquam redditur.

S. Xaver. ep. nov. l. 3. ep. 11.

Quod solazium, si quantum tibi arca crescit, tantum decrescit spes æternorum? Negotiator insane! siccine pro hoc lucro, divitiæ, quas nec tinea nec ærugo demolitur, stant venales?

Non judica te ditari, si plus opes, quam probitas accrescant. Semper animæ, quam nummi dignior debet esse cura.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

2. Apr.

2. Apr. 4. Non. Apr.

IN univēsum te cunctis mi-
rem, jucundum, affabilem
præbeas, ut eâ comitate illecti
omnes tibi pectorum suorum
latebras ac recessus aperiant.
S. Xaver. ap. Maff. l. i. ep. 2.

Clavis ferrea pectus non a-
perit; nec soli nisi serenius
arridenti intimos recessus flo-
res explicant: minùs tibi cor-
dium aditus patere sinent ho-
mines; nisi amœno, affabili, &
amanti.

Torva severitas avertit ani-
mos; quem oderint, quomo-
do ei sua prodant? mille pli-
cis, tricisque pluribus sepe-
liet, ne vel rima tibi ad ea pa-
teat, quæ scire aves, vitam, for-
tunas tollere potes vel invito,
non secreta.

O magne Sancte! &c. f. 2.

3. April

3. Apr. 3. Non. April.

Allidua incuria, ac virtutis remissio perfectam vitam sensim labefactat. S. Xav. l.

3. epist. 5.

Grave malum & incurabile, quod non sentitur & nocere neglectus, quia occultus hostis, gravius sævit. Vehemens morbi genus curaveris citius, quam quos tabes intus hectica sine sensu depascitur.

Minima, si sapias, spiritus detrimenta non minimi habere. Nihil est parvum, quod animæ nocet. Quid interest Certe, an tenuis remora navim à littore remorentur? In schola virtutis nihil est parvum, quod juvat ad profectum; vel ab eodem removet.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c f. 2.

4. April.

4. Apr. Prid. Non. Apr.

PERICULUM est, ne ipsi pereant, dum alios servare student, qui magnitudine animi, & DEI fiduciâ non excellunt.
S. Xav. l. 4. ep. 2.

Non minoribus obicitur fluctibus, qui se populo, ac qui mari miscet, & ille præ hoc periculosius, quia non corporis sed animæ periculum subit. Magna utrobique opus peritiâ: ibi majori, ubi pretiosior merces discrimen subit.

Juvare qui vult homines, supra homines esse debet, nec vulnere obnoxius, nec ulli periculo. Ut inter ignes non ardeat, inter aquas non tingatur, sordes inter medius tantum parum ac solaris radius facies irahat.

O magne Sancte! &c. f. 2.

5. Apr.

5. April. Non. April.

PAratur Deus animos nostros sæpe parvis incommo-
dis, ac periculis sollicitari,
nè nobis ipsi fidentes optimi
Parentis negligamus auxilium.
S. Xav. lib. 3. ep. 5.

Privata Pater filium in um-
bra exercet, ut graviores aptet
ad conflictus, jubetque virtu-
tis rudimentum dare, quam
in arena olim sit exhibiturus.
Ita DEUS levioribus nos exer-
cet malis, non ut periculum fa-
ciat, sed ut erudiat.

Ut territus ad ulnas Matris
confugiat puer, innatus per-
suadet amor: te discrimini col-
luctantem ad DEI brachium
convolare fides impellat. Aget
ille Patrem, si tu filii noveris
implere officium.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. t. 2.

E 6. April.

6. Apr. 8. Id. Apr.

A Donis, muneribusque (frivola quædam excipio, quæ si recuses, largitor contemni se putet) omnino abstinebis. *S. Xav. ap. Mass. l. 1. ep. 2.*

Infamis Magistratus ! ubi Justitiæ bilanx in eum pendet, qui plus perdit. Nec miruunt crimen tituli, qui quæruunt, ut injustitiæ fucus illinatur. Benevolentia, gratitudo, congiarium, honorarium pulchra nomina, res turpissima, iniquæ sunt extorsiones. Philosophi axioma fuit: Nemo dat, quod non habet, nunc nemo dat quod habet, nisi accipiat, quod non habet.

Conductus es publico servus, publico, ut singulis servias, ære, quod accipis, obligatus.

O Magne &c. f. 2. 7. Apr.

7. April. 7. Id. April.

Quæ dicuntur dicentis pietate, submissione animi, modestia commendentur. S. Xav. l. 4. epist. 3.

Qui bona suader, & mala agit, seipsum condemnat, alterius Instructor sui Judex factus. Ponderus ab altiori imprimat terræ sui vestigium profundius. Magna de Magistris spiritu opinio cor tyronis altius subit.

Efficacissima ad persuadendum humilitas est. Vox modesta intrat pectus profundius, operatur efficacius; quod nequit rationum vi efficere, promeretur. O Sancta demissio, quæ non facis, dum non te, sed Christum prædicas.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

E 2

8. Apr.

8. Apr. 6. Id. Apr.

DEUS roborat eos præsertim,
qui seipſos in rerum etiam
abjectarum tractatione egre-
gie vincunt. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Magna nobis est gloriæ op-
portunitas. Triumphum agi-
mus, quoties volumus; nec
materia vincendi deest, nec
potestas. Domestica sunt bel-
la, nos vincendi sumus. Cave
huic inimico cedere, qui si ju-
gum excusserit, tyrannum ex-
perieris.

Nihil ad felicitatem confe-
ret, si foris pax, intus bellum,
extra te silentium, intra te sit
tumultus passionum. Ut in-
ter tot misérias desinas esse
miser, animi affectus capti-
vandi sunt sub jugum ratio-
nis.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

9. Apr.

9. April. 5. Id. April.

ORo te Frater charissime, ne
ad communis, urbanæque
vitæ consuetudinem delaba-
ris; neve singularem quan-
dam, remotamque à tuo In-
stituto rationem sequaris.

S. Xav. l. 4. ep. 3.

Qui hominum moribus con-
formari petit, ad horas muta-
bilis sit necesse; omni sciat
vento vela vertere, omnium
opinionum servus, toties mu-
tare debet obsequium, quoties
novus ventus afflaverit. Talis
si sis, in theatro tibi locum
quære, non in asceterio; ille
præ isto Protheos locus decet.

Humanæ sapientiæ regi is
inhærere, est errare. Immo-
bili nitere, ut de firmitate sis
securus.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

E 3 10. Apr.

10. April. 4. Id. April.

O Pto ac spero DEum intimo in animam tuam afflatu inspirationis suæ persuasurum tibi penitus: nulla te rem iorem inire à se gratiam posse, plusque ad luum obsequium, laudemque conferre, quàm ejus amore abnegando tuam propriam voluntatem. S. *Xav. epist. nov. l. 3. ep. 13.*

Mors propriæ voluntatis fons est sinceræ voluptatis. Minus tibi omnes conjunctim dæmones nocere queunt, quàm sola voluntas.

Quidquid fit propria voluntate, quantumvis videatur bonum, vitiatum est, tantoque minùs placet Numini, quanto plus admixtum propriæ voluntatis habet.

O magne sancte! Indorum Apostole &c, f. 2.

11. April.

11. Apr. 3. Id. Apr.

CRedas mihi, tibiue persuadeas velim, nihil esse tutius, atque ab omni errore remotius, quàm semper optare tibi ab aliis imperari, & imperantibus ex animo obtemperare. *S. Xav. l. 2. ep. I.*

Omnis inquietis cardo est, vel quia sumus, quod non volumus, vel quia volumus, quod non sumus. Clarius dicam: deest, quod cupimus, adest, quod odimus; hæc sunt elementa doloris, quibus animi demissione nihil medetur certius.

Quàm libera est ad parendum voluntas, tam quoque arbitrii tui est dolere. Remedium omnis calamitatis est velle fieri, quod cupis resque evenire, ut optas.

O magne Sancte! &c. f. 2.

E 4

12. Aprilis

12. Apr. Prid. Id. Apr.

SI cum irato & flagrante cupiditate vindictæ res tibi fuerit, blanda oratione, quasi aliud agens, mulcebis hominem. *S. Xav. ap. Mass. l. 1. ep. 2.*

Durum commissum duro vel ignes excitat, vel partium ruinam. Non est magnus animus, quem tangit injuria. Aut potentior te, aut imbecilior lacerat. Si iste: parce illi, si alter: tibi. Suprema pars mundi omni tumultu caret: inferiora tempestatibus obnoxia.

Impetus in molli frangitur & vires perdit. Non est feritas adeo barbara & immittis, quam suavitas non emoliat.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

13. April.

13. April. Id. April.

Consuetudo vitiorum diuturna corrumpit, depravatque naturam. *S. Xaver. l. 3. ep. 5.*

Consuetudo partem in utramque vim maximam exercet, prava in pravis tanto potentior, quanto pronius eo natura propendet. Desinit esse remedio locus, ubi quæ fuerunt vitia, in mores eunt; omnia alia citius, quam hæc exueris. Quod alte jactum est, levi manu non eruitur. Consuetudo si tempore vires acceperit, imperium sibi arrogat, & legem facit.

Cave his tepedibus implicare, quas ubi summe volueris exuere, non valebis.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

E 5

14. Apr

14. Apr. 18. Cal. Maji.

NEminem contempnas, ne-
mini te anteponas, sed om-
nibus præbeas exemplum,
quemadmodum parere oportet.
S. Xav. l. 4. ep. 3.

Quidquid elationis videtur
argumentum, philautiam pu-
ta. Si seposito affectu eodem
te ac alios oculo inspicis, ob
quæ te postponas omnibus,
multa, ut præponas, reperies
nihil. Quem despicias, is Dei
oculis te forte pretiosior vir-
tutem tegit; fors multis te
gradibus in cælo antecedit.

Nemo sine periculo con-
temnitur, licet ultimo te præ-
feras optimo prætulisti, Chri-
stus enim factus est novissi-
mus virorum.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

15. April.

15. April. 17. Cal. Maji.

DEt utinam Dominus noster, ut penitus in animo tuo sentias, ac simul factis exequaris, quidquid ipso in momento mortis tuæ gauderes à te factum. *S. Xav. Ep. nov. l. 4. ep. 2.*

O magna cogitatio! quantas in omni hominum genere mutationes facis! hæc egenum è potente, servum è Domino, è malo denique bonum facit. Utinam vita nostra sit perpetua mortis meditatio.

Necessaria hæc est cogitatio; incipimus quippe mori dum incipimus nasci; vitæ hujus principium, est pariter mortis exordium. O! nos fatuos, si ita nos prætereat vita, ut nec vivere discamus, nec sciamus nos mori!

O magne Sancte! &c. f. 2.

16. April

16. Apr. 16. Cal. May.

EGo verò sic censeo, qui in
perpetuis vitæ periculis u-
nius DEI causa versantur, his
breui vitam acerbam fore sic,
ut mori expetant, ut cum Deo
vivant. *S. Xav. l. 3. Ep. 4.*

Vulgus bonorum optimum
vitam credit, fallitur; si non
bene vivis, maximum malo-
rum vita est. Vita quid habet
boni? nihil in vita miserius
ipsa vita, ut vere nihil aliud sit
vivere, quàm torqueri.

Ille diuturnam petit vitam,
vel qui sibi male conscius pœ-
nam timet, vel qui atheus cœ-
lum negat. Nullum amanti
DEum gravius est supplicium
vita, quæ à summi boni pos-
sessione arcet.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

17. Apr.

17. Apr. 15. Cal. Maji.

In animum induco meum, vos
in vestris animis tot semper
vitia animadvertere, quæ re-
prehendatis, ut magnum vos
capiat odium arrogantia, &
simul summum teneat deside-
rium absolutæ, cumulatæque
virtutis. *S. Xav. l. 4. ep. 5.*

Nullus est tam exactus, in
quo non plus desit, quàm ad-
sit sanctitatis. Quod adest,
modicum est, si infinitæ san-
ctitati comparetur, quæ ab-
est. Nulli hæctenus vixêre ta-
les, in quibus nihil ipsa desi-
deraret integritas.

Si æqui Judices simus, sem-
per in nobis, quod plectamus,
erit; nullus nempe hortus si-
ne lolio, nec liber sine men-
do; ita nemo sine vitio.

O magne Sancte! &c. f. 2.

E7 16. Apr.

18. April. 14. Cal. Maji.

Quàm beatum est vivere
quotidie moriendo, no-
straque frangendo voluntates
S. Xav. l. 1. ep. 1.

Si tuis obedias cupiditati-
bus, heu tibi quot mala nu-
meras! si nemo duobus Do-
minis, quomodo tu potes
servire tot tyrannis? quot e-
nim vitia, quot affectus, tot
Dominos colis. Vita ista
mors est longa. Præstat se-
mel generose, quàm semper
mori.

O quàm hoc pacto beatus
es, quàm es gloriosus, tori u-
niverso imperas, times nemi-
nem, speras nihil, odis nul-
lum, nihil appetis, habes o-
mnia. Vince te ipsum, & ho-
stes omnes confecisti.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

19. Apr.

19. Apr. 13. Cal. Maji.

Talem te tuis præbeas, qualem bonus Pater improbis filiis, ut nunquam eis consulere desinas, quamvis cernas multis eos vitiis coopertos.

S. Xav. l. 1. ep. 7.

A Egrum medicus non odit, cur tu male affecto afflictionem cumulas? Nemo pro desperato habendus; momentum sufficit ad sanitatem. Vna ægri tui voluntas satis est ad emendationem.

Plurima emendat dies. Quod hodie non profuit pharmacum, iteratum proderit. DEum æmulare: quoties te peccantem amanter tulit? Ostende in ægro peritiam, & illi sanitatem, tibi famam conciliaſti.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

20. April.

20. April. 12. Cal. Maji.

IN aliorum curationem ita incumbas, ut interea tuæ ipsius perfectioni ac saluti quam diligentissime consulas. *S. Xaverius ap. Maff. l. 1. ep. 2.*

Tua tibi anima ante alias concredita est, pretiosum depositum! quod è manibus nostris reperetur. Quis prudens proximi thesauro fidelius invigilat, quam suo? Ut alios ames, odisse te necesse non est, nec obesse, ut aliis benefacias.

Domum te revoca, Iudicem indue, acta, dictaque tuæ severam voca in censuram; nihil minue, singula ut res fert, inspice, & augur esse ausim, quia multa comperies, quæ medici manum expectent.

O magnæ! &c. f. 2.

21. April. 11. Cal. Maji.

Bona de nobis hominum opinio nonnullis interiorem illam animi submissionem quasi per præstigias intervertit.

S. Xav. l. 3. ep. 5.

Cur aliis plus credis, quàm tibi? alii te laudibus celebrant, tu plura vituperio digna in te latere scis; cur illis citiùs quàm tui met tibi fidem adhibes? Ità ne tibi viluisti? Si encomia talem te facerent, qualem dicunt, quærendi undique forent panegyristæ.

Conscientiam tuam testem adhibe, qui maximè incorruptus est: quid illa de te sentiat, quære, & quàm inanis, quàmque vacua laus tua sit, clarissime apparebit.

O magne sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

22. Apr.

22. Apr. 10. Cal. Maji.

Non est alius fructus animi
major in hac ærumnosa
vita, quàm vivere in magnis
moriendi periculis, quorum
adeundorum unica & vera
causa fuerit solius Dei amor.

S. Xaver. ep. nov. l. 4. ep. 5.

Occidi voluptas est amœ-
nissima, quam homo unquam
potest experiri. Quomodo?
si vis, dicam. Multum, imo
totum interest, qui res acci-
piantur. Non persecutio gra-
vis est, sed inique ferentes fa-
ciunt gravem.

Spes mercedis sudorem sic-
cat operatio, & Dei memo-
ria ærumnis nequeat tollere a-
matorem; Ubi amatur, ibi
non laboratur. Amor nomen
difficultatis erubescit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. f. 2.

23. Apr.

23. Apr. 9. Cal. Maji.

EA vis est obedientiæ, ut
facile ea quoque efficiat,
quæ difficilia videntur. S.
Xav. l. 3. ep. 4.

Beatitudinis, quam in hac
vita consequi licet, pars est
non postrema, quæ placita
sunt Deo agere semper; una
hoc præstat obedientia; hujus
ultu ad eam ascendimus sub-
limitatem, quæ DEO propria
est, non posse errare. Quan-
tum hoc homini beneficium!

Nec ratiocinio, nec provi-
dentiâ obediens eget, certus
est ita agere, ut melius non
possit. Nihil tibi evenire pe-
riculi potest, quàm si parere
volis, & tē Divinæ dispositio-
ni subtrahas.

O magne Sancte! Indorua
Apostole, &c. f. 2.

24. Apr.

24. Apr. 8. Cal. Maji.

EXemplum omnium virtutum civitati te propones, si moderatio in te, & Christiana enitebit humilitas. S. Xav. l. i. epist. 7.

Grandis machina est civitatis gubernatio; ei movendæ nulla trochlea aptior est, exemplo. Plerumque plus proficit moderari impotentem animi affectum, quàm si mille cathedris conspicuus virtutem doceas; animorum dioptra sunt exempla, indè quàm mens alta sit, cognoscitur.

Vobis, qui populum erudit, velamen vitii nullum est; ante civitatis totius oculos nudi estis, digitoque passim monstramini: Ecce virtutis, inquit, præcones.

O magne Sancte ! Indorum Apostole, &c. f. 2.

25. Apr.

25. April. 7. Cal. Maji.

Primum & antiquissimum
tibi sit Dei obsequium, &
animi tui cultus. Ex hisce
fontibus cætera ad proximo-
rum utilitatem longe proma-
nabunt. *S. Xav. ap. Mass. l.*
1. ep. 2.

Improvidus miles, qui æ-
ger & invalidus hostium se
cuneo medium miscet; magis
imprudens, qui sibi parum
constans aliis opitulari parat.
Obfirmandum virtute prius
est pectus, quàm vicinorum
debellaturus vitia te arenæ
committas.

Ars artium est regimen ani-
marum. Conjungere Deo ze-
lotes quàm arctissime: plus
cum eo, quam cum proximo
age; plus etenim ille, quàm tu,
agit in homine.

O magne Sancte! &c. f. 2.

2. Apr.

26. Apr. 6. Cal. Maij.

Cum persuasum nobis sit,
res omnes Dei nutu auxi-
lioque regi & gubernari, Di-
vino præsidio cæli nihil ha-
bent, quod metuant, nisi hoc
unum, ne ipsum offendant
Deum. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Deum fac amicum habe, res
hæc difficilis non est, & age
quod vis; nihil non ad votum
succedit, in omni eventu bea-
tus.

Infinita bonitas velle tibi
nequit, nisi bonum, & cui ha-
bes, quod inideas, si omnia,
si semper, tibi eveniant bona?
Vide, quàm ex facili beatus
sis: Deum non offende; hoc
tibi propitio mortalium feli-
cissimus, offenso miserimus
es, quidquid præter Deum ad-
sit, vel absit.

O magne Sancte! &c. f. 2.

27. Apr.

27. Apr. 5. Cal. Maji.

Qui vitam & ætatem universam exantlandis DEI causa laboribus maximis impenderunt, ii referunt plenam victoriam de suo corpore spiritui rebeli. S. Xav. l. 5. ep. 6.

Crudele corpus inter & spiritum intercedit bellum, nec pax speranda ulla, nulla pars palmam cedit, nisi coacta. Væ corpori, si causæ iustitiam belli eventus comiteatur! patietur & in servitutem edigetur.

Nulli promptius obedit corpus, quam qui DEI legibus exactius obedit; ut mens Deo, et menti caro subjicitur. Fovenda hæc non est; honestum nim ei fit vile, cui corpus nimis charum est.

O magne Sancte! &c. f. 2.

28. Apr.

28. Apr. 4. Cal. Maji.

Auditores comiter à vitiis
& erroribus, in quibus
versantur, revocandi sunt,
sed identidem intenta Divi-
na severitate atque Justitia
territandi duri homines atque
pervicaces: contraque resipi-
scentes DEI clementia & mi-
sericordia proposita erigendi:
recreandique. S. Xav. vita
l. 6. c. 13.

Extrema semper periculo-
sa: præfidere in misericordi-
am, & desperare ob justitiam.
Quid pejus sit, quis definiat?

Ponendus in æquilibrio est
animus, ut vindictam metuat
sed speret in benignitatem, ne
hac abusus, illam incurrat, ve-
reus in illam, hac fiat indi-
gnus.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

29. Apri

29. April. 3. Cal. Maji.

O Besecro vos, ut vero, germanoque amore vos inter vos complectamini; neque ullam offensionem animorum exoriri aliquando sinatis. S. Xav. l. 3. ep. 5.

Sociale DEUS hominem animal creavit, quæ animantibus, in sui tutelam arma inornibus, veneno, unguibus edit, negavit homini; cur à natura recedimus? Non homines sunt, qui minùs humane cum proximis agunt.

Ridenda sæpe dissidii causa. Perna dirimit amicitiam. Non causa, sed opinio causæ illa ferit incautis, quodque naturæ in morsum facilis, vitium est, proximo appingius, tanquam provocanti.

O magne Sancte! Indorum postole, &c. f. 2.

F

30. April.

30. April. Prid. Cal. Maji.

Nulla locorum spatia ob-
stant obedientiæ. S. Xav.

l. 2. ep. 4.

Inertia terræ pondera tro-
chleis egent, ut loco move-
antur: trunci terræ adeò per-
tinaciter adnati sunt, ut avel-
li sine vi non possint, obedi-
entis animus quia nullas in
terra radices agit, nutu amo-
vibilis est.

Pudeat ab ultima hominum
forte ingenuum vinci. Mili-
tes ad classicum alpes, maria
superant, & pro cælo pugna-
turus ad Numinis imperium
moras trahat! Obedientiæ
virtutem probat & expolit.
Præstat unum veræ obedi-
entiæ actum exercere, quam
sexcenta patrare miracula.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

1. Mai.

1. Maji. Cal. Maji.

Qui spem habent in DEO
Extra mortis periculum,
multum differunt ab iis, qui
DEI præsidio freti Divinæ
gratiæ causâ sponte capitis
discrimen subeunt. S. Xav.
ib. 3. ep. 4.

Ut præsentia diffitis magis
terrent pericula, sic illustrior
est virtus, in perditis spem
non perdere. Hic Rhodus,
hic saltus.

Sperare placido mari vel
inbelles audent animæ in
ocellis non fluctuare animo
oli sciunt, qui spes suas in
immobili statuerunt, quibus
luc est mentis, quam sensus.
pes hæc vitâ potior, rem,
mundi omnem non ægre di-
miserit, cui spes melioris in
ælo adipiscendæ certa est.

O magne &c. f. 2.

F 2

2. Maji

2. Maji. 6. Non. Maji.

PAupertas nemini dedecori
est. S. Xav. l. 3. ch. 5.

Non quod possidemus, sed
quod in votis est, delectat:
ita non quod deest, affligit,
sed quod concupiscimus. A E-
tas.
que beatus est, qui cum nihil
habet, cupit nihil, quam qui
habet omnia, quæ cupit.

Quantumvis plura dives
habeat, eget tamen pluribus,
neque desunt ei pauciora plu-
rimis. Diviti deest, quidquid
cupit, id est, quidquid non
habet, pauperi solum id, quo
extreme eget; ille indiget,
unde alat omnia vitia, iste so-
lum unde sustentet vitam.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

3. Maji. Apol

3. Maji. 5. Non. Maji.

Summâ profecto prudentiâ
opusest, nè quid offendas
in hoc sæculo nequam. Lon-
gèque prospiciendi adversi
rerum, qui geruntur, even-
tus. Adversarius namque
diabolus non cessat, sed cir-
cumit quærens quem devoret.

S. Xav. l. 4. epist. 3.

Malis, plusquam spinis ro-
sa, involvimur, ubique hostes
latent in insidiis; Pericula
non observata nunquam sunt
sine periculis: ille paucissimis
obnoxius, qui maxime cautus
est.

Time cum arripserit gratia,
time cum abierit, & time cum
denuo revertatur. Etiam
cum nihil tibi conscius es, ti-

me.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. f. 2.

F 3

4. Maji.

4. Maji. 4. Non. Maji.

EXtra DEUM omnes alios
metus, pericula, labores,
quæ tam formidolose amici
intentant mei, non facio flo-
ci, & securus rideo. S. Xav.
Ep. Nov. lib. 4. ep. 7.

Levi non semel tremur
umbra? vel ætate, vel mori-
bus parvuli sunt, qui terricu-
lamentis aguntur. Extra mala
gratiæ nullum time. Quid-
quid animæ non minatur per-
niciem, malum non est, nec
tibi plusquam spectra ruri po-
sita volucris nocent.

Metus consuetum est su-
perbis supplicium; ad DEI
Justitiam pertinet, ut qui va-
ne & absque ratione in iis
gloriatur, quæ gloriam non
merentur, vanè, & absque ra-
tione formidet ea, quæ metûs
vacua sunt.

O magne! &c. f. 2. 5. Maji-

5. Maj. 3, Non. Maji.

IN delectu negotiorum habendo illud vitabis in primis, ne quorum fructus ad unum vel paucos pertinet, anteponas iis, quæ plures, vel etiam universos attingunt, sed quo latius quidque, eo potius & antiquius tibi sit. S. Xav. lib.

I. ep. 2.

Non multum à te petitur, ut sis optimus, tantum imitare pessimum, hoc est, hominem avarum ex alieno discescentem. Fac tantum boni omnibus, ut tibi thesaurum gratiæ cumules, quantum ille rapere curat ab omnibus, ut pecuniam accumulet.

Laudabilis est avaritia, paucis lucris non esse contentum. Dum tempus & vires suppetunt, quam plurima operemur.

O magne &c. f. 2.

6.

6. Maj. Prid. Non. Maji.

Laboris patientia non modo imperitos, idiotasque ad notitiam DEI, atque ad virtutem informat, sed etiam reliquorum animos cum tacito quodam plausu, atque approbatione conciliat. *S. Xav. apud Mass. l. 1. ep. 2.*

Flamma nutritur oleo, generosus animus labore. Hunc si non recuses, parum est; etiam posce, beatior te credens, si copiosior affluerit.

Cessare ante tempus ignaviae est. Quod primus non potuit sudor, emolliet secundus; nec arbor uno scinditur, nec ferrum formatur ictu.

O magne sancte! Indorum
Apostole &c, f. 2.

7. Maji,

7. Maji. Non. Maji.

Delicta adita ad cunctis
leviora censenda sunt. S.
Xav. l. 3. ep. 5.

Ex præteritis sume auguri-
um futuri ; tulisti illa , pote-
ris iisdem humeris & ista.
Plus vexamur timoribus ,
quàm malis , opinione , quàm
re , unde fit , ut dum ante ne-
cessitatem angimur , ultra ne-
cessitatem affligamur. Mala
semel nos premunt , timor as-
sidue.

Meticulosus multa credit
parum audet. Metus est fal-
sissimus rerum dimensor : plu-
ra facit mala & majora , quàm
sint , imo plura mentitur
quàm esse possint. Suffici-
endi malitia sua , non accersa-
mus mala , priusquam veni-
ant.

O magne sancte ! &c. f. 2.

F 5 . . . 8. Maji.

8. Maji. 8. Id. Maj.

PRæstat paucos esse socios,
& frugi, quàm multos, &
nequam. S. Xav. lib. 4. ep. 4.

Majori usui sunt decem e-
gregii, quàm mille vulgares.
Id. apud Trinkell. die 12.

Multitudo ignava pondus
est, non subsidium, plus offi-
cit negotiis, quàm ea promo-
veat. Magna corpora magnis
vulneribus, & morbis pluri-
bus obnoxia sunt. Multi ho-
mines multa alunt vitia.

Minor sed strenuus mili-
tum manipulus sæpius fudit
majorem. Non numerus, sed
virtus in censum veniat. Pau-
ci sint, modò idonei sint.

O magne sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

9. Maji

9. Maji. 7. Id. Maji.

Vix probitas magis requiritur, quam rerum scientia.

S. Xav. l. 4. ep. 13.

Scientia res indifferens malo æque ac bono usui apta, nisi probitatis regimen subeat, quantam plurimis perniciem creat, detestanda potius, quam amanda!

Quid juvat clarere literis, & vitiis obscurari? Eruditus & una vitiosus bellua est onusta literis. Ensis in manu furientis est scientia virtute destituta. Revolve sæcula: à nullo plus ruinæ sensit publicum, quam à doctis impiis. Malum sit omen, ubi laurus caput inambulat vitiosum. Scientia curanda post conscientiam.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

F 6 10. Maji

13. Maji. 6. Id. Maji.

TU sectabere, quæ & in vulgus accepta sunt, & cum ratione pariter, & pietate consentiunt. *S. Xaver. apud Mass. l. i. ep. 2.*

Quantum Divinæ, humanæque leges sinunt, mores publicum in morem componendi; qui discrepat ab omnibus, omnium incurrit odium, contemni se tacite credunt, si mores eorum alterius factis reproben-
t. Salvâ pietate, via trita, via optima.

Age omnibus communia, sed non communi modo: quæ præter ordinem, aut supra naturam sunt, non anhelas, ordinariis contentus; illa plus arrogantia, hæc amplius soliditatis habent.

O magne Sancte! Indorum.
Apostole, &c. f. 2.

14. Maji

11. *Maji. 5. Id. Maji.*

ET si spes & fiducia Divina
ad DEI arbitrium tribuitur
hominibus, plerumque tamen
impercitur iis, qui se ipsi om-
ni ratione superare conantur.
S. Xav. l. 3. ep. 4.

Infinita bonitas favores par-
titur, liberalius iis, qui se ca-
paciores reddiderunt. Qui
se exinanivit, nec creatura-
rum solum amore, sed & se-
ipso carere novit, capaciorem
dubio procul animum fecit,
in quo nec amor proprius lo-
cum, nec passio ulla imperium
teneat.

Si plenus es irâ, si ambitio-
ne superesthais, quid mirum,
quod in te favores cœli non
habeant locum? tanto himi-
nis in pectore abundant,
quanto illa plus redundant.

O magne &c. f. 2.

12. Maji. 4. Id. Maji.

OMnibus in rebus, in quibus depravata natura abhorret, vos ipsi vincite *S. Xaver. l. 3. ep. 5.*

Vis parem Regibus honorem? dabo tibi magnum imperium, quod sine corrivali tenere potes. *Impera tibi.* Hac arte honor tibi major, utilitas potior accrescet, quam si te Cæsarem populi adorarent.

Si tibi imperas, subditos habet nemo te plures, Monarcha orbis effectus es; si enim tibi imperas, qui aliquid extra te est, rationis imperio subiectum, imo sub pedibus captivum tenes. Plura nec tu potes petere, nec ullus hac in vita dare.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f. 2.

13. Maji.

13. Maji. 3. Id. Maji

Illud decretorium æternitatis momentum citius aderit, quàm ipse putes. S. Xav. Ep. Nov. l. 4. Ep. 6.

Unicum temporis momentum, quod nobis pandet æternitatem, utinam omnes totius vitæ curas exhauriat? Vivimus, non tam respirando, quàm expirando; quodvis momentum potest esse postremum. Quot non hodie festa celebrant jocalia, cras futuri funera!

Quid differs te itineri parare, quod repente fors erit in-eundum? Mors præsens raro redditur bona; fieri vult, antequam adsit. Tempus non suppetet mori discere, cum moriendum erit.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. t. 2.

14. Maji.

14. Maji. Prid. Id. Maji.

Sic age, ne famæ tuæ atque
existimationi aliqua labes
ab iniquis, & omnia in pejo-
rem partem interpretantibus
adspargatur. *S. Xaver. apud*
Maff. l. 1. ep 2.

Nulli malo tam ægre me-
deri quis potest; quàm famæ
apud vulgus infirmæ. Non
tantum mala cavenda sunt il-
li, qui vult alios afficere bo-
nos, sed & opinio mali. Famæ
quàm lucri dignior sit cura.

Ignaviæ, non demissionis
est, cum files ad famæ jactu-
ram; virtus tibi, fama tua ali-
is necessaria est, crudelis, qui
suam jugulat. Avis, quæ se
visco induit, etiam liberata
turpitudinis aliquid secum
trahit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. *f. 2.*

15. Maji.

15. Maji. Id. Maji

Qui in humilibus & abjectis ministeriis versantur, impense, enixæque illa exequi, & quàm maximum humilitatis fructum ex iis capere studeant: credantque nihil ex eo tempore gratius Deo ab se fieri posse, memores minora munera rudimenta esse majorum. *S. Xaverius in vita l. 6. c. 15.*

Et naturæ & gratiæ consuetus ordo per gradus ducit ad sublimia. Qui nunquam tyro, nunquam Magister. Et in parvis magno esse licet. Artifices peritiæ suæ magnitudinem ut plurimum in parvis docent.

Si DEI magnitudinem rite intelligeres, nihil crederes esse parvum, quod ejus gratiâ fit.

O magne &c, f. 2. 16.

16. Maj. 17. Cai. Jun.

Boni apud improbos vitæ exemplo assidue confirmantur, atque adeo plùs quàm Concionatores è suggestu sæpe proficiunt. *S. Xav. l. 3. Ep. 6.*

Interne corrupti, qui colore sano decipiunt, facile vicinam tabem imbibunt, dum bene sani obviis non afflantur malis. Qui à malis ad corruptelam trahitur, bonus non fuit.

Malus etiam inter bonos manebit, quia se circumfert; socios non mores mutat: bonus etiam medius inter spinas manebit rosa vellilium. Nemo a lociis culpam mutuatur aut gloriam. In se habet, seu bonus sit, seu malus.

O magne Sancte ! Indorum Apostole. &c. f. 2.

17. Maji.

17. Maji. 16. Cal. Jun.

Aud quamvis gentium homines etiam non literatissimi, modò egregiâ virtute præditi, egregiam DEO navare operam possunt. S. Xav. l. 2. ep. 5.

Illiterato male provisum esset orbi, si DEUS scientiis Sanctitatem alligâisset. Demissione docetur ista & discitur. Si, quid recta sit linea, probe calleas, quid proderit, si, quid in vita rectum sit, ignoras? Sunt quædam, quæ nescire, quàm scire sit utilius.

Eruditione tua male credis converti populos; non scientiæ hoc opus est, sed dexteræ DEI; Tu fac, quod potes: DEUS supplebit ea, quæ tu non potes.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2

18. Maji

18. Maji. 15. Cal. Jun.

Homines, ac res creatæ, veluti parentum, Patriæ, peregrinorum amor, amicorum consuetudines, vitæ commoda, morborumque remedia nobis impedimento sunt, quò minus spes omnes nostras in uno DEO fixas, & locatas habeamus. *S. Xav. l. 3. Epist. 5.*

Diligere Deum multorum est, vere diligere paucorum. Amare nemo arduum dixerit, sed amare super omnia. Hanc non omnibus datur adire Corinthum.

Quid peritura deperis; natus ad immortalia? amare homines, à quibus possis amari, vel non amari, res plena periculi: amare Deum, à quo non possis non amari, si ames, hoc securissimæ felicitatis est.

O magne Sancte &c. f. 2.

19. Maji

19. Maji. 14. Cal Jun.

Longe plus momenti ad
permovendum in factis est,
quàm in dictis. *S. Franc. Xav.*
l. 3. ep. 6.

Plus duci in bello tribuen-
dum, quàm præconi; hic cla-
mat facienda, ille ostendit,
nec magno molimine; tacen-
te etiam classico, sequaces ex-
emplo trahit. Illa vox pro-
fundius auditorum penetrat
corda, quam dicentis vita
commendat.

Imo nec verbis opus est,
ubi facta loquuntur. Mutus
hic orator declamatoribus
cunctis efficacior persuadebit.
Non potest bonus Rex esse po-
puli, qui fuerit malus subdi-
tus cœli: nec bene imperabit
homini, qui male obsequitur
DEO.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c f. 2. 20. Mart.

20. Mai. 13. Cal. Jun.

Usque adeo (diffidentia & pusillanimitas) pestis est perniciosa , ut non modo nos ab instituto cursu retardet , verum etiam magna animi molestia atque angore deducat. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Abjecti animi ad omnem mali suspicionem trepidant. Virum exuat colo addicendus , qui ad primam impendentis periculi famam fœmineum degener fugit in pavorem.

Erigendus est animus , usque ad thronum Omnipotentis. Multum interest , quorem animo aggrediaris. Si magno : evanescent omnia , quæ tam pavidè metuebas. Crede te non solum agere , sed illi fœderari , in quo vivimus , movemur , & sumus

O magne &c. f. 2.

21

21. Maji. 12. Cal Jun.

Publice perstringentes efficiunt nihil, nisi ut magno labore, fructu nullo, gratias perdant, odia colligant. S. *Xav. ap. Mass. l. 1. ep 2.*

Magna pars felicitatis est peccanti, si corrigentem habeat; rejiciet sæpe in publico, quem in secreto admisisset. Sæpe medendi ratio pejor est ægritudine, faciliusque fertur morbus, quàm medicus; quanquam non medicus, sed latro dicendus est, qui invadit in publico.

Ita tractandus est delinquentis animus, ut sanetur, non exasperaretur. Non commendatur hic morbus ægro renuente. Etiam medicus tempus observat; sæpe differt portionem, donec propitium mage sidus affulgeat.

O mague! &c.f.2.

22.

22. Maji. 11. Cal. Jun.

IN grati animi vitium fontes
divinæ largitatis avertit, ne
dona majora accipiat, qui in
minoribus fuerit ingratus, S.
Xav. l. 3. ep. 5.

Grandem datæ gratiæ con-
tumeliam facit, qui dantis be-
neficia ingratitude pensat.
Ante usum liberalitatis ad-
missæ liberi sumus, nullo be-
neficiorum fœnore gravati :
ubi accepimus, debitores esse
cœpimus.

Cense si potes, quanta in
DEUM tua sit obligatio. Sic-
ut nullum temporis momen-
tum DEI beneficio vacuum
prætervolat, ita nullum DEI
memoriâ expers abire sinen-
dum esset ; Supplebo votis,
quod nequeo factis.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c: f. 2.

23 Mart.

23. Maji. 10. Cal. Jun.

Regni & principatus trans-
eunt; his nova succedet
& inopinatissima facies re-
rum. *Xav. Ep. nov, lib. 4.
ep. 6.*

Superbæ moles & insanæ
substructiones lordeſcunt in
pulvere. Troja, Ilium, Per-
gama, vix de nomine nota e-
manuerunt, hoc fruſtu; poſt ſe-
ſeſſito, ut rerum etiam gran-
dium nihilum his in veſtigiiſ
magiſtra veritate legeremus.

Quid anime ſtulto labore
conſumeris, quid miras men-
te machinas meditaris; co-
ramine curas; deſideria,
quo certo venturus es, & to-
tâ æternitate permannſurus.

O magne Sanctæ! Indoram
poſtule, &c. f. 2.

G

24. Maji.

24. Maji. 9. Cal. Iunij.

POtentes ferme delicatum
& fastidiosum est genus S.
Xaverius ap. Mass. lib. 1. ep. 2.
Ad humilium & rudiorum
ut casas, ita corda facilior pa-
tet accessus; nullus ibi fastus,
simulatio nulla custodit fo-
res; minore eo venit appa-
ratu, & majori ut plurimum
fructu redditur. Raro magnus
apud magnos fructus expe-
ctandus.

Vacat accipere salutatio-
nes, expedire causas, & ani-
mæ curam suscipere nullate-
nus vacat. Aliis prosunt, si-
bi cum candelæ deficiunt. Hos
tu magnos putas? mihi ma-
gnus est, qui maximam sibi
curam habet, qui in oculis
DEI talis est.

O magne sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

25. Maji.

25. Maji. 8. Cal. Iunii.

Illa me cura sollicitat, ne dæ-
mon per suas præstigias
transfigurans se in Angelum
lucis vestrum aliquem decipi-
at, & eximiis DEI erga vos
meritis postpositis in vanam
fiduciam & securitatem indu-
cat. *S. Xav. l. 3. epist. 5.*

Mille fraudum artifex dæ-
mon est; quos aperte non
potest, pietatis mentitæ spe-
cie in lapsum impellit. Sa-
gaci hic opus oculo; nemo fi-
dat suo.

Ubi tibi placere incipis,
DEO incipis displicere, iis-
lemque in ruinam gradibus
pro; eras, quibus in præsum-
tionem, viriumque tuarum
præfidentiam extolleris.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

26 Maji. 7. Cal Junii.

A Nimorum pericula, periculis corporum majora & certiora esse videmus. *S. Xav. l. 4. ep. 15.*

Prima rei dignissimæ danda foret cura, sed prohi dolor! vix ei obtingit postrema. Quidquid vides, infra te est. Anima tua dignitate superat omne, quod non est ipsa. Prodigium sit, hominem naturâ superbissimum, de bono, quo post DEVM nihil est dignitate superius, non superbi-

Post omnia nos habemus, nihilque fere jam cuique servilius est. Vide, quantum vales? quantum DEVS. O probrosum quæstum! constas rei in finitæ pretio, & te vendis pro gutta, pro momento, pro teruncio.

O magne &c. f. 2.

27. Maji

27. Maji. 6. Cal. Jun.

Hominum animi facillime
offenduntur quâvis specie
minus recti exempli in iis ex-
tante, qui se aliorum censo-
res ferunt. S. Xav. l. 5. ep. 16.

Censorum nemo sibi tan-
tum errat, sed alieni erroris
causa & author est; primi e-
xitio sequentibus sunt; sedu-
cit nos perquam facile tradi-
tus per manus error, alienis-
que perimus exemplis: lan-
guente capite membra non
valent.

Par boni exempli vis in
subditos, quos vel ipse occur-
sus bonorum juvat; inveni-
unt, quod ex probro viro vel
tacente discant. Quod fre-
quenter aspicitur, per oculos
in pectus descendit, præcepti-
que vim obtinet.

O magne Sancte &c. f. 2.

G 3

28. Maji

28. Maji. 5. Cal. Iun.

IN conversatione attentius
omnia circumspicies, teque
ipse in officio continebis, ne-
que in securitatem effusus
admittes, quod aliquando ti-
bi exprobrari, aut objici pos-
sit. *S. Xaver. apud Mass. l. 1.
ep. 2.*

Recede in te ipsum; nihil
tibi æque proderit, ac quie-
scere, & minimum cum aliis
agere, tecum plurimum. Fu-
ge, tace, quiesce. Muneris ra-
tione in solem evocaris? ita
age, quasi omnes censores sis
nactus.

Inimica virtuti est multo-
rum conversatio; in vitia al-
ter alterum tradimus; nullum
præter te postulo testem. An
non quoties inter homines
fuisti, minor rediisti?

O magne Sancte &c. f. 2.

29. Maji,

29. Maji. 4. Cal lun.

Qui suas ipsi pravas affectiones agnoscere & curare student, nullo negotio agnoscunt & curant alienas. S. Xav. l. 3. ep. 5.

In te prior cape rudimentum, ne alieno exitio peritiā quæras. Quis Medicum excuset, si artis, quam exercet, ignarus, cœcè in ægros sæviat, & per aliorum funera quærat experientiam?

In iis, quæ sub oculos cadunt, hallucinamur, & intima cordium, mille implexa difficultatibus intrepidè definimus. Stipulas alienas examinare præsumimus, domesticis trabibus usque ad cæcitatem occupati.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

30. Maji. 3. Cal. Iun.

IN congressibus & colloquiis
caveandum est, ne nimia
quædam gravitas suspicio-
nem præbeat reverentiam
exigentis arrogantiae; sed
potius facilitatem vultus
præferat, affabilitatemque
sermonis. *S. Xav. in vita l. 2.
c. 13.*

Fastiosum illud supercili-
um nubes atras præsefert, pa-
ri eventu; ut hæc, ut ita illud
terret intuentes. Omnibus
debet esse placabilem.

Quo major in vultu, mori-
busque facilitas & modestia,
tanto ad capiendos hominum
animos sis major.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. f. 2.

31. Maji.

31. Maji. Prid. Cal. Junii.

Vehementer etiam atque-
tiam oro te, ne pigres-
jam nunc præparare in illud
ultimum periculum decreto-
rii momenti, quidquid expe-
diti modo, ac præverti po-
test. *S. Xav. Ep. Nov. lib. 4.*
ep. 9.

Vis bene mori! nunc illud
age; ibi & tempus & facul-
tas deerit, corporis ubi uir &
animæ vires languent. Alia
aliis tutius committes nego-
tia? hoc unum iratum est, ut
nisi tu cures, curare possit ne-
mo.

Veniet finis, ut hodie men-
sis, ita aliquando ætatis. Ne-
gotiorum primum esse debet,
quod est supremum, ut in
honore, opibus, voluptate
semper cogites mortem.

O magne Sancte! &c. f. 2.

1. Junii

1. Iunii. Cal Iunii.

Illud perpetuò nostris hære-
re mentibus velim, propen-
sam, plenamque humiliatis,
demissionisque voluntatem,
quâ te, caputque tuum Divi-
næ gloriæ devoveas, gratio-
rem DEO, acceptioremque
hostiam esse, quam vel pluri-
ma, vel maxima obsequia sine
ejusmodi voluntate. *S. Xav.
l. 3. ep. 5.*

Ut munus DEO gratum
veniat, humilitate condiatur.
Nostris quippe rebus minime
indiga illa Majestas, sponta-
neâ tamen demissione velut
munere gratulatur.

Te, tuaque DEO dare magnum
non est; nihil das ex tuo, red-
dis ei, cuius sunt. Quid tardas
liberalis esse ex alieno? Das
te? quàm parum? recipis Dei
gratiam; nihil hac majus.

O magne &c. f. 2. 2. Jun.

2. Jun. 4. Non Iunii.

Nullo modo committendum,
ut quisquam in animum
inducat, demum insolentiâ,
pervicaciaque victum Recto-
rem ipsius indulgere peccatis.
Quippe non alia pernicies
major pervicacibus ingeniis
accidere potest, quàm si eati-
mide tractentur. *S. Xaverius*
in vitâ l. 6. c. 14.

Fragilitas benignitatem,
contumacia severitatem post
se trahant. Eum, qui præest,
ambi-dextrum esse convenit,
ut dextram & sinistram in
promptu subditus sentiat,
prout poenâ, præmiove di-
gnum quid gesserit.

Multæ sunt affectiones, quæ
sine ferro & igne non curan-
tur; ferrea indoles ad incu-
dem & malleos cogendâ, non
flectetur nisi percussâ.

3. Iunii. 3. Non. Iun.

Divus christo dicatæ con-
trixit victoriarum sunt.
S. Xav. l. i. c. 2.

Plus humilis iusti oratio
bono publico prodest in tem-
pore, quam miles strenuus in
campo, hic hostem vincit, sed
illo persequente: fugat, sed
illo metum in æmuli pectore
excitante. Iargitor victo-
riarum est Deus exercituum,
apud quem si levas devotas
manus, demittet hostis cri-
stas.

Sed non illa solum sunt
prælia, quæ gladiis definiun-
tur: graviora sunt, ubi DEI
gratia, æternitas periculum
patiuntur. Vis victoriam?
viribus non obtinebis: hostis
tuus spiritus est, tot victoriis
clarus: ora, vices.

O magne sancte! &c. f. 2.

4. Iun.

4. Jun. Prid. Non. Jun.

Imiorum imploratio invisa
est Deo. *S. Xav. l. 1. ep. 4.*

Vitius corruptis interioribus hominis halitus procul vicinos fugat. Nullum ulcus putidius olet animâ peccatoris, in cuius compiratione, quidquid orbis fœtoris habet balsamum queat reputari: & quâ ejus oratio placabit Altissimum?

O quàm rara in tanta orantium turba est oratio! non orat, qui labia movet, sed qui cor, & manum immaculatam ad cælum levat. Putasne dæmonis mancipium, pabulum ignis inferni exaudiet DEVS? Fundamentum precum est animæ nitor: ab hujus pretio efficaciam capit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

G 7

5. Jun.

5. Iun. Non. Iun.

Qui tuam DEUS dulcedi-
nem interiore gustavit
sensu vitam sine tuo aspectu
acerbam putet, necesse est. S.
Xav. l. 1. ep. 5.

Esse sine delectatione ani-
ma tam parum potest, quam
corpus sine respiratione; aut
infimis illa delectatur, aut
summis. Quid te abjicis ad
infima, qui natus es ad summa?
Quæ major quam in summo
bono delectatio? O dulcis
hora, quæ se DEUS animæ
communicat!

Ut nummicola non est Chri-
sticola, ita qui rebus in creatis
venatur gaudia, in cœlestibus
non inveniet. Aude tetrena
spernere, nihil spernes; non
carebis gaudiis, sed commu-
tabis.

O magne Sancte! &c. f. 2.

6. Juni

6. Iun 8. Id. Iun.

Eorum, quos erudit, imbecillitatem, infirmitatemque moderate ac sapienter feras, atque illud tecum animo reputabis: si minus tales nunc sunt, quales esse velis, certe aliquando futuros. *S. Xav. l. i. ep. 7.*

Aegrius marmori quam argillæ virtutis imaginem impresseris, eo tamen discrimine; quod illud laboris impensi moram constantiâ compensabit, ubi ista vel levem ad iectum concidet.

Hic si ullibi opus est patientiâ. Compassionem, non rancorem meretur, qui tot intus luctas & prælia debet vincere, donec veteri homini novus inducatur.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. *f. 2.*

7. Jan.

7 Jun. 7. Id. Jun.

IN hac vita tanquam advenas
& peregrinos esse nos oportet, atque omnes partes, quocunque ille vocaverit, expeditos. *S. Xav. l. i. Ep. 11.*

Quales nos natura constituit, finis: peregrinos illa nos esse iussit: eundam est, non qua placet, sed qua licet, ut terminum contingamus. Ridendus foret Viator, si herbulæ delectatus aspectu iter negligeret, eamque sibi viæ terminum defigeret.

Vivimus quasi nunquam morituri: Viator es, quisquis es. Dum hæc legis properas ad viæ, vitæque finem. Nulli hic quies ante terminum indulgetur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

8. Jun.

8. Iun. 6. Id. Iun.

Tanta est veræ, germanæq;
amicitiæ vis, ut amici ab-
sentes adsint, mutuoque aspe-
ctu & consuetudine fruantur.
S. Xav. l. 1. ep. 8.

Grande bonum est, habere
fida pectora, quibus tuto se-
cretum omne concedas, de
quorum fide minus quam de
tua timeas, quorum sermo
tristitiam abstergat, scientia
consilium expediat.

Amicitia summum bonum
non potest nisi ab Optimo
impetrari. Amicitia humana
opprobrium est veræ, quia in-
fida, inconstans ætatem non
videt, se vel tua, non te qua-
rit. **DEUM** tibi fac amicum,
hic amicitiae partes explebit
omnes.

O magne sancte ! Indorum
Apostole &c. f. 2.

9. Iunij.

9. Iun. 5. Id. Iun.

SI forte propter hominum
Simprobritatem lenitas mi-
nus proficiet, adhibe inter-
dum aliquid severitatis. Sic
enim habeto: magnum esse
peccatum, peccantes, cum a-
liorum maxime offensione
non castigare. *S. Xaver. l. 1.
ep. 7.*

Non irasci, cum oportet,
non minor est insania, quam
irasci sine causa. Non sopien-
da, sed evellenda est radix, ne
crescat malum.

Iniquissima hæc bonitas
est, quâ nulla tyrannis peior,
putridum fovere membrum,
& corpus integrum in discrimen adducere. Bene emitur
multorum utilitas paucorum
incommodis.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

10. Iun

10. Iun. 4. Id. Iun.

Par est, qui Divini obsequii studio tenentur, parvis in rebus elaborare, séque quàm maximè demittere, atque exinanire, ut sibi vel minimum fidant, DEO vel plurimum. *S. Xaver. l. 3. ep. 5.*

Nihil negligendum rei successum expectanti; executio descendat ad minima, quæ finem juvant. Nihil reputetur parvum, quod ad rei magnæ consecutionem facit. Rei quantitatem, non res ipsa, non moles, sed utilitas definiat.

Ità in omnibus fidendum DEO, ac si solus omnia sine te optatum ad finem deducturus sit; eam tamen adde industriam, quasi res tota tibi sine DEO peragenda incumberet.

O magne Sancte! &c. f. 2.

11. Iun

11. Jun. 3. Idus Junii.

Quisque vestrum, ubicunque est, se primum, deinde alios juvare studeat, inducatque animum, nusquam se melius quam ubi à præposito constitutus sit, operam DEO navare posse. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Ignis ubicunque sit, agit quantum potest; Vir Zelosus ubique gentium aptam ignis materiam invenit, vel facit. Locus nec Apostolus facit, Doctorem; cuius uno, alterove loco circumscribitur ardor, debilis est.

Non de loco, sed ut te loco accommo des, cura, ubique locorum bonus & fugi, sicut ubique malus & flocci est quisque potest.

O magne Sancte ! Indorum Apostole &c. f. 2.

12. Jun

12. Jun. Prid. Id. Jun.

Pæter præsidium Divinum,
præsidii habemus nihili. S.

Xav. l. i. ep. 7

Quis uis humano favori
fidit, arundini innititur; stat
quidem, at proximo levioris
venti impulsu instabilis ruer.
Verba illa mellea, verba suat,
in libris nata, ultra promissum
non eunt, quantoque illa
pollicitis magis prægnantia
sunt, tanto certior est abortus.

Miser est homo, sibi nec digiti
mensuram, nec vitæ momentum,
nec mento pilum
adjicere potest, utut velit.
Quidquid potest, exiguum,
nec magnâ cura dignum est.
Ei fide, qui semper idem, ubique
potens, te in singulis juvare
potest.

O magne Sancte! &c. f. 2.

13. Jun.

13. Iun. Id. Iun.

Mihi credite : etsi hujus
sententiæ: *Qui voluerit a-*
nimam suam saluam facere,
perdet eam, verba generatim
facilia sint intellectu, tamen
ubi tempus incidit, cum sta-
tuere oportet, tibi pro DEO
vitam amittendam esse, &
mortis discrimen adeundum,
usque adeo eadem sententia,
etsi clarissima sit, obscura fie-
ri solet, ut is modo eam in-
telligat, cui pro sua benigni-
tate declaraverit DEUS. S.
Xav. l. 1. ep. 15.

Principia veritatis æternæ
ut contra naturam, ita supra
captum sunt humani intelle-
ctus, nisi cœleste DEUS lu-
men affundat.

Non nisi per sanctum sui
odium ad DEI amorem perve-
nitur.

O magne &c, f. 2. 14. Jun.

14. Iun. 18. Cal Iul.

Æ Quo, fidentique animo à
vita discedere, longe dif-
ficillimum est iis, qui Divinis
legibus minime paruerunt. S.
Xav. l. 2. ep. 2.

Horrendum est in consci-
entia peccati mori. Præteri-
ta pessime acta, futura metu
plena quantum premant, ne-
mo satis dixerit, ne is qui-
dem infelix, qui patitur. Hoc
scelerati in scelere supplici-
um est, culpâ admissâ quies
est amissa.

Et ubi tunc gaudia, ob quæ
hic mille mortibus atrocius
malum admisisti? Transie-
runt. Nihil enim morien-
tem sequitur, nisi boni, mali-
ve gesti conscientia.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, f. 2.

15. Junij.

15. Jun. 17. Cal Jul

Cum nihil dæmon nocere
cuiquam possit. nisi quoad
DEUS ipse permittat, magis
DEI diffidentia timenda est,
quam impetus inimici. S. Xa.
l. 3. ep. 5.

Non diaboli, sed propriam
uniuscuiusque vitium est, se
delinquit, ipse sibi peior dæ-
mone factus hostis. Eam de
suggestionibus importunis,
& sollicitationibus accuti-
mus, cum sæpius u'tro a no-
bis queratur, quam ille nos
querat.

Passio nostra non edomita,
cupido, ambitio, reliqua
vitia, quæ blandè fovemus,
plus timenda sunt; ille sine i-
stis non nocebit. Imbellis
absque armis inimicus iustus,
non metus est objectum.

O magne Sancte ! &c. &c.

16 Jun.

16. Jun. 16 Cal. Jul.

Vel cum capitis discrimine
ab interitu vindicandi
sunt animi; itaque vel per-
spicua mortis pericula subire
certum est. *S. Xav. l. 1. ep. 15.*

Ridet pro geminis obitu-
ri; dis temp. flares trapezita;
turioris amore fluctus urina-
tor subit. Pudeat his imbecil-
liorem esse Christi militem, si
pro ea mer e comparanda pe-
riculum fugiat, pro qua Deus
vitam posuit.

Memento te, cum pro ani-
ma fudas, Deo laborare, &
laborem tuum amabis; ubi
autem amor est magis, ibi
labor omnis est parvus. Potes
laborem fugere, fugare om-
nem non potes.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

H

17. Jun.

17. Iun. 15. Cal. Iul.

SI quando videbis te ita multis distineri negotiis, ut par esse nequeas universis, quantum efficere poteris, tantum efficies, eoque contentus eris.
S. Xav. lib. 1. ep. 7.

Malè de rebus judicat, qui pauca se posse querulus dolet. Nemo plus proficit, quam magnus ille universi Dominus velit, cujus si explevisti voluntatem, laborasti nimium.

Non tam à negotiorum multitudine pendet operantis commendatio, quam à rei gestæ perfectione. Homo unius negotii plerumque est accuratior, multis intentus, non multum facit. Si me audis, ille tibi laborum sit maximus, ut salutem tuam opereris.

O magne! &c. f. 2. Jun. 18.

18. lun. 14. Cal. Iul.

Qui ptæsit, is ne sit, qui timeri se, quam amari malit; neque id agat, ut per severitatem atque terrorem sibi commissos tanquam servos in ditione habeat. *S. Xav. l. 2. ep. 9*

Vt bene imperes aliis, fac ut moderatio imperet tibi, tum digne dicendus superior, si subditos habeas iræ affectus Ignominiosum foret Præsidem subesse imperui. Si passio admittatur ad gubernium, omnia confusio involvet: proscribatur illa, ut ista componatur.

Ira belluarum est: regimen non meretur. Lex viva sit Præses; prius vitia omnia proscribat, quam ea damnet in aliis: credat se non servis, sed ingenuis jura dictare.

O magne &c. f. 2.

H 2

19 Ju

19. Jun. 13. Cal. Jul.

Mando tibi pro amicitia,
ut mercem quandam
compares sanè pretiosam,
quam mercatores fere negli-
gunt, bonam dico conscien-
tiam. *S. Luc. l. 2. c. 7.*

Quascunque orbis habet
merces, sunt infra te, imo ple-
rumque contra te, quas mi-
lùm cūterendo te perdis. Illa
studiose investigas, in quibus
nullum est boni vestigium,
quæ satias foret inventa per-
dere, quam cūterere inveni-
enda.

Rara conscientie passim
est cura: vires post num-
mos pro terantio animæ, et
argenteis Christum, pro lucu-
lo venale fiat cælum. Pro-
bat esse pauperem cum bona
conscientia, quam cum multa
divitiarum.

O magne! Etc. f. 2.

20.

20. Jun. 12. Cal. Iul.

HUc spectant de naniis consilia, ut vos solliciti atque anxii neque vobis ipsi, neque aliis, quibuscum verumini, emolumento sitis. S. Xaver. l. 3. p. 5.

De non ad humani generis perniciem modis, quibus potest, grassatur omnibus; quos aperte in peccatum impellere non potest, occultis aggreditur in machinis, ut vel in malum impellat, vel a bono deterreat; hinc illi in anima timores panici, sollicitudines.

Infelix animæ carnificina! trepidat nemine persequente, seipsam pavet, dumque DEUM & proximum offendere cavet, fit, ut nec DEO, nec proximo servire queat.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f. 2.

H 3

21. Jun.

21. Jun. 11. Cal. Julij.

Misericordiæ est reprehendere errantes. *S. Xav. l. l. Epist. 7.*

Qui fratrem peccantem emendare negligit, non diligit. Si in fronte nævus, in veste floccus cernatur, illico admonemus, & si tota proximi anima ulcus sit & cadaver, nihil commovemur. Qui in Grammaticæ leges peccat castigatur: vitæ barbarismus dissimulatur. Cæcum in præcipiti admonere beneficentiam ducimus, & animam à ruina revocare negligimus.

Turpius adhuc cæcutimus. Si proximi asinus in puteum ceciderit, ut eximatur, accurrimus; proximum sordere in delicto immoti aspicimus.

O magne Sanctè! Indorum Apostole, &c. f. 2.

22. Jun

22. Jun. 18. Cal Iulij.

MOrbus supremus ac mortis ingruentis vicinia ita mentem languentis in angorum, dolorumque, qui plurimi tunc, acerbissimique sæviunt, præsentis sensu miseram defigit, ut illi nequaquam vacet aliis curis, ac cogitationibus attendere, quàm quas illa horribilis scena rerum inutiliter cruciantes injicit. *S. Fr. Xav. Ep. nov. l. 4. ep. 9.*

O quam vana ibi cor premet pœnitudo, quod nulla prius conscientiae cura, nulla pro cœlo merita sint præmissa!

Ità fieri amat, ut moriens nè hilo fiat melior, sed si valens salutis suæ vixit incurius, ejusdem etiam morti proximus immemor efficiatur.

O magne &c. f. 2.

23. Jun.

23. Jun. 9. Cal. Iulii.

Sili cognitio est nutrix Divinæ filiciæ, ac parens Christianæ Humilitatis. S. Xaver. l. 3. ep. 5.

Multum temporis otiosè prodigitur, dum frivolis perdiscendis impenditur. Omnis homo naturaliter scire desiderat, utinam sciat, quod scire potissimum expediat. Nullus quidem tam est sapiens, qui sciat, quanta nesciat. Ille & plurimum & optime scit, qui seipsum scit.

O quanta scies, ubi te noveris! Nosce te ipsum, quid fueris? quid sis? quid brevi futurus sis? Nosce te ipsum, quantis iram DEI peccatis provocaveris?

O magne Sancte! Indorum Apostole, maxime orbis &c.
f. 2.

24. Jun.

24. Iuni. 8. Cal. Iul.

Talia foata profecto con-
expetenda, quibus dele-
ctantur ii, qui libenter, ju-
cundéque ut vivant, huius vi-
tæ voluptatibus perfruuntur.
S. Xav. l. 2. epist. 8.

Non est quod invidas il-
lis, quos beatos populos vo-
cat; apparentiales, non sunt,
quia umbra molliæ volupta-
tis longa rependitur feræ do-
lorum. Ad id nemini caræ
sunt puerile dabit mellis
gurture, per inanes amatores
ad eos descenditis!

Quæ beatitudo pro solatis
redlendas, a quando patris
cogitanti! operam bonorum
me ceterum hic accipiunt, ut
veniens malis reparentur.

Omnes sancte! Indorum
Apostolic. &c. t.

25. Jun. 7. Cal. Iul.

ORatione ad DEUM nullum
præsentius potest reperiri
remedium. *S. Xav. l. 2. ep. 3.*

Cesset oratio, ubi cessat ne-
cessitas; quoties nullum no-
bis imminet periculum etiam
morte gravius, toties ab ora-
tione feriari possumus: ac
quia mille nos continuo cir-
cumstant discrimina, semper
orandum. Illud foret dis-
criminum gravissimum, dissi-
mulatio periculi.

Si videris quempiam non
curare orandi studium, palam
tibi sit, nihil eum egregiæ do-
tis habere. Rectè novit vive-
re, qui rectè novit orare.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

26. Jun.

26. Iun. 6. Cal. Jul.

NE mors quidem pertimescenda est ijs, qui Divina voluptate perfruuntur. S. Xa. l. 2. ep. 3.

Ut mors terribilium omnium terribilissima est Atheis, qui cælum non sperant, & possessa illibenter deserunt, ita longè amabilissima est omnibus, quotquot vitâ innocente se ad illam comparârunt.

Beatus qui semper mortem expectat impavidus, qui ad proximæ mortis nuntium colorem non mutat, nisi forte solatii interioris testis in fronte rubor legatur. Adveniente vespere gaudet operarius; qui dolenda non egit in vita, mori non dolebit.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

H 6

27. Jun.

27. Iunij. 5. Cal. Iulij.

Non deerit mihi ere te quin
primum quærenti regnum
DEI humane ac uoluentis
opportunitates. S. Xaver. Ep.
Nov. 1. 5. Ep. 6.

Ad manum plerumque est,
quod satis est : ad superflua
pro ambitione , fastu sudatur.
Ut famem , sitimque depe'lis,
non est necesse tranare maria ,
& sylvas vacuare. Non ma-
gno apparatu opus est vivere
volentibus.

Nolo te otiosum , nolo tua-
rum rerum iacuriam , sed pri-
mis DEO curas , & animæ
dandas suadeo , tum victui
necessaria ad votum fluent.
Qui continebit se intra natu-
ralem exigentiam , defectum
non sentiet.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole , Sec. f. 2.

28. Iunij.

28. Jun. 4. Cal. Iulii.

A'daces qui fiduciâ suâ in-
lacti plus equô suis viri-
bus filunt, & minora certa-
mina contemnunt, in majori-
bus periculis, atque ærumnis
imbecilliores sunt, quam ti-
mili. *S. Xaver. l. 3. ep. 5.*

Nunquam præsumptio de-
sideratum obtinuit finem;
arrogantiæ filia sublequam
trahit ruinam, ut qui parva
contempnit, in majoribus con-
temnat; exercendæ in te-
nui sunt vires, ut gravioribus
consuescant.

Plerumque quibus ventosus
in ore Mavors, ii ad clas-
sicum primi expellebant.
Humilis diffidentia cum Di-
vinæ opis inmolatione ea
præstat, quæ humanis majora
vires credi poterant.

O magne sancte! Indorum
Apostole, &c f. 2. 29.

29. Iun. 3. Cal. Iul.

INsigne DEI erga ægrotos
beneficium est. Siquidem
per morbum ipsum eos ad sa-
lutem animi vocat, ac pene
per vim trahit. S. Xav. l. 1.
ep. 3.

Nunquid grande scelus vi-
deatur DEO contradicere in
re in qua cum Spiritus Ange-
lici benedicunt? quia tibi
nempe præbuit ansam bene-
merendi: Exiguum quod va-
lens DEO dare poteras, feli-
cissimè beneplacito Divino
compensatur.

Gaudebis de eo æternùm
in cælo, quod nunc immodice
plangis in terra. Anticipa
hanc lætitiā, & in mediis
malis ordire gaudia: fac mo-
dò, quod si felicissimus fueris,
facturus es in æternum

O magne sancte! Indorum
Apostole, &c f. 2. 30. Jun.

30. Iunij. Prid. Cal. Iul.

PAr est eos, qui animi sui
perturbationes & morbos
nôrunt, curântque diligenter,
aliorum quoque vulnera be-
nignè curare, periculisque
vel cum capitis periculo sub-
venire. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Divinum aliquid est posse
alijs prodesse. Mundus to-
tus Xenodochium est, in quo
tot morbi regnant, quot vitia.
Heu quàm peritos tam subtri-
lia mala Archiatros deside-
rant!

Quot ad frugem perditos
reducis, tot lethales pepulisti
morbos, imò totidem ad vi-
tam mortuos revocâsti. Quan-
ti hanc in corporibus artem
faceret medicus, quam in ani-
mos tibi concessit DEUS!

O magne Sancte! Indorum.
Apostole, &c. f. 2.

1. Jul.

1. Iulii. Cal. Iulii.

Fac apud te sis. S. Xav. l. 1.
ep. 11.

Hominem ratio discernit
à beluiis. Hoc optimum ha-
bet homo, quod suum est.
Corpus habet : & arbores ;
motu & impetu gloriatur :
hoc bestiae & vermes gau-
dent ; crescere solet : hoc il-
li cum lolis commune ? Voce
pollet . dulciori luleinia ? so-
la in homine ratio eam his
superiorem facit ; ratione
proinde Duce si agis omnia,
apud tees, secus ate peregrin-
naris.

Ut ratio gubernaculum
teneat, affectus sunt impetui
deturbandi. Si te his subdis,
te perdis, qui in varias distra-
ctum partes extra te abiipi-
ent.

O migne sancte ! Indorum
Apoltole &c. f. 2. 2. Iulij.

2. Julij. 6. Non. Iulii.

A Nimi, corporilque mundi-
cies oculos mentis acuit ad
videndum DEUM. S. Xaver.
*ap. Trunkell. pro renov. vo-
tor. die 3.*

Virtus hæc supra naturam,
cœlestis vitæ imitatrix homi-
nem Angelum facit, qui DEI
faciem incessanter intuentur.
Ubi talpæ alii luto merfi ocu-
lorum acie hebetata non ca-
piunt ea, quæ supra naturam
sunt, nec ea, quæ spiritûs
sunt, agnoscunt.

Exosa DEO impuritas lu-
men demeretur, quo Deum,
& ea, quæ DEI sunt, videre
queat. Adeo quacunque vir-
tute polleas, si careas casti-
monia, fictas virtutes nume-
ras.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

3. Jul.

3. Iul. 5. Non Iul.

Illud vos moneo, nè bona
de vobis hominum opinio
vos nimium oblectet, nisi
fortè ut hoc magis vestri vos
pudeat. S. Xav. l. 3. epist. 5.

Laudis te ambitiosum cu-
perem, sed ejus, quæ justum
pondus habet. Dignum esse
in conspectu DEI, laus est,
quæ nostra meretur desideria.
Si te omnium ora celebrent,
& sola vituperet conscientia,
pudebit te satis tuimet,

Quantum humanæ laudi
fidendum sit, si necdum scis,
expertus discas! quàm facile
serenum abit in nubilum! ci-
tius optima de te hominum
opinio in pessimam degene-
rabit.

O magne sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

4. Iul. 4. Non. Iul.

DE ope (DEI) ac præsidio,
propter pericula, quæ se
offerunt, dubitare, majus uti-
que ac certius periculum es-
set, quàm quidquid nobis pe-
riculi ejus hostes possunt in-
tendere. *S. Xav. l. 4. ep. 15.*

Tu Christiano, tu DEI ser-
vo bonis operibus dedito ali-
quid existimas defuturum vel
securitatis, vel alimenti; An
putas, qui Christum pascit,
non pascetur?

Qui credis terrena negan-
da iis, quibus cœlestia tam a-
bunde tribuuntur? unde hæc
tam pusilla de magnitudine
Divinæ protectionis cogita-
tio? Fac quod in te est, DEUS
non deerit bonæ voluntati
tuæ.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. t..

5. Jul. 3. Non. Iuli.

Tibi persuadeas, plaris esse
exiguum fructum sine cu-
jusquam offensione, quam
permagnum cum offensione
multorum. *S. Xaver. l. 4. ep.*

3.

Illud est cœlo pretium
charitatis, ut ejus violatio
nullo possit luto compensa-
ri. Pace turbata nec ho'o-
caustum redditur acceptum.

Indiscretus nimium zelus
est, ut virtutes augeantur in
aliis, virtutum Principem in
se charitatem extinguere:
Præstat pugillus substantiæ
cum pace, quam regna inte-
gra cum discordia, & pluri-
um offensione. Pax antea
pax cœli prodromus.

O migne Sancte ! In dorum
Apostole, &c. f. 2.

6. Julij.

6. Julij Prid. Non. Julij.

SCire aves, quod genus sit
compendiosissimæ nundi-
nationis? missis ambagibus
dicam: Induc sodes in au-
rum largiri, quod dividamus
egentibus. *S. Xav. ep. nov. l. 5.
ep. 6.*

Agricolarum nemo ditior,
quam qui plurimum terræ se-
men inspergit. Nullus pau-
perum manibus fecundior
est ager? spem alii fallere pos-
sunt, iste nunquam. Da libe-
raliter, & semper, quod dare
possis, habebis.

Quid otiosum in arcam
aurum conjeis, quod tanto
lucro pauperum manibus
committeres? Mas aurum,
ergo largire; sic enim multi-
plicatur.

O magne Sarcote! Indorum
Apothele, &c. *f. 2.*

7. Julij

7. Iulij. Non. Iul.

Nisi quotidianis orationibus & sacrificijs, quoad possumus, rependere conamur, quantulum à nostra potest infirmitate proficisci, præstantibus meritis eorum, qui nobis ad DEI obsequium adjuvandis, & fovendis sese insigniter commendat in conspectu Divinæ Majestatis, gravem utique consciscereinus culpam. *S. Xav. Ep. nov. l. 1. ep. 7.*

Temporalibus beneficiis grates non reddere piaculum sit, at longe maximum spiritualia, quæ prioribus longissime antecedunt, immemori animo prosequi.

Imo hoc solum censendum est beneficium, quod animæ impenditur; hoc æternum prodest, reliqua temporariiserviunt. O magne &c. f2.

8. Iulij. 8. Id. Iul.

Tibi mando, ut tute tibi ipsi
curæ sis: sin minus, quam
tui spem habeam non video.

S. Xav. l. 4. ep. 14.

Centum tibi moderatores,
& his plures oculi invigilent,
actum agent, nisi tu ipse te
custodias. Centoculus Ar-
gus vaccæ uni in fabulis cu-
stodiendæ impar veritatem
docet, nulli alienam vigilan-
tiam sine sua prodesse.

Cur te ita quisquiliis, &
veteramenta inter abjicis, ut
cura tua te indignum judi-
ces? Quidquid pretiosum,
quidquid charum tibi est
quanta illud, ne pereat, aut
damnum subeat, cura custo-
dis! te infra hæc ponere da-
mnosa humilitas est.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

9. Iulij.

9. Iulii. 7. Id. Iulu.

UBi sceleris, quam fallaces
sint spes tuæ, & humanis
opibus omnino diffusus in re-
rum omnium moderatore
spem omnem polueris, tum
vero plene experieris DEI mi-
serio ac nutu omnia guber-
nari. *S. Xaver. lib. 2. ep. 3*

Quæ inter damna cense-
mus, ut plurimum lucra no-
stra sunt; opes ablatas maxi-
ma inter lamenta querimus,
ignari nempe nos per hæc
a DEO doceri, ut ad tutio-
rem portum spes nostras, id
est, à creaturis ad DEVM
transferamus

Felix damnum, quod tam
salutaris scientiæ fit magiste-
rium. Deserant illa nos po-
tius, quam ut Deum desera-
mus.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. l. 2.

10. Iul. 6. Id. Iul.

IN rebus etiam parvis magni
Ipsi existerere conemini. S.
Xav. lib. 3. ep. 3.

In omnibus, quæ sub ma-
num veniunt, parva, magnà-
ve sint, idem est, qui sibi, vir-
tutisque constar. In linea æque
ac in effigie tota se Magistrum
probat Apelles; Age, quod a-
gis, ut melius nemo possit.
Vtinam thesauri animæ ter-
renis pluris nobis essent! mi-
nima minus lucra teneremus.

Quod magni DEI gratia
sit, parvum censerique nequa-
quam potest, esto adeo in se
minutum sit, ut oculos prope
luciat, non fugit tamen eos,
qui altiori illustres lumine vi-
dent, quàm grande sit Opti-
mo Maximo placuisse.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

I

11. Iul.

11. *Iul. 5. Id. Iul.*

Qui præest, facilitate excellat, affabilitate in congressu atque sermone sit potius, quam severus & gravis. *S. Xav. l. 1. ep. 9.*

Qui aliorum regimini præficitur, plus est omnium, quam suus. Tuos ut ames: omnes boni satis, quia tui sunt, ut oderis, nullus mereri potest. Etiam prodigi, manent Filii, ut tu semper manere Pater memineris, bonis, quia tales sunt, malis, ut sint meliores.

Coërce potestatem? mensuram agendorum non auctoritas, sed amor constituat. Minimâ licentia utatur, qui habeat maximam: possit quod licet non velit, quod libet.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2

12. *Iul*

12. Jul. 4. Id. Jul.

Istius modi temporibus cum
vita pro Domino amittenda
esset, apparet, quàm imbecil-
la, infirmaque sit humana na-
tura. S. Xav. l. 1. epist. 15.

Animo nemo nimium cre-
dulus suo fidat; etiam pro-
mittenti dubia sit fides. Gran-
dia proposita cum puerorum
bullis dissidentur, nisi quæ fu-
tura spondemus in arena;
nunc & in umbra exercere in-
choëmus.

Antidotum cape, quo levia
tibi fiant, quæ gravare pote-
rant; Promissa, quæ facis,
divinæ gratiæ spe confirma,
& immobilitas eris; tanto enim
animus ab afflictione magis
liberatur, quanto firmitus per
spem cœlo roboratur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

1 2

13. Jul.

13. Jul. 3. Id. Julij.

Tantum, tam exitiale ac
perniciosum malum affert
timiditas, ut cum tuâ niri im-
becillitate cœperis, ubi majo-
ribus viribus opus esset, præ-
sidiisque planè Divinis, cadas
animo. *S. Xav. lib. 3. ep. 5.*

Virum animo exuit, qui ab
hoste omnium timidissimo,
timore sternitur. Exulè forti
pectore semper sit timor.

Mala sola timenda sunt, a-
manda bona; quid culpâ pe-
jûs? hæc super mortem ti-
menda. Quid meliùs virtute?
hæc supra vitam appetenda.
Si proinde fortis es, ne mala
facias pavidus, ut ea perferas,
impavidus esto.

O magne sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2,

14. Julij.

14. *Iul. Prid. Id Iul.*

Qui per tumorem quendam
sibi plus nimio fidentem,
ideoque dedignantem consu-
lere alios in dubiis, & sapien-
tiorum sententias exquirere
negligunt, merentur multis
à DEO gratiis, & profundis
notitiis privari. *S. Xav. ep.
nov. l. 1. Ep. 7.*

Qui sibi nimium fidit uni,
ridebitur à multis, quorum
consilio si stetit, omnibus,
& sibi maxime honori fuisset,
DEO iuste pœnam irrogante,
ut damno suo edoctus impo-
tentiae experimentum capiat.

Plures oculi plura vident.
Ausus consilii expertes mole-
ruunt sua. Si stare vis, con-
silio tuo non innitere.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

15. *Iul. Id. Iul.*

Summopere te oro, quæ-
sioque, ut pro tua erga Chri-
stum charitate, ac studio Di-
vinæ gloriæ, ubique Christi
bonus odor esse studeas, te-
que exemplum omnium vir-
tutum civitati proponas. *S.*
Xav. l. 3. ep. 5.

Multa tibi non licent, quæ
humilibus, & in angulo ja-
centibus; quæ in his exigua,
in te forent intolerabilia.
Magna servitus, magna for-
tuna. Non licet tibi quid-
quam arbitrio tuo facere.

Nulli agent bene, si tu ope-
reris male. Tota populi ma-
china, cælorum instar cardine
tuo vertitur; si te contin-
gat errare, cuncta in errorem
trahes.

O migne sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2,

16. *Iul*

16. Iul. 17. Cal. Aug.

Nemo imbecillus est, qui
scienter nititur ope Divi-
nâ. *S. Franc: Xaver. libr. 3.*
ep. 5.

Mirâris te non magna o-
perari? causam habes, quia
non magna speras. Tantum
per te Deus operabitur, quan-
tum se tua in cum fiducie
protenderit; quantum asse-
rimus spei, tantum gratiæ
inundantis haurimus.

Ecce quàm brevi compen-
dio multa possumus. Defi-
cientibus licet omnibus erit,
quod juvet, animumque
fortis iniquæ pondere stra-
tum erigat, dextera nempe
omnipotentis. Hanc appre-
hende, & rebus etiam perdi-
tis, erit, qui te servet.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

17. Iul. 16. Cal. Aug.

DVo sunt, quæ maximam
nobis spem afferunt satha-
næ impedimenta perrumpen-
di: præclari consilii consci-
entia, & providentia Divina.
S. Xav. l. 3. ep. 5.

Cùm rerum eventus ne-
queant aptari votis nostris,
aptanda sunt vota eventibus,
eorumque moderatione mi-
nuendus dolor, qui nos ten-
tat? hoc, non item illud, no-
stræ est potestatis. Adeo
beatos nos esse in manu no-
stra est, modus, quo beati si-
mus, non est,

Servire coactum, mancipiū
est: servire sponte, ingenui.
Quæ intolerabilior insania,
quàm nolle ferre, quod feren-
dum est, recusare jugum
quod excuti non possit?

O magne Sancte! &c f. 2.

18. Iul.

18. Iul. 15. Cal. Aug.

Magnum, ut patet, capite
dolorem ex tam misera-
bili tot animarum interitu,
qui omni spe destituti quoti-
die pereunt. *S. Franc. Xav.*
l. 2. epist. 3.

Hoc unum est ex omnibus,
quod iustas excutere Iusto la-
chrymas possit, animarum
perniciēs. Quæ deflemus re-
liqua, plus bonitatis habent,
quàm malitiæ. Ut bonum
in virtute statuo, extraquàm
bonum non est, sed vilerui,
ita malum DEI offensa cir-
cumseribo, præterquam male
dicatur aliquid malum

Fame perire, si juvare pos-
semus, Tyrannidem credere-
mus: & animæ non unius in-
teritum sine motu spectare
possit esse tolerabile?

O magne Sancte! &c. f. 2.

15

19. Iul.

19. Jul. 14. Cal. Aug.

NOs animo um nostrorum
medico multum egere vi-
deo. *S. Xav. lib. 2. Ep. 4.*

Longè pluribus anima
quam corpus nobis subja-
cet; cur minorem illi præ isto
curam adhibemus? Nisi for-
tè animæ mala non sentia-
mus. At hoc supremum, &
fatale malum est, dum peri-
cula nostra nescimus, & nec
advertentes perimus.

Optimè sibi consulit, qui
es Domini consulit, qui cum
DEI vicario deliberat, nun-
quam errat. Cæcutimus in
rebus nostris, perque varia
dilabimur, nisi ad manum
sit filium, cujus ductu nos pe-
riculis eximamus.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. *f. 2.*

25. Jul.

20. Iul. 13. Cal. Aug.

Vulgo mercatores ita sibi
persuadent, si animorum
suorum, conscientiaque suæ
negotium agant, se continuo
decocturos. *S. Xaver lib. 3.*
ep. 7.

Plus sane literis ac re ipsa
nummi, & numinis amor
in eodem corde conveniunt;
divites se fieri posse non cre-
dunt, nisi DEI timorem se-
posuerint. Grandis error-
quem quotidiana detegit ex-
perientia, dum male com-
piratæ, pejus decoquantur
opes.

Ut omnibus, sic divitiis,
DEI benedictio necessaria,
sine qua ætatem non ferant,
nec posteros solantur, iis di-
lapsuræ viis, quibus vene-
runt, iniquis.

O magne &c. f. 2.

16

21 Jul.

21. Iul. 12. Cal. Aug.

Vitiosorum contagio, ne
repeditati atque ignoran-
tiæ nostræ noxia sit, abundan-
tiori DEI gratia, efficaciori-
busque auxilliis elucrandum
est. *S. Xaver. Epist. nov. lib. 1.
ep. 7.*

Felicitatis pars est in bonos
incidisse; magna mortalium
pars plurimam scelerum col-
luviem ignoraret, nisi pejo-
rum consortiis eradiretur ad
vitia: ut enim peste afflatis
cohabitare, nec malo eodem
involvi, res est plena miracu-
li, ita scelera omnia celerius
quàm tabes affricantur.

Fuge, fuge; pronius est
malum hoc vitare, quam ubi
te immiseris, non eodem cor-
ripi.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

22. Iul.

22. Iul. 11. Cal. Aug.

VOs oro, quæsoque, ut omni vestrarum virium, humanæque sapientiæ & existimationis fiducia abjecta vestras omnes spes, cogitationesque defixas habeatis in uno DEO. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Scientiæ humanæ, artes, machinæ, stratagemata, omnisque, quam orbis usque ad infaniam colit, politica ludi sunt pueriles, conatus irriti, ludibrium cœli.

In iis, quæ certissima iurassimus principia, nosturpiter delusos comperimus, feroque discimus humani ingenii sphæram arctiorem esse, quam ut prævidere singulis possit.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

23. Iul. 10. Cal. Aug.

Longe majori perſuebar
voluptate in horribili tem-
peſtate periclitans, qui inde
inde præſenti periculo libe-
ratus. S. Xav. l. 2. ep. 6.

Multum intereſt, quo res
animo accipias; non enim
objecta lætum, triftémve fa-
ciunt, ſed animus ad illa. Si
altior periculis ſit animus,
hæc ad mentis ſublinitatem
non pertingunt. Mediis in
vitæ periculis dulcius eſt a-
mantii otium, quam ſi uni-
verſis mundi cupediis tue-
retur.

Hoc eſt animam ſuam o-
diſſe, ut ad intimiorem Dei
amorem perveniat, quo ne-
mo attingit, niſi qui ſui ob-
litus DEI meminit.

O magne Sanæte ! Indorum
Apoſtole, &c. f. 2

24. Iul.

24. Jul. 9. Cal. Aug.

Genus est infiditum ho-
stis tartarei majorem alibi
Divini obsequii spem osten-
tare; ut videlicet sollicitè,
atque evitat eos, qui utili-
ter, ubi sunt, operam ni-
vant DEO. S. Xav. lib. 2,
Ep. 8.

Semper humani aliquid
admixtum later, dum votis
aliò rapimur, quàm quò æ-
ternæ mentis natus destina-
vit. Illo nos loco, non Deum,
sed nos met quærimus.

Ut sapienti ubique patria,
ita virtutis studioso vel ubi-
que exilium, vel ubique pa-
tria est. Exilium, quia est
extra illam, ad quam crea-
tus est regionem: Patria,
quia ubique DEUS, quem
Patrem colit.

Omne Sancte &c. f. 2.

25. Jul.

25. Iul. 8. Cal. Aug.

ESto, versemur non modo
in terris barbarorum,
verum, etiam in dæmo-
num regno, tamen nulla ne-
que barbaria, neque dæmonis
rabies quicquam nocere no-
bis poterit, nisi permissu, con-
celsuque præpotentis Dei. S.
Xav. l. 3. ep. 4.

Ibi plus est auxilii, ubi
plus imminet periculi, secun-
dum indigentiam nostram mo-
dum gratiarum DEUS sua-
rum mensuram accommodat,
& licet media in humanis de-
ficient omnia, omnibus ille
providebit.

Si omnis inferni rabies ti-
bi uni evertendo studeret, ri-
denda non timenda forent
hostium conamina, quibus
firma in Deo spes recumbit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2. 26. Iul.

26. Iul. 7. Cal. Aug.

Mihi pergratum esset, vos unâ cum animis vestris considerare, quàm multa Deus vestro vitio facere omittat; atque hæc malim vos intueri, quam quantas res per vos Deus efficiat. *S. Xav. l. 4. ep. 14.*

Non quid à te factum, sed quid fieri debuisset, si in centum voces, ingens obligationis onus tibi incumbere agnosces, dum plura factis ommissa comperies.

Nostro vitio, non Numinis gratiam offerentis parsimonia tot intercidunt bona, quæ præstò DEI gratia fieri possent; non esurimus nempe Justitiam, famésque modica paucis expleri se patitur.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

27. Iul.

27. Jul. 6. Cal. Aug.

SOcios vobis ulciscite mundo, Dæmoni, carnique intensos, & acceptas ab his injurias ulciscentes. *S. Xaver. l. 2. ep. 2.*

Non semper aspernandi sunt a mundi castris ad sequenda Christi vestigia transfugæ; acrius tales sæpius in animæ hostes sæviunt, quia experti quantum ab iis mali acceperint. Qui scelerum trivit viam, tristisque experientiâ fraudes didicit, novit vitiis irasci, eaque in se æquo, ac aliis ulcisci.

Ut ignis igne grandiores animatur ad flammæ, sic socii commilitonis ardor socio vires ministrat, flammæque vicino è foco trahit, quas in se non reperisset.

O mægne Sancte &c. f. 2.

28 Jul.

28. Jul. 5. Cal. Aug.

Sic tecum reputa, quasi purgatorium isthic tuum sit, in quo jam hic noxarum tuarum poenas luas, & agnosce non vulgare DEI beneficium indulgentis tibi, ut vivens, spiransque summo gratiæ quæstu, ærumnâ longe minore, peccata juventutis expies. S. Xav. ep. nov. l. 1. Ep. 9.

Efficere, ut nihil nobis eveniat mali, nostrum non est, hoc potestatis nostræ est, ut casus adverso rite accipias, & de malis bona distilles.

Vis non dolere? fer, quod factum est; compendio quodam molestiam avertit, qui tulit. Discendo pati dediscimus miseriam.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f. 2.

29. Jul.

29. Iul. 4. Cal. Aug.

Sunt qui minime ferendum
Sputent avocari à consuetu-
dine peccandi, quæ jam natu-
ræ vim obtineat propter ve-
tustatem. *S. Xav. l. 2. ep. 9.*

Videtur deesse remedio lo-
cus, ubi quæ fuerunt vitia,
mores fiunt, nec jam adsciti-
tia, verum adeo domestica
sunt, ut naturæ jus obtineant,
nec avita de sede pelli ferant.
Non desperandum tamen;
nulla quercus tam pertinaci-
ter radicata, quæ evelli ne-
queat.

Grande malum consuetu-
do! quod ut certius vitetur,
fugienda sunt scelerum ini-
tia, vel ipso in limine conte-
renda, ne serpant, crescantq;
in malum immedicabile: ubi
semel virus corpus attraxit,
agerime depellitur.

O magne &c. f. 2. 30. Iul.

30. Jul. 3. Cal. Aug.

Quos animi ac virtutis indoles adeò commendavit, ut apti ad Religionem censeantur, ii diu ac multum exercendi sunt, probandique, donec illorum virtus multis & magnis experimentis spectata sit satis. *S. Xav. in vita l. 6. ep. 14.*

Ut revocare à Religione impium, ita suadere periculosum; DEI hoc beneficium est: homines se non misceant. Horum nec suadentium consilia, nec avocantium horramenta locum habeant.

Certum Divini amoris testimonium est vocatio; quos in sui sequelam vocat, majori gloriæ destinat.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. t. 2.

31. Jul.

31. Jul. Prid. Cal. Aug.

Spectatur virtus ex sui ipsius victoria, & turbulenterum animi motuum, cupiditatumque sedatione magis, quam ex specie quadam Pietatis, lachrymis, suspiriis, acrique corporis vexatione, quæ quidem mortificatio corporis ad exuendum veterem hominem, novumque induendum refertur *S. Xaver. vita l. 6. c. 4.*

Vince te ipsum: ut ordine, ita utilitate primum est pie vivere volentibus documentum, quod nisi quis usu ipso didicerit, semper hærebit in limine, nec ullum in spirituali vita gradum promovebit.

Externa, quæ hominum oculos subeunt, opera utinam gloriolæ, ita simulationi plurimum obnoxia sunt.

○ magne Sancte! &c. f. 2.

1. Augusti. Cal. Aug.

Vldete, quo tandem evadant
subiti isti & immaturi fru-
ctus charitatis ; quàm peri-
culosi magni conatus sint,
nisi conatibus vires responde-
ant. *S. Xaver. lib. 3. Epist. 5.*

Magna bona magnis malis
sunt obnoxia, vixque sine
grandi periculo grandia sus-
cipiuntur molimina, inter
quæ illud maximum, si quis
viribus graviora ausus author
audiat operis imperfecti, lu-
dibrium factus hostium, &
obex posterorum.

Charitas magna virtus, si
vera est, si tamen Amori, Ti-
morique DEI superædificata
non sit, carnalitas est, eosque
protuberat fructus, quorum
diu pudere posteros oportet
bit.

O magne &c. f. 2.

2. Aug. 4. Non. Aug.

NE animo frangaris, quantumvis multa sint, quæ vides ab hominum sæce pravè ac sceleratè fieri. *S. Xav. Ep. nov. lib. I. ep. 10.*

Nihil quicquam pulchrius existimo in fastigio collocatis, quàm multarum rerum veniam dare, & nullius petere; indulgere promptè penitentibus, & nihil, quod indulgentiam petat, committere; horum & facilitas & integritas suos æquo jure cogit in amorem.

Magnorum rei scelerum magnam igni aggerunt materiam: æterno, inresipiscant; sacro Divini amoris, si accendantur, ut diligat plurimùm, qui peccavit multùm.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

3. Aug.

3. Aug. 3. Non. Aug.

Qui præest, ejusmodi sit,
ut animos tum omnium,
tum verò alumnorum, quibus
præfaturus est, omni ratione
devincire sibi velit & possit.

S. Xav. l. 2. ep. 9.

Magui nunquam leviter
errant; & sibi & aliis nocui:
procerus, quo remotior est
ab imo, eo fortius alliditur:
in corruerit: Superior quanto
vis eminentior est dignitate,
tanto sit à lapsu remotior.
Hac virtutis opinione suorum
animos ita devinctos tenebit,
ut nutus imperii loco sint ha-
bituri.

Hac ratione tutum est sub-
ditos cogere, severiori mini-
me: rabiem ab iis citius, quam
obsequium extorquebis.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

K

4. Aug.

4. Aug. Prid. Non. Aug.

Lentitas nihil non efficit,
acerbitas plane nihil. S. Xa-
verius lib. 4. Ep. 10.

Oro te, ut erga gentem
universam tam primarios &
Nobiles, quam plebem in-
firmam præcipui semper amo-
ris indicia exhibeas. Inde
sine dubio sequetur, ut om-
nes te vicissim ament; quod
si eris affectus, pronior erit
cursus, uberiorque fructus
ministeriorum. S. Xaver. Ep.
Non. l. 1. Ep. 11.

Impetus raro boni author
fuit, evertit citius omnia,
quam ædificet. Moderatio
semper victrix, quotquot e-
tiam duos aggreditur ani-
mos, flectit, & in suam nul-
lonis ducit sententiam.

Quòd benigne, suaviter;
agendo non evincitur, co-
acte haud potest extorqueri

5. Aug. Non. Aug.

Illud semper fere proposi-
tum habeo, quod ex opti-
mo Parente nostro Ignatio
epius audiui: omni nobis
ope atque operâ enitendum
esse, ut nos ipsi vincamus,
amoresque pellamus omnes
qui impedimento esse solent.
quo minus spem omnem re-
ponamus in uno DEO. S. XAV.
ib. 3. ep. 4.

Qui ea, quæ sua sunt, non
plene deserit, DEUM, ani-
mique pacem non inveniet.
Nisi moriatur vetus homo,
non vivet novus. Mori debet,
quidquid vivit, cupiditas
opum, ambitio, sensus.

Ubi non nostra, sed DEI
per nos causa vertitur? quid
soliciti metuamus? Aget ille
suam, plusquam nos.

O magnæ Sanctæ! &c. f. 2.

K 2

6. Aug

6. Aug. 8. Id. Aug.

IN qualicunque successu certa illa tibi consolatio est, per te non sterisse, nec culpæ imputandum tuæ, quod secus e-
venerit. *S. Xav. E. nov. l. 1. ep. 15.*

Bonum habemus Dominum, nihil ab ullo postulat, quod non illico præstare possit. Non effectum à nobis DEUS sed affectum, curam non curationem, petit.

Conatui deesse successum DEI nobis propitii sæpe est beneficium, qui si operi responderet, vel nobis, vel Divinæ gloriæ malè consultum foret: nobis, ne extollamur, huic, ob fines occultos. In magnis etiam voluisse magnum est.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

7. Aug.

7. Aug. 7. Id. Aug.

Qui sine consideratione vivunt, in offensiones sine fine prolabuntur, & longo usu hebetante morsum conscientiae bibunt iniquitatem sicut aquam, nescientes quid faciant, dum extremam sibi perniciem miseri consciscunt, & aleam ludibundi jaciunt sempiternae damnationis. S. *Xav. Epist Nov. l. 2. Epist. 2.*

O homines non homines, in quibus ratione sopita soli vivunt sensus ! imo ne mala ipsi sua gravissima sentiant, etiam sensum amittunt.

Quomodo peccati reus tam saevo hospite intra pectus latente agere securus potest ? & tamen, quos flere oporteret, rident in rebus pessimis, jocos ducunt in seriis.

O magne Sancte &c. f. 2.

1, Aug.

8. August. .6 Id. Aug.

NEque etiam te fugit,
quantum negotii sit ho-
mines erudire. S. Xav. lib. 2.
ep. 9.

Nihil quidem nunc vul-
gare magis quam aliorum
instituentium curam su-
mere. Verum tot inter pau-
ci sunt ejus nominis men-
suram pro dignitate adæ-
quantes; multi Doctores,
pauci docti. Hominum cor-
da regere solius est DEI. Ma-
le humanæ adscribitur indu-
stria.

Compendiaria homines
erudiendi via est exem-
plum, ut agenda persuasu-
rus parum dicat, sed agat
multa. Speculum, esto, mu-
tum, plurima tamen docet.

O magne Sancte! Indorum
Apostolic. &c. f. 2.

9. A. 1

9. Aug. 5. Id. Aug.

At tendite vobis, multi enim nunc apud inferos cruciantur, qui cum suis sermonibus aditum ad coelestem beatitudinem multis aperuerunt, ipsi quod falsa, fallacique sui opinione inflati germana animi submissione carerent, ad sempiternas illas poenas sunt devoluti. S. Xav. l.

3. ep. 5.

Etiā Angeli ceciderunt, & columnæ cœli titubarunt. Diu steterisse neminem a casus periculo immunem facit: in croceis educati amplexati tandem sunt sterco-
ra, tanto peiores, quanto virtuti prius addicti vixere magis.

Humilis de se opinio phar-
macum est, quo à periculo
tuti reddimur; hoc sub cinere
ignis foveatur.

10. Aug. 4. Id. Aug.

Nihil optabilius Christiano,
quàm mortem oppetere
pro Christo. *S. Xaver. lib. 1.*
Ep. 10.

Vita, quæ ponenda est, po-
natur bene. Ignave mori siue
vulnere militem pudet. Felix
qui mortem, quam ei nasce-
di conditio necessariam red-
dit, virtutis facere testimoni-
um potest. Vide hominum
vanitatem, pro verbulo in ne-
cem ruunt, & nos pro DEO
fatis cedere recusabimus?

Postquam Christus vitam
pro nobis posuit suam, pro-
meruit nostram; nec potiori
nos prosequi favore potest,
quàm si pro se moriendi viam
aperiat.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

11. Aug.

11. Aug. 3. Id. Aug.

TE vehementer oro, ne ob-
liviscaris tui in virtute
progressus; neque enim te
fugit, qui in virtutis via non
progrediatur, regredi. S. Xa-
ver. lib. 4. ep. 5.

Non quiescendi hic locus
est, sed eundi. Viatores nos
voluit DEUS, qui æternitati
per momenta propinquamus.
Par in hoc omnium, qui nati
sunt, conditio; illa dispar:
quod ad infelicem isti, bea-
tam alii properent regionem.
Sic currite, ut comprehenda-
tis.

Periculosa quies est: mali-
gnus est torpor spiritus: vires
extenuat, tanto periculosius,
quanto minus suum videt pe-
riculum.

O magne Sancte! Indorum
Apostolicæ &c. f. 2.

K 5

12. Aug.

12. *August. Prid. Id. Aug.*

CAve tedium te subeat
quamvis ingrati laboris,
aut fastidio debilitatus re-
mittas acrem & invictam per-
severantiam in bene cœptis.

S. Xaver. ep. nov. l. 1. ep. 11.

Magna DEUS inchoanti-
bus pollicetur præmia, sed
quæ non dantur nisi perseve-
rantibus. Incipere vel igna-
vi solent: perficere grandiu-
m est animorum. Nihil à te
factum crede, si restet aliquid
faciendum. Centum anni
innocentiæ minùs profunt,
quam momentum ultimum
perseverantiæ.

Quid te deterret? difficul-
tas! et major fuit incipere;
page & usu ipso facilitatem
nancisceris.

O magne Sancte! Indorum
Apostolicæ, &c f. 2.

13. *Aug.*

13. Aug. Id. Augusti.

Summa illa est, certissimum-
que præsidium, ut contra
hostem magno, præsentique
animo sis tibi penitus diffi-
dens, & fectus DEO. S. Xav.
l. 3. ep. 5.

Plus unicuique à semetipso
impendet meritis, quam ab
hoste antiquo; neminem vin-
ceri iste, nisi qui succumbit a-
nimo prius; nulli nocet, nisi
volenti. Adeo plus vobis ob-
scurus, quam totus infernus.

Nullis facilius juratus hic
hostis armis confunditur,
quam sui diffidentia, non
pusilla, sed erecta in DEUM.
Diffide tibi, cave tamen ho-
sti vel unguem cedas. Hi-
bes à latere, qui te tueatur,
DEUM

O magne Sancte &c. f. 2.

K 6

14. Aug.

14. Aug. 19. Cal. Sept.

Uvabit non parum persuasum, perspectumque cunctis esse, latum intercedere discrimen inter peccata ex fragilitate, a bene alioquin animatis ad bonum, in tentationis, ac improvisis illecebrarum insidiis quasi furtim expressa, & inter flagitia consuetudinis inolitæ sine pudore frequentata. Incredibiliter hæc, quam illo graviora sunt, illa his remissu faciliora. *S. Xav. ep. nov. l. 2. ep. 2.*

Quod fragilitas peccet, humanum est, at ubi consuetudo accessit, fit contumacia, illa meretur veniam, ista supplicium.

Invenit Adam veniam, Lucifer poenam; ille fragilitate, intelligentior iste contumacia deliquit.

O magne &c. f. 2.

15.

15. Aug. 18. Cal. Sept.

Mihi nemini vis adhibenda
videtur, nisi fortè amoris
vis & charitatis. *S. Fran. Xav.*
lib. 2. ep. 9.

Compedes corpori injici,
non animo possunt, liberum
hunc DEUS voluit, ut arbi-
trio suo dexteram eligat, vel
sinistram. Quæ coacta sunt,
diuturna esse non possunt? æ-
tatem non videbit probitas,
quæ extorta est, tamdiu durat,
quamdiu vis extrinseca vires
non amittit.

Nullis hominis animus po-
tentius ligatur vinculis, quàm
benevolentix, his fleëtitur ad
arbitrium. Dura contuma-
cem faciunt, suaviora obse-
quentem. Si allicis, sequetur
animus, qui si minas obser-
vet, retrocedet.

O magne Sancte &c. f. 2.

16. Aug.

16. Aug. 17. Cal. Sept.

VObiscum reputetis complures esse homines facinorosos, qui si absterla superioris vitæ fuligine in eadem, ubi vos estis, schola virtutis divinitus collocarentur; non modo vitæ rationem immutarent, sed etiam vos sedulitate, & virtute non sine vestro pudore præcurrerent, *S. Xu. ep. 5. l. 3.*

Ut Angelus in teterrimum abiit dæmonem, ita & sceleratissimus audire momento Angelus potest.

Sollicitos esse decet eos, qui plures a DEO favores sunt fortiti, ne hos demeritis amittant, & in croceis educati tandem stercora amplectantur.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. *f. 2.*

17. Aug.

17. Aug. 16. Cal: Sept.

Non invenient pacem linentes se agi suis potius ipsorum inordinatis affectibus quam bonis desiderijs in eorum mentes divinitus immis-
sis. *S. Xav. l. 5. ep. 2.*

Sola virtus veram creare pacem potest; sine hac nemo placidus vivet. Te volo testem: si nunquam mœstus es, nulla spes animum tuum futuri expectatione sollicitat, si per dies, noctesque par & æqualis animi tenor erecti tibi sit, hæc si habes, pervenisti virtute auspice ad summam animi pacem

Qui affectibus suis frenata laxant, nunquam quieti, motibus feruntur assiduis.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f. 2.

18. Aug.

18. Aug. 18. Cal. Sept.

Illud procerto affirmare au-
deo; tanquam aurum in for-
nace probari eos, qui DEUM
& proximum diligunt. *S. Xa-
verius lib. 2. ep. 11.*

Cos amoris dura est: hac
exercetur, qui amatur, non
ut atteratur, sed perficiatur.
Reciprocae erga amatum dile-
ctionis indicium est, libenter
pati: Quanta cosmophili pro
re amata ferunt, & Deus à
Theophilo pauciora merea-
tur? verbis diligere politi-
cum est, germana dilectio pa-
tiens est, æstum ferre novit, &
hyemem.

Nunquid bona sint, quæ
dat Optimus, vel ut faciat bo-
nos, vel ut tales coronet? ma-
lum est male uti bono.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

19. Aug.

19. Aug. 14. Cal. Sept.

PLerosque homines hodie
magis hominum pudet,
quàm Dei. *S. Xav. lib. 4. ep. 17*

Si oculos hominum ferre
non possumus, quomodo ira-
ti conspectum DEI sustine-
bimus; nihil huic occultum
patent universa. Quid pro-
dest recondere te, & oculos
hominum, aurésque vitare, si
temetiple stimulante consci-
entia continuo scelestum de-
bes intueri.

Optima securitas nihil a-
gere, cujus te unquam pudere
sit necesse. Si honesta sunt,
quæ facis, omnes sciant: si
turpia, quid refert neminem
scire, cum & ipse scias, & sci-
atis, qui Judex est? Te mise-
rum, si contemnis hunc te-
stem!

O magne Sancte! &c. f. 2.

20. Aug.

20 Aug. 13. Cal. Sept.

SI submissione animi & prudentia instructus eris, non dubito, quin tui operis fructus uberes laturus sis. S. Fran. Xav. l. 4. ep. 5.

Humilitas & prudentia multarum sunt, magnarumque rerum Parentes, & Magistræ. Id. Ibid.

Humilitatis officia, præterquam quod D E O grata sunt, & hominibus salutaria, non vulgarem etiam apud populum extirpationem atque authoritatem pariunt. Id. in eadem.

Mira vis demissionis! observata rapit affectus, animosque vinculo omni potentius captivat, quibus in tua jura vocatis, facies de illis, quod voles.

O magne Sancte! &c. f. 2.

21. Aug.

21. Aug. 12. Cal. Sepr.

Lubricum atq; periculosum
est negotium ad suum ar-
bitrium vivere; omisso eorum
qui præsunt, imperio, S. Xav.
l. 2. ep. 1.

Adoramus nostra judicia,
cuique illud optimum, quod
suum; quidquid in cerebro
nostro natum, oraculi; quid-
quid ex alieno prodit, erro-
ris vicem habeat, plus sua cui-
vis opinio ponderis habere
videtur, quam omnia sapi-
entum placita,

Tutiori ille graditur via,
qui nullam eligit, sed qua
ducitur, procedit, illiusque
singulos passus definit judi-
cio, cuius subest imperio.

Nemo rebus suis oculatus
est satis, esto sit centoculus,
domi suæ caligat, talpa est.

O magne Sancte! &c. f. 2.

22 Aug.

22. Aug. 11. Cal. Sept.

Qui exiguis virtutis & obsequi viribus magna suscipere negotia gestiunt ubi rerum mole sentiunt opprimi, tum vero se stultitiæ damnantibus onus abjiciunt. S. Franc. Xav. l. 3. ep. 5.

Mediocria summis tutiora. Non semper fervor est, se multis supra vires onerare; sæpe ambitio, sæpius præsentia, certè semper imprudentia est; fitque, ut qui hora unica justo gravius onus affertur, deinde impar sit omni per vitam reliquam peragendo.

Omnis tibi exotica singularitas esto suspecta; præcepti admonet omne, quod nimium.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2

23. Aug.

23. Aug. 10. Cal. Sept.

Sic quasi conventum inter
Misericordiam & justitiam
Divinam, ut primæ benigni-
tati condonentur ii, qui vitæ
statu semel constituto infeli-
citer ex debilitate per lubrica
non quæsitæ occasionum
præcipitantur in lethalem
culpam: posterioris ultimi,
qui nusquam interpolatâ ne-
quitie licentiâ professionem
quandam improbitatis usque
ad ultimam vitæ lineam au-
dent producere. S. Xav. Ep.
Nov. 1. 2. Ep. 2.

Mors echo vitæ, sceleribus
acta in sceleribus invenit fi-
nem. O insani! tot annos
salutis comparandæ incurii
negligimus, & momento fi-
dimus!

Qui ad agonem pœnitendi-
nem rejicit, nullam vult.

Omagne &c. f. 2. 24. Au.

24. Aug. 9. Cal. Sept:

Ne tibi placeas in fructu
obvio: sic tecum reputa:
si quid bonæ frugis moletrina
elaboratur, totam ejus in so-
lidam laudem esse ingui mo-
litoris & Domini, qui aquam
affundit, undè mola versatur,
& tota incitatur, & viger ma-
china. S. Xaver. ep. nov. l. 2.

Epist. 4.

Quod in opere nostro ma-
le cecidit, hoc nostrum est:
Dei est, quidquid bene.

Quæ vanitas aliena jactare,
iisque tanquam propriis glo-
riari? Nec pedis motus, aut
dexteræ tuus est, nec cogi-
tatio, quæ omnia sunt opus
D E I, quid tibi remanebit?
sed & ea, quæ in te, Dei sunt,
momento quolibet tolli pos-
sunt.

O magne sancte! &c. f. 2.

25. Aug.

25. Aug. 8. Cal. Sept.

UT quisque laboribus maxime spectatus erit, ita plurimum sibi & aliis proderit. *S. Xav. l. 5. ep. 9.*

Generosus animus, Deum semel expertus continuo semetipsum ad dura hortatur, & dicit: quid cessas anime? non est viri timere sudorem: multa potest generosa voluntas confisa DEO, quæ dejecto animo non credebantur possibilia. An nescis honestum omne in arduo esse.

Vide Regum curas, & erubescere, nisi amplius audeas, cui in votis est etiam cœlum occupare. Hocne regnum terrestri leviozem laborem mereatur?

O magne Sancte! Indorum Apostole, maxime orbis &c.
f. 2.

26. Aug

26. Aug. 7. Cal. Sept.

NON pauci sunt adeo juris
sui, voluntatis, ac senten-
tiæ, ut nunquam ferè sponte
pareant superioribus, nisi
cùm jubentur facere, quod
volunt. Cavete per DEUM
immortalem, nè ex hoc nu-
mero sitis. *S. Xaver l. 3. ep. 6.*

Optima, maximeque di-
fcreta est prudentia, simplex,
& rebus in omnibus promi-
scuè parens obedientia. Id
supra Superiorem inferioris
Privilegium est, quod ille ju-
bendo errare possit, hic ob-
temperando non possit.

Præsidis tui jussa executus
certior sis te Dei voluntatem
executum fuisse, quam si la-
plus de cælo Angelus idem
tibi nuntiâisset.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

27. Aug

27. Aug. 6. Cal. Sept.

Qui præest, talis utique
esse debet, ut in impe-
rando obsequendi magis præ-
ferat studium, quàm impe-
randi. *S. Franc. Xav. lib. 6.*
p. 9.

Qui bene, vult imperare,
omnibus seruiat, est necesse.
Domini non regnant diu:
qui domini jura nimium vi-
olentus urget, non late do-
minabitur. Aurigam plagia-
rium excutiunt equi; suavi
lemissione mandata si defers,
ec importunus obtrudis,
cum cogis subditum exequi.

His te præponi casus tulit,
ui si DEO ita volente aliter
ciderisset, tu, quem nunc
perces, Dominum adorasses.

O magne Sancte! Indorum
postole, &c. f. 2.

L

28. Aug

28. Aug. 5. Cal. Sept.

Qui tuam o DEUS dulcedinem semel interiore gustavit sensu, vitam ille sine tuo aspectu acerbam putet, necesse est. *S. Franc. Xav. l. 1. Epist. 5.*

O si tenoſſent homines, mi DEUS! ut ignoti nulla cupiditas, ſic tanta eſſet agniti, ut ejus non frui præſentia mortem morte amariorem reputarent.

Beſtia eſt, quæ hoc ſolo hominis bono non ſuper omnia delectatur; nec enim mellis, ſed palati vitium eſt, ſi amareſcat. Ubi depravatus eſt guſtus, nectâr faſtidit, nec tamen ideo nectâr eſſe definit. Omnis ſæculi dulcedo amator eſt plusquam felleus, ſi cum ſpirituâli conferatur.

O magne ſancte &c. f. 27

29. Aug. 4. Cal. Sept.

PECUNIA non exprimatur ab
inuitis, & pauperibus, sed
à volentibus, & pecuniosis,
ut in stipe corroganda, & vo-
luntas spectetur erogantium,
& facultas. *S. Xaverius lib. i.
Epist. 6.*

Malè simul cum nummis
Numen quæritur; dare ple-
risque durum est, licet palam
non faciant. Armatae preces
multa extorquent, sed quo-
rum dantem diu pœniteat:
liberalitas, si sollicitata pro-
vocatur, coactio est.

Anima opibus pretiosa est
magis, ita in ejus lucro desu-
dandum, ut nulla æris cupi-
ditas suspicionem moveat;
ecus enim fiet, ut animas a
nobis arceamus, & opes non
requiramus.

O magne sancte! &c. f. 2.

L 2

20. Aug.

30. Aug. 3. Cal. Sept.

CONvenit gaudere ibi nos
esse, non ubi vellemus,
verum ubi DEI Domini no-
stri sanctissima voluntas, &
regni ejus, ac majoris glo-
riæ rationes postulant. S. Xav.
ep. nov. l. 2. Ep. 7.

Qui non se, & sua, sed
unice, ut debet, DEUM quæ-
rit, faciliè variabilem illum
varias ad orbis plagas appeti-
tum sopit.

Variabilis ille genius, &
huc, illucve discursandi avi-
ditas inconstantis est animi
nota. Ut melius ibi sit, quo
anhelas, à DEO pendere cre-
dis? & qui successum speras,
si ejus te subtrahis providen-
tiæ, cujus favore speratam
felicitatem debes adipisci!

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

31. Aug.

31. Aug. Prid. Cal. Sept.

CERTUM sit nullis minis aut
terroribus à pronuntianda
veritate desistere. S. Francisc.
Xav. l. 3. epist. 5.

Veritas nunquam erube-
scit. Quod sol, idem veritas
præstat universo; sine illo te-
nebræ humana sopiunt ne-
gotia, sine hac neque pax do-
ni, nec in foro justitia, ne-
que in mercimoniis fides stare
potest.

Nullius magis rei tenacem,
hic virtutis decet esse virum,
verbum ita appretiet, tanquam
credidit authoritatis, quam
totam prodigit, qui fidem
amisit; O quam turpia ex
mendacii satum monstra pullu-
ant, doli, falaciæ, stratage-
mata.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

1. Sep.

1. Sept. Cal. Sept.

CAvete, ne eò quod sitis antiquiores, idcirco recentioribus vos anteponatis. S. *Xav. lib. 3. Ep. 5.*

Ætas inter externa est, nec laudis, nec vituperii materiam præbet. Quid grandi natu sene dedecorosius, qui nullum præbet specimen, quo se probet diu vixisse, præter ætatem? Non quamdiu, sed quàm bene quis vixerit, interest.

Illud tempus ætati adscribe, quod DEO vixisti; tempus, quod bene impensum non est, periit, nec in annorum censum venire potest. Multi anni otio acti nullum tibi diem numerabunt; sic tu annos computa, & quàm senex sis, palàm fatere.

O magne Sancte &c. f. 2.

2. Sept.

2. Sept. 4. Non. Sept

Importunitates concoque sereneno perstans animo: & occupationibus se undique oggerentibus te placide commodans, sic, ut quantum potes, efficias; quod supra facultatem præsentem est, æquâ mente prætermittas, aut differas: interim quibus facto non potes, verbo ut satis facias, curans, blande nimirum excusando, haud te valere, quantum velles ipsorum causa, & quod plerumque non assequentes optatum mulcet, spem pro re præbendo. *S. Xav. Ep. nov. l. 2. ep. 7.*

Si nubes cœlum obducant, sol semper idem, illustrissima viri altioribus nixi principii imago, ut in medio negotiorum concursu nec se, nec placiditatem perdat.

O magne sancte! &c. f. 2.

3. Sep. 3. Non. Sept

IN animum inducatis, id
quod est, vos idcirco à gra-
vioribus flagitiis abstinere,
quòd occasiones DEUM of-
fendendi desint, fruendi ad-
sint. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Felices! dum peccare non
possumus, morbi, paupertas,
hæc beneficia præstant: illi,
quia corpus inhabile reddunt,
ista quia genio vetat indulge-
re. Sic quæ mala nostra cre-
dimus, beneficia sunt: quæ
tanquam iniquæ sortis pœnas
plangimus, Divinæ providen-
tiæ dona sunt.

Timendus est Deus, cum
dat gratiam, timendus dum
recipit, & cum reddit pariter
timendus; ejus enim misera-
tio, non virtutis nostra est,
quòd tot ruinas inter adhuc
stemus.

O magne Sancte! &c. f. 2.

4. Sept. Prid. Non. Sept.

NEc in nobis, nec in familiaribus nostris quidquam conspiciatur, unde suspicio laboriri possit cuiquam, temporalia nos potius! quam spiritualia captatum, & conquistum ire. *S. Fr. Xaverius lib. 5. ep. 2.*

Ut nemo duobus Dominis servire, ita nemo fructum metere spirituales potest, qui lucris intentas est temporalibus: his avidius inhiando amittet illum.

Non novit animæ pretium, qui præter hæc alia lucra quærit; Christus rerum arbiter optimas animam totius orbis pretio anteposuit, ut tuam aviditatem stimularer. Cave desideria tua ad quisquilias abjicere.

O magne Sancte &c. f. 2.

L 5

5, Sep

5. Sept. Non. Sept.

L Abores in excolenda gente
virtutis, & salutis suæ cu-
pida rectè positi magnos ju-
cunditatis fructus afferunt.
S. Xav. l. 5. ep. 1.

Nihil cogitari dulciùs po-
test, quàm coriosum sudoris
sui fructum intueri prope-
rantem ad maturitatem. Hic
fructus non putrescit. Fæ-
cundiores animabus nulli
sunt agri; quod iis commise-
ris, fructum reddunt fœnore
millesimo, quia totâ duratu-
rum æternitate.

Nec gentibus tantum, sed
& sibi zelotes prodest: illis
quod veritatis luce sint dona-
ti, sibi quod gratiam in se
Numinis auxerit, sibi que una,
& illis gradus ad cœlum stra-
verit.

O magne Sancte &c. f. 2.

6. Sept

6. Sept. 8. Id. Sept.

Nemo se ipse tallat: non potest quisquam magnis in rebus excellere, qui non prius excellat in parvis.

Qui parvo oneri ferendo non est, multo minus magnum est laturus. S. Xav. l. 3. ep. 5.

Parva parvi facere, vel quod accurata non multum conferant ad profectum, vel quod neglecta parum virtuti officiant, negligentis est animi excusatio.

Nisi à rudimentis inchoet literaturam tyro, inque primis literarum apicibus noscendis, pingendisque se exerceat, quem tu ab eo fructum expectabis? Initia rerum omnium in minoribus consistunt.

O magne sancte ! &c. f. 2

L 6

7. Sept.

7. Sept. 7. Id. Sept

Minimum nostri laboris
factum cum approbati-
one hominum, maxima cum
offensione eorundem ante-
ferendum puto. *S. Xaver. l.*
4. ep. 10.

Diffidiis multos vel ma-
gnos animarum fructus in-
terire videmus, quos erat
latura concordia. *Id. Ibid.*

Amari fructus sunt, qui
inter altercationes colligun-
tur, pluribusque verbis
deformatis aut putredine ab-
sumptis similiore dispendii
plus secum adferunt, quam
habeant.

Nullus pretiosior, adeoque
nec potior fructus est concor-
diâ, quæ hominem devincit,
Deum placat, præsentis æquæ
ac posteros delectat.

O magne Sancte &c. *f. 2.*

8. Sep:

8. Sept. 6. Id. Sept.

Auroram en exortam nunc
videmus, quando quidem
ex Sanctis Anna, & Joachim
nata est illa Virgo sine pe-
cato Adami super omnes mulie-
res Sanctissima, nomine MA-
RIA, cujus virtus & sanctitas
super omnia DEO minora ex-
cellens incomparabiliter emi-
net. *S. Xav. Ep. nov. lib. 4.
ep. 1.*

Exite de tenebris, qui sede-
tis in umbra mortis; ut suam
volucres, ita nostram vos au-
roram blanda voce salutate.
Aurea hæc mortalibus hora,
aureum orbi reducet sæcu-
lum.

Bonum nobis mane signat
hæc aurora: diem optimum
auguratur: tenebras & tene-
briones fugat.

O magne Sancte! &c. *f. 2.*

L 7 9. Sept

9. Sept. 5. Id. Sept

DE O Domino nostro multas gratias debes, & referas, censeo, quod te ibi posuit, ubi ne volenti quidem esse otioso liceat; adeo assidue plurima circumstant, certatimque se in omnes horas, quæ agas, oggerunt. S. Xav. Ep. Nov. l. 2. Ep. 7.

Damna otii tanta sunt, ut non nisi cum otio ea assequaris. Si orbem inspicias totum, plenum nihil agentibus invenies.

Ubi otium, omne ibi vitium. Ille beatior vitæ status, quo minime licet esse otioso. Otium quippe & accedia, detractio, amor, vaniloquia, hisque similia mala synonyma sunt. Vide quantis te malis labores expiant.

O magne Sancte! &c. f. 2.

11. Sept

10. Sept. 4. Id. Sept.

Civitatis universæ amorem,
& conciliabis tibi & tuebe-
ris diligenter. Per magni
quippe id refert ad flectendas,
quocunque opus sit, hominum
voluntates. S. *Xaver. lib. 4.*
epist. 5.

Quem odit vulgus, fugit
ipse, fugatque ejus alloquio
reliquos, ut sic exosi homi-
nis verba nec fidem, nec pon-
dus inveniant.

Cave ullum verbo, minus
facto, imo nec oculo asperi-
ore vel leviter offendas; vel
minimus obesse conatibus
tuis potest. Non magnæ vi-
res necessariae sunt ad bonum
etiam grande præpediendum;
si alia arma desint, lingua
potis est.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

11. Sept.

11. Sept. 3. Id. Sept

Tristem & sollicitam vitam
agentes nihil in pietate &
virtute progrediuntur. *S. Fr.*
Xav. l. 1. ep. 5.

Potest quisque sui ipsius &
benefactor, & consolator es-
se maximus. Nihil volendo,
plus sibi sic largitur, quam si
orbem dono acciperet.

AEquè semper hilari est, qui
habet quæcunque vult, & qui
non vult, nisi quæcunque ha-
bet. Beata illa voluntas, quæ
habet, quidquid vult, quia
non vult, nisi quod potest ha-
bere. Adeo fortunæ quis-
que suæ sator est, & per af-
luentiam, & per defectum
omnium tranquillè vivere pos-
sumus. Voluntate res tota
conficitur.

O magne sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2,

12. Sept.

12. Sept. Prid Id. Sept.

CUM DEUM delicta nostra
& multa & magna non
lateant illa nos cogitatio val
de sollicitat, ne Divinæ opis
aura conatus nostros ad fines
non provehat optatos, nisi
magna quædam morum, vi
tæque emendatio in nobis ex
titerit. *S. Xav l. 3. ep. 5.*

Quamdiu scelus urget con
scientiam, propitium nemo
Numen sperare potest, quo
averso, quid prosperi spera
bimus successus contra tor
rentem niti est parum profice
re; DEO adverso tentare ali
quid est DEUM tentare.

Primum agendorum au
spiciura, ut sit secundum, à
conscientia manet.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

13. Sept.

13. Sept. Id. Sept.

COncedendum pio dolori
justum spatium. *S. Franc.*
Xav. l. 5. epist. 5.

Quis putas justus est dolor ? sanitatem amisisti ? sed hæc tibi vires, animosque ad peccandum adjecisset. Fur opus abstulit ? irritamenta malorum perierunt. Fama tua læsa est ? prodest ad demissionem.

Temporalium omnium jactura guttam lachrymarum non meretur ; meretur mare vel minima Dei offensa. Si peccasti, si Justitia opprimitur, si hæresis triumphat, & vigent scelera, hoc equidem dolendum est, nec prius dandus tam pio dolori finis, quam doloris materies defecerit.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2

14. Sep.

14. Sept. 18. Cal. Oct.

Nullum adversus Diabolum remedium cruce præsentius. *S. Franc. Xav. lib. 3. Epist. 4.*

Cruce victus Dæmon hanc etiamnum fugit, nec ope ulla promptius fugatur. Vide quàm imbellum habemus hostem, vel signo (quid magis ad manum?) pellitur. Nostræ proinde adscribendum est guaviæ, nisi procul à nobis arceatur.

At quam tu crucem credis maxime efficacem? non quæ mole constat quadrifaria, sed ea, quæ moribus tuis exprimitur, optima est: corporis castigatio, amor opprobriorum, sui contemptus crucem efficiunt.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f. 2.

15. Sept.

15. Sept. 17. Cal. Oct.

SI quos expertus Clementia,
& beneficio ad officium
non allicis, tempus oblatum
tibi puta exercendi illius o-
peris misericordiae, quod in
opportuna castigatione me-
rentium, nec nisi malo ad bo-
num adigi valentium, situm
est. *S. Xaver. Epist. nov. l. 2.
ep. 7.*

Diversa ingeniorum est in-
doles; plerique reguntur
comitate; sunt tamen, qui
non moventur, nisi gravi im-
pulsu; altum sopiti ad sibi-
lum auræ tenuis non exci-
tantur; validis clamoribus
opus habent, ut veternum
abjiciant.

Injuria fit bonis, si indul-
geatur malis. Par crudelita-
tis genus est condonare om-
nibus, ac condonare nulli.

O magne &c. f. 2.

16. Sept. 16. Cal. Oct.

ORa DEUM Dominum nostrum, ut tangat corda divitum aliquâ misericordiâ tot infelicissimorum ultimâ egestate contabescentium. S. S. *Xaverius epist. nov. lib. 2. epist. 11.*

Quidquid in thesauro tuo superfluit, pauperum est: quibus eges, tua sunt: reliquorum, quæ in arca tua sunt, custos es, quæ nisi egentibus ultro largiaris, alieni factus es peculii raptor. Excute: quæ tua putas? quanta tibi superflua? his cœlum eme, hoc tibi nunc venale prostat.

Quam fortiter agglutinata sunt divitum corda pecuniis! prius vitam sunt, quam ci-
stam perdituri.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

17. Sept.

17. Sept. 15. Cal. Oct.

Illud quoque meminisse oportebit, auctoritatem apud populum in sacris rebus, & salutaribus donum esse Divinum, quod bonis viris ac piis deferatur ultro, callidis & humana arte quærentibus negetur. Ne scilicet humana perversitas DEI dona contempni habeat. *S. Xav. vitæ l. 6. c. 13.*

Impense igitur rogitandus est Deus, prorsus ut vobis indicet, atque aperiat impedimenta, quæ Divinis conatibus, quo minus sua per vos dona hominibus impertiat, per imprudentiam objicitis, committentes utique, ut auctoritatem vobis abnuat, estimationemque ad id opus necessariam. *Ibid.*

O magne sancte! &c. *f. 1.*

18. Sept

18. Sept. 14. Cal. Oct.

Magister orandi optimus
metus est, præcipue cum
non aliunde, quàm à Deo spes
auxilii affulgeat. *S. Xav. ep.*
Nov. l. 2. ep. 12.

Rerum affluentia immemo-
res nos Dei facit, ad quem ad-
versa nos redire compellunt.
Disfluimus nempe prosperis,
nobisque eripimur, ut mi-
nus opis Divinæ recordemur.
Gravantur corda vanitate, ut
evolare cogitatione ad alti-
ora nec velint, nec possint.

O felix adversitas delitiis
omnibus longe præterenda,
quæ nos ad saniora consilia
compellit vel invitos. Absit
indulgentia, quæ me DEI,
meique incurium reddat.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

19. Sept.

19. Sept. 13. Cal. Oct.

CErrum habe, plurimum
te ad insigne Dei Domini
nostri. obsequium acturum,
si curaveris unicè necessariam
rulis ætatis informationem
assidue, ubique, ac diligenter
exerceri. *S. Xav. Epist. nov. l.*
3. ep. 9.

Cave credas ulla in reme-
lius collocari vel pecuniam,
vel operam, *Ibid.*

In eo totius vitæ cardo ver-
titur, ut iis Juventas legi-
bus imbuatur, quæ adultum
Deo faciant gratiorem. Ex
juvene oleastro non crescet
olea. Quæ semina jeceris,
illa maturefcent

Torpent ingenia desidiofa
Juventutis, nec in ullius ho-
nestæ rei labore exercentur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. *f. 2.*

20. Sept

20. Sept. 12. Cal. Oct.

Vere dicam : nulla mihi magis re displiceo, quam quod obstare nequiverim iis, quos nosti, tam immaniter Divinum Numen offendentibus. *S. Xav. ep. nov. l. 3. ep. 8.*

Amanti Deum animæ gravius nequit infligi vulnus, quam si amatum videat crucifigi; nec enim amans est, qui vel lædi amatum aspicit immotus vultu.

Peccantibus resistere maximi est opus meriti ferax, dignum cui conatus omnis impendatur. Evacuasse damnatis inferos, captivos expedivisse ferro, morti Christum eripuisse, quantum foret gloriæ incrementum! minus tamen ista placerent Numini, quam peccatum præpedire.

O magne Sancte! &c. f. 2

M

21. Sept.

21. Sept. 11. Cal. Oct.

DEus roborat eos præsertim, qui seipsum in rerum etiam abjectarum tractatione egregie vincunt. *S. Xav. lib. 3. ep. 5:*

Quos imbelles corporis ; & ingenii viribus natura fecit, sæpe usque ad plurimum admirationem ingeniosis & fortibus excellere videmus, quia quod natura parcior negavit, Numinis gratia liberaliter compensat. Non quære jam, cur huic omnia ex voto fluant, in promptu causa : hoc præmium est humilitatis.

Non qui plura numerat virtutum opera, sanctior illico censendus est ; ille facit plurimum, qui plurimum se vincit.

O magne Sancte ! &c. f. 2.

22. Sept.

22. Sept. 10. Cal. Oct.

NEquē aliud quidquam timere debemus, nisi ne cœlesti Numine offenso intentata improbis supplicia incurramus. *S. Fran. Xav. lib.*

4. ep. 8.

Ridicula hæc timendi materia est, quam angue pejus humanum genus averſatur; infamia, morbi, egestas bona sunt, & quomodo apud sapientem bona metûs objectum sint? si malum necdum noſcis, diſce: nihil sub ſole malum, niſi peccatum; quod velle nemo poteſt niſi malus.

Utinam mala inter & bona probius facere ſciremus diſcrimen! ſed heu! cœcitatem nimium quantum obviam.

O magne Sancte! Indorum Apoſtole, &c. f. 2.

M 2

32. Sep.

23. Sept. 9. Cal. Oct.

DEt utinam cito Dominus
noster, quam dudum cap-
tamus, & dudum expectamus
significationem certam suæ
sanctissimæ voluntatis circa
res, & loca, ubi accomoda-
tius ad rationes Divini ejus
obsequii collocare me ope-
ram ipsi cordi est! S. Xav.
ep nov. lib. 3. ep. 12.

Ejus ex nutu pendeamus,
per ipsius gratiam promptis-
simi ad continuo exequen-
dum quidquid, & quaecun-
que id fuerit, quo se inclina-
re decreverit. Id. Ibid.

Tum te judica beatissimum,
cum pilæ instar in magni lu-
loris manus te conjeceris,
quamcunque in partem pro-
jiciæque facilis

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

24. Sept.

24. Sept. 8. Cal. Oct.

Delieta delictis cumulamus,
dum conamur nos omni
ope purgare. *S. Franc. Xav. lib*
4. ep. 10.

Quod si culpam in alios
transferre non possumus,
non dubitamus in ipsam con-
ferre naturam. *Ibid.*

Erroris agnitio, optima est
ad emendationem dispositio,
quam frustra ab illo expecta-
bimus, qui semper excusat.

Si homo es, male te cre-
dis impeccabilem; satius est
id, quod humanum est agno-
scere, quàm arroganter pal-
liando iterum errare. Amor
proprius mille causas præte-
xere novit, unam ut exculpet
inertiam

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

M 3

25. Sept.

25. Sep. 7. Cal. Oct.

DEUS bone ! si intelligerent
homines , quantâ , quàm
liquida voluptate careant id-
circo , quod minùs fortiter
Dæmonis conatibus absi-
stant ! *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Qui se Dæmonis castris to-
tos ex toto eripiunt , ac sub
Christi signo non tam corpo-
re , quàm animo convolant ,
hi cœlestis dulcedinis prægu-
stum non avarâ manu , sed
pleno alveo copiosius in se
derivari sentiunt , quàm ut
ei ferendo facilè pares esse
possint.

Tyrannus in suos Dæmon ,
mille suos pœnis affligit , &
mirum ! serviti ei tam avidè ,
tamque constanter , ubi onus
DEI dulce paucos habet.

O magne sancte ! Indorum
Apostole , &c. f. 2 ,

26. Sept.

26. Sept. 6. Cal. Oct.

Humanam laudem Crucis
instar habeatis, quippe
quæ vestrorum vos admoneat
vitiorum. *S. Xav. l. 3. epist. 5.*

Qui rem ex æquo ponde-
rat, vulgi plausum nihilo plu-
ris facit, quam culicum
stridores & graculorum vo-
ces. Quid milerius quam ab
eorum judicio pendere, qui
nec rite æstimaunt, nec apte
discernunt!

Vel te laude dignum judi-
cas, vel indignum; si dignum?
desinis esse laudabilis; si scis
indignum, & tamen laudanti
applaudis? gaudes illum
mentiri. Ama esse laudabi-
lis, non laudari. Desinis esse
bonus, dum vis dici.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

27. Sep.

27. Sept. 5. Cal. Oct.

DE O, ubi volet, facile est,
per paucos id ipsum efficere,
ad quod requiri videbatur
opera multorum. S. Xaver.
Ep. nov. l. 2. Ep. 14.

Humana consilia grandi
negotio, ut ad votum cedant.
plura providere debent me-
dia, non item Divina. Talis
DEUS artifex est, qui medio-
rum defectum nutu supplere
potens ea per pauciora efficit,
quæ minime poterant expe-
ctari.

Male quereris, te solum ad
transtra relictum, solum ju-
go trahendo destinatum; er-
ras, Solus non es, si Deus
tecum est, quid alios cupis
auxiliatores? Decies millies
centena millia nutum ejus ex-
pectant, ut tibi, si opus sit,
fœnerentur.

O magne &c. f. 2.

28.

28. Sept. 4. Cal. Oct.

Verissime dictum est, de mortalem trahentibus vitam, eos, ut status & conditionis officium teneant, advenarum esse similes & peregrinantium oportere, nullius implicatos affectu loci aut rei, quo minus libere volent, & expediti emineant, quocunque ratio itineris, ac spei compendium invitaverit.
S. Xav. ep. nov. l. 3. ep. 12.

Quid tam profundas in terram mittimus radices, quasi nunquam loco movendi; hæc palatia, hæc, quibus teneris, solatia deleres, velis, nolis.

Tibi cessit locum alius, tu cedes alteri; sic per vicissitudines ibimus, ibitis, ivere omnes, ibunt & illi, quibus tu cesseris.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

29. Sept. 3. Cal. Oct.

IN iplis incommodis mirifice gustatur Dfus. S, Fran. Xaver. lib. 4. ep. 9.

Proprium est Divinæ gratiæ beneficium, sine alembyco & chimia fel melle commutare; quod natura indulgit apiculæ, ut vel ex ablynthio mel noverit elicere, idem gratia virtutis studiosum edocet, ex amaro nectar sugere.

Quidquid recipitur, per modum recipientis recipitur; aranæ vel rosa venenum propinat, & si depravatus effusa bile palatus dulcia potest, ut amara gustare, cur virtus apud heroëm animum efficere nequeat, ut adversa supra ambrosiam sapiant?

O magne Sancte &c. f. 2.

30. Sept.

30. Sept. Prid. Cal. Oct.

Quod si, quantum dies no-
ctesque elaborant literari
in comprehendenda rerum
scientia, tantumdem in so-
lido scientiæ fructu elabora-
rent; & quam diligentiam
adhibent in cognoscendis iis
artibus, quibus stultent, eam
in docendis imperitis, quæ
sunt ad salutem necessaria,
adhiberent, næ illi haud pau-
lò paratiores essent ad red-
dendam rationem Domino
dicenti: Redde rationem. S.
Xav. l. i. ep. 5.

O Docti, quàm estis mile-
ri, si doctrina vestra serviat
vanitati! evisceratis cere-
brum, ut cum aranea præter-
volantis gloriolæ muscam ca-
piatis.

Cujus te laboris maior
plausus, expectat, profani
merces ventus, sacri celum est.

1. *Octobr. Cal. Octobr.*

AD persuadendum facta di-
ctis potiora sunt. *S. Franc.*
Xlv. l. 1. ep. 2.

Priæ primis cura tecum ipse
concordiam, id est, fac ut
cogitatis consentiant verba,
verbis opera, operibus vo-
luntas. Non minus fallit,
qui aliud, quam quod loqui-
tur, agit, quam qui aliud,
quam quod loquitur, sentit;
ille decipit alterum, iste fal-
litur à seipso, hominum so-
cietate indignus uterque.

Qui alias vestes simulat,
quam sit, histrio habetur: ni-
hilo melior, cujus facta di-
scedunt à verbis. Deus veri-
tas est; quidquid simulatum
est, odit ubi vox Jacob so-
nat, manus autem sunt Esau
prona sternitur errori via.

O magne Sancte &c. *f. 2.*

2. *Octo.*

2. Oct. 6. Non. Oct.

AB hominum de se opinione avertere aciem convenit ad suæ cognitionem imbecillitatis : præcipuè vero ad salutarem illam cogitationem, quantum inter humana iudicia & Divina intersit; atque inibi jacere fundamenta humilitatis suæ. *S. Xav. vite lib. 6. c. 15.*

Homo qui intensius considerat, quanto secus de hominibus Deus scrutator cordium judicet, quam homines actionum spectatores, profecto coram DEO quam maximè se demittet, humanasque laudes, quippe tam longe abhorrentes a vero pro crucibus, irrisionibusque subibit *Ibid.*

Laus vera in te, non in aliorum iudicio nascitur.

O magne Sancte ! &c. f. 2.

3. Oct. 5. Non. Oct.

SI quid prævum deprehen-
deris, coëcce per Deum, ac
castiga cito & fortiter; nam
potestatem, quam ad id ple-
nam habemus, ut gladium
in vagina otiosum relinque-
re, urgente occasione vindic-
candi gravissimas Dei offen-
sas, præsertim cum multo-
rum scandalo conjunctas im-
putaretur nobis in scelus in-
gens, & multis vix suppliciis
expiabile. *S. Xav. ep. nov. lib.*
3. ep. st. 11.

Hic festinare licet, ne se-
rò medicina paretur, dum
mala per longas invaluere
moras

Plus boni publico facis ma-
lum castigando, quam si pe-
stem Patriæ finibus arcuisses,
dum plectis unum, omnium
bene factor efficeris.

O magne Sancte! &c. *f. 2.*

4. Oct. 4. Non. Oct.

UNus in me DEI timor
cunctos creaturarum me-
tus extinguit; quippe quas
nocere nemini scio posse, ni-
si cui, & quatenus conditor
ipsarum incommodare per-
miserit S. Xaver. *Epist. nov.*
lib. 4. ep. 7.

Mens nostra tanto efficaci-
us timores rerum tempora-
lium despicit, quanto se au-
thori earundem veracius per
justam formidinem subdit.

Time Deum, qui super
omnes homines est, & homi-
nem non timebis. Ancho-
ra cordis est pondus Timoris
DEI, sine quo periculum su-
bit. Timor creat sollicitudi-
nem, sollicitudo cautelam,
cautela salutem.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole &c. f. 2.

5. Octo

5. Oñ. 3. Non. Oñ.

Vita, Divinæ expers dulcedi-
nis, continua mors est ma-
gis, quàm vita. *S. Fran. Xav.*
l. 3. ep. 5.

Hominem tibi pinge bea-
tissimum: Nobilem, formo-
sum, divitem, honoratum,
sanum, &c. hunc tu beatam
agere vitam suspicaris? mors
hæc est morte gravior, mortis
æternæ præambula, nisi vi-
vat DEO.

Cave epuloni vitam invi-
deas: sepultus ante tempus
est deliciis. Divinis emortu-
us, inspirationes non audit,
pericula non videt, non sen-
tit animæ vulnera; & quomo-
do eum vivere suspicaris? vita
scelestorum vita non est di-
cenda.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

6. Oñ.

6. Oct. Prid. Non. Oct.

O Christiani quid nobis infelicibus fiet, si tot Angeli propter unam superbæ peccatum cœlo præcipites exturbati sunt, & in imum Tartari detrusi; Adam vero & Eva ob simile superbæ crimen Paradisi terrestres beatam possessionem amiserunt! S. Xaverius *Ep. nov. lib. 4. Ep. 1.*

Quæ spes ostendit, aut ratio nobis scelestum omnis generis colluvie depravatis emergendi unquam è fœce tam tenaci, & lutis maculis enitendi ad cœlorum summa, ubi sedes sempiternæ immortalium animarum felicitatis est à DEO constituta; *Ibid.*

Ubi obsecratur aurum, scoria comparere erubescat.

O magne Sancte! &c. f. 2.

7. Oct.

7. Octobr. Non. Octobr.

OVes miseros ! qui pro diis
ea colitis, quæ Deus ad
usum effecit humanos. S. Xav.
l. 3. ep. 4.

Cur ad tam vilia sponte de-
ficimus, quos ad summa
Conditor vocat ? Aurum ado-
ramus, quod nostris ille ad-
dixit obsequiis. Rusticum
hoc sane votum est, & Nobili-
tatem suam pertæsæ mentis
delirium.

Desideria ut cælum spe-
ctent, DEUS hortatur, & nos
ea damnamus ad temporalia.
Cur ita nos odimus ? cur ju-
mentis insipientibus compa-
rati eorum desideriis nostra
jungamus ? Siccine esca & po-
tus regnum DEI, & venter
DEUS est ?

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

8. Octo

8. Octobr. 8. Id. Octobr.

HOc semper maximè spectamus, ut ii, quos nobis adjungimus, ab omni avaritia alieni sint: neque idipsum nobis sufficit, nisi ab omni quoque avaritiæ specie sint disjunctissimi. *S. Xaver. lib. 5. Ep. 2.*

Avari pecuniæ vilescit animus, & anima lucri cupida etiam pro exiguo se, aliumve perire facile sinit. Auri cupiditati qui servit, & præsentibus compedibus stringitur, & futuris paratur.

Qui habendorum ponderē ad terrena deprimitur, sublimē nihil operatur. Cui nihil satis est, & nihil quoque turpe est. Potentior apud eum auri fames, quàm cura san 3.

O magne Sancte! &c. f. 2

9. Octob.

9 Oſob. 7. Id Oſob.

DEUS vobis apud homines
authoritatem conciliabit,
aut ſi id facere omittat, veſtrâ
utique cauſâ omittit, quod
periculum eſſe intelligat, ne
forte, quæ DEI ſunt, ea vo-
bis tribuatis. S. Xav. lib. 3.
Epist. 7.

Supremus ille oculus ſem-
per in commoda noſtra eſt
vigil, prævertit pericula:
ſunt quos vulgi plauſus in
arrogantiam egit præcipites:
laudes humanas non omnes
ſtomachi digerunt, nec om-
nes in excelfo ſtant ſecuri:
multis ipla ſublinitas verti-
ginem creat.

Non peto hominibus eſſe
ſpectabilis, ne ſiam inviſus
DEO, malo hic contemptus
eſſe, quàm æternum inter
contemptus.

O magne ſancte ! &c. f. 2.

10. Oct. 6. Id. Oct.

Quisquis DEUM amat,
cum eo quàm diutissime
agat, & de eo, quàm creber-
rime loquatur est necesse. S.
Xav. ap. Trink. die 17.

Parum à desperato differt,
qui obstinavit vivere absque
alimento. Hoc oratio est a-
nimæ, quod cibus corpori,
imo est anima animæ. Non
speret se diu victurum in gra-
tia, qui se non sustentat ora-
tione.

Nullum certius amoris ar-
gumentum, quàm frequens
& longa conversatio: allo-
qui tædium hostilis est ani-
mi indicium. Oratio Amo-
ris Divini & Mater est, & nu-
trix.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

11. Octob.

II. OCT. 5. Id. OCT.

Quod loci & domesticorum
beneficium est, multi vir-
tuti tribuunt suæ. S. *Franc.*
Xav. lib. 3. ep. 5.

Uberriores ex arbore fru-
ctus venisse non tam œco-
nomiæ, quam temporum fe-
licitas fuit. Male nostræ
adscribitur industriæ, quod
tam parum operâ nostrâ ac-
cidit, quam quod nos in fo-
ro præsentis sol irradiet: si
rem bene inspicimus, steri-
lis nos admodum solabitur
laudum leges.

Infamia est tanquam sua
jactare, quæ loci aut tempo-
ris opportunitas tulit. Quod
sine diffidiis in pace vivimus,
sæpe non charitatis nostræ,
sed alienæ humilitatis est fru-
ctus.

O magne sancte &c. f. 2.

2. OCTO.

12. Oct. 4. Id. Oct.

Quæ isthæc (malum) dementia nostra est? ita nos securos ab omni Tartari metu vivere, cum criminum indices atrociorum congerendis in conscientias nostras struibus, flammis illis sempiternis materiam seduli paremus. S. *Xav. Ep. nov. l. 4. ep. 1.*

Nemo in casum facilius eo, qui se minimè labi posse putat. Angelus non satis tutus a ruina; vel e cœlo via patuit ad infernum, ut nemo se tam remotum à periculis credat, quin perire possit.

Si medicamentum scires, quo defuncti reviviscerent, quantis illud impensis quæreres? medela animæ hoc virtutis habet, mortuam resuscitat.

O magne Sancte! &c. f. 2.

13. Oct.

13. Oct. 3. Id. Oct.

Totum bonum, aut malum nostrum in bene, aut male utendo DEI gratiâ situm est. *S. Xav. l. 5. ep. 3.*

Male DEUM illiberalem querimus, si nostra nosignavia egenos facit, quod hic par Angelis intemerate vivat, is genio usque ad sordes indulgeat, diversus gratiæ usus facit. Sic gladius morti depellendæ, & inferendæ, prout usus accessit, servit.

Voluit Deus peccare nos posse, ut meritum ob non peccâsse habeamus. Nemo culpabitur, quia potuit, sed quia voluit: velle impeccabilem fieri arrogantia est.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2. ,

14. Octob.

14. Oct. Prid. Id. Oct.

IN diversas adeoque contra-
rias regionum aut negotio-
rum partes pari vigenſalacri-
tate ſtare procincta debet ani-
mi præparatio : ancipiti obſe-
quio prompta evolare proti-
nus, quo mittentis indicata
propenſio flexerit. S. Xæue.
ep. nov. l. 3. Ep. 12.

Ortus, Occaſus, Auſter, Bo-
reas, perinde ſunt omnia; u-
no in his cunctis obſervabili
ad electionem diſcrimine: ubi
plus, minusve opportunitatis
aſſulgeat, Divini honoris lu-
culentiùs, utiliùsque promo-
vendi. *Ibid.*

Eo mercator proram diri-
git, unde major ſpes lucri aſ-
fulget : patria illa ſit, an in-
cognita, culta vel inculta,
nil penſi habet.

O magne &c. f. 2.

N

15. Oct.

15. Octobr. Id. Octobr.

CUm singulari quodam beneficio vult Deus hominem sui amantem perficere, cum ad id insectationibus ac vexationibus exercendo præparare solet *S. Franc. Xav. ap. Trink. die 18.*

Admodum opulentus fit, cui Deus aufert divitias, gratiam communicat. Nempe modicum tollit, plurimum donat. Qui saniori consilio quidquid temporalium est parvi, ut decet, duxerit, non queretur auferri partem illius, & cum illa cumulum curarum.

Sine, ut arbitrio suo supremum Numen de te disponat omnia; miraberis aliquando summe tibi proficere, quod credideras obfuturum.

O magne Sancte! &c. f. 2.

16. Oct.

16. Oct. 17. Cal. Nov

CUM ea conditione quivis homo nascatur, ut aliquando vivere desinat, cujus legis cum ne Christo quidem DEI Filio gratia facta sit, manifestum est, quam temeraria & irrita spes foret cujusvis alterius, id sibi privilegium spondere. *S. Xav. ep. nov. l. 4. ep. i.*

Nulla diligentia vel potestas vitat, ut qui vivit, non moriatur.

Peiores morimur, quam nascimur. Nostro, non naturæ vitio: illa conqueri potest & dicere: quid hoc? sine perfidia, sine superstitione vos genui: quales intraſtis, tales exite. Sunt, qui tum primum bene vivere incipiunt, cum definendum est.

Omagne Sancte! Indorum Apostole &c. *f. 2.*

17. Oct. 16. Cal. Nov.

Ratione atque prudentia paulatim acceptis vulneribus medearis. *S. Francisc: Xaver. libr: 4. ep. 12.*

Cadendum non est animo ; providit Deus morbis medellam , nec tam grande malum est, cui parari nequeat remedium. Fœminei gemitus nihil proficiunt, nec plorando diluitur malum.

Quod emendare non vales, feras, & quæ damno tuo evenisse credideras, bona fient. Longam ingressus es viam, & labaris oportet & erigaris: per hujusmodi offensas emetiendum est hoc iter ; effugere ista non potes, potes contemnere: contemnes, si futura cogitaveris

O magne Sancte ! Indorum Apostole, &c. f. 2.

18. Oct

18. Oct. 15. Cal. Nov.

Inducat quisque in animum,
nusquam se melius, quàm
ubi à præposito constitutus sit
operam Deo navare posse. Et
simul confidite, Deum ubi
tempus fuerit, hanc iis, qui
præsumt, mentem daturum,
ut eo vos potissimum mit-
tant, ubi vester labor fructu-
osissimus sit futurus. S. Xav.

l. 3. ep. 5.

Vacuum te curarum vult
esse cœlum pro te sollicitum;
quid eas tibi agglomeras?
Vides navim sine conatu re-
migum propitii venti obse-
quio feliciter dominantem
mari? sequere: liberalem tui
dispositionem spiritui Divi-
no sine, ut quaquàlibet, im-
pellat, sic Fortunatas, nil
dubita, Insulas subibis.

O magne &c. f. 2.

N 3

19. Oct.

19. Oct. 14. Cal. Nov.

Iterum inculco vobis etiam
atque etiam commendans,
ubique cum quibuscunque
versabimini, contendite vos
gratos & amabiles omni ho-
minum generi præbere, de
cunctis bene merendo, inser-
viendo singulis, nullum non
blandè modestèque compel-
lando. *S. Xav. ep. nov. l. 4. ep. 3.*

Hæc enim benignitas fac-
torum, verborum humanitate
condita conciliando vobis o-
mnium amorem, aditum cor-
dium aperiet, magnamque
præbebit facultatem luculen-
tos congerendi fructus ani-
marum, Ibid.

Hac monetâ emuntur cor-
da, merx in orbe pretiosissima,
quod nisi occupaveris fru-
stra in eo meliorem ad frugem
reducendo laborabis.

O magne Sancte! &c. f. 2.

20 Oct. 13. Cal. Nov.

ANte omnia tui memento,
DEO primùm, tuæ deinde
conscientiæ satisfaciens. His
enim recte fungenti officiis
duobus prona facultas affluet
ingentium e proximorum a-
nimis eliciendorum profe-
ctuum. *S. Xaver. Ep. Nov. l.*

4. *Epist. 4*

Bini, quos respicias, poli
sunt, ut DEO & conscientiæ
facias satis. Hominum de te
sensus, rerùmque eventus in-
ter ultima, & quæ ad te non
spectant, numerabis.

Parce curis, nec profuturo
te crucia metu: tecum tibi &
cum DEO bene conveniat:
cæterum nullum orbis bel-
lum expavesce. Quid vis fu-
gere, quos nemo potuit,
criticos?

O magne Sancte ! &c. *f. 2.*

N 4

21. Oct.

21. Oct. 12. Cal. Nov.

Quis enumeret artes & nomina prædæ! S. Fran. Xav. lib. 7. ep. 7.

Grande malum, quia tenacissimum! in quo non magna spes melioris, quot titulos aliena rapiendi excogitat? alienis divites spoliis superbiunt in purpura, quam egenioris peculio detraxerunt. Prætextus quærent, quibus tapinas colorent. Labori parce: aliena accipere est vel furari vel rapere.

Quanta in homine avaritas avaritiæ? cum & belluæ habeant modum; tunc enim rapiunt, dum esuriunt: parcunt prædæ, cum sentiunt satietatem. Solus bellua insatiabilis, dives est, ejus unica vox: affer, affer.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

22. Oct. 11. Cal. Nov.

IN ministeria humilia fac te
semper quoddam studio ex-
aggeratum quasi pondus in-
clinat. His enim te exer-
cens parabis, augebisque de-
missionem animi. S. Xaver.
ep nov. lib. 4. ep. 4.

Pellax est ad æstimationem
opinio modestiæ. *Ibid.*

Nullibi securius occupa-
mur, ac in humili; vertigini
se exponit, qui versatur in
sublimibus: nesciremus rui-
nas, nisi alta spirantes vidis-
semus. Cogi decet ad sub-
limia, sponte currere ad hu-
milia; hæc pacem, illa ca-
sum ominantur.

Excelsa est, quo tendimus,
Patria, sed humilis est via.
Altus est DEUS, si humilias
te, descendit ad te.

O magne Sancte! &c. f. 2.

N 5

23. Oct.

23. Oct. 10. Cal. Nov.

Tutius est regi, quam regere; parere, quam imperare.
S. Francis. Xave. apud Trink.
Renov. 1. die 3.

Multis regimen implexum est curis, his se expedit, qui subest. Tenue superioris nomen quantâ emi debet solitudine! sola fidem facit experientia, quod non tutius modo, sed & lætius sit subesse.

Facilius est uni, quam multis attendere. De uno subditus, de omnibus, qui præest, rationem est præstiturus; tot hic onera, quot subditos numerat. Uni facilius est satisfacere superiori, quam ut superior satis omnibus faciat. Quis pileus capitibus omnibus aptus?

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

24. Oct.

24. Oct. 9. Cal. Nov.

Insitum naturæ vitium dicimus, quod sæpe est incuriæ ac negligentia. *S. Fran. Xav. lib. 4. ep. 10.*

DEl ac nostri oblivionem naturæ conditione, tanquam velo quodam recondimus.

Ibid.

Nemo dicat: naturam me cogit irasci, levem esse, dormire; inclinatio naturæ est, opus est negligentia tuæ. Si virtus tibi esset domi, huic natura non prævaleret.

Quid naturæ irasceris? quamcunque nactus sis, bona est, modo eam bene uti scias.

Malè passio vocatur in censuram; bona hæc est, modo quantum inclinat ad malum, à spiritu revocetur in melius.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

N 6.

25. Oct.

25. Oct 8. Cal. Non.

Quid tandem nobiscum futurum, si DEUS acerrimo hosti permisisset, ut nos ad suam libidinem acciperet ?
S. Xav. lib. 3. ep. 5.

Disce homo DEI favores, quos meritus non es, ponderare ; sine his nihil te miserabilius, scelestius nihil. prona in malum natura, vehemens passionum inclinatio, obviæ sensuum illecebræ, prava vis exempli, dæmonis instinctus, quo nos non, invitatur ! & quid hic agat fragilitas, sibi relicta !

Si DEUS manum subtrahat, neu nos miseros ! quàm miseranda dæmonis mancipia & inferni holocausta sumus ! Plus dæmon interitum fuit nostrum, quam nos salutem propriam.

O magne sancte ! &c. f. 2.

26. Oct. 7. Cal. Nov.

AD eos quibuscum Religio-
sam aut civilem, domesti-
cam aut forensem usûs ac ter-
monis consuetudinem vario
vitæ commercio usurpaveris,
sive ii mediocrem, sive sum-
mam tecum familiaritatem
affectaverint, sic te semper
adhibe, quasi existimares,
aliquando eos ex tibi amicis,
inimicos evasuros. S. Xaver.
ep. nov. l. 4. ep. 4.

Non committes, ut con-
scios illos habeas ullius facti,
dictive, quod si unquam iræ
indulgentes protulerint, vel
crubescere traductione tui,
vel commodo, & damno ne-
gotiorum te dolere sit necesse.

Ità te in publico, ita in an-
gulo, ita cum multis, ita cum
uno gere, ut quidquid agis,
aut dicis, videre, scireque
possint omnes.

27. Oct. 6. Cal. Nov.

Nullo modo patiar in tanto
malorum vulnere connive-
ri; scilicet ut respicientes ali-
quando quærant vulneri me-
dicinam. *S. Xaverius lib. 4.
Epist. 13.*

Alienum succollare pecca-
tum noli, qui propriis satis o-
neraris; si dissimulas arcere
quod posses crimen, tuum fa-
cis. Hæc indulgentia sæva est, &
quibus se prodesse putat, & a-
liis, nocet.

Tacere, dissimulare non
semper arcet malum; si pro-
vida severitas primos aditus
occupâisset, eò non adolevis-
sent, ut inter perditos cen-
seri debeant. Morbi, qui ne-
gliguntur, occidunt; non tam
ægri, quàm medici vitio.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

28. Octo

28. Oct. 5. Cal. Nov.

Hoc sanè supra omnes corporis dolores acerbissimum, ut sic dicam, Martyrii genus, horrendum, cruciatibus quibusvis tyrannicis atrocius, cogi patienter acquiescere, cum videas momento destrui alienâ culpa, quæ ex aliorum longissimi temporis vehementissimo conatu; ærumnosissimaque constantia prope ad fastigium perducta fuerant. *S. Xav. lib. 5. ep. 12.*

Spes amissa grande cordi supplicium, tantoque acerbius, quanto illa major non incertis signis se prodebat.

Teneram prima in herba segetem marcuisse levior foret dolor: at falci maturam minimè prævisâ sterni grandine, quis sinè vulnere ferat?

O magne Sancte &c. *f. 2.*

29. Octo.

29. Oct. 4. Cal. Nov.

Reputatio instabilitatis hominum efficiet, ut ubique præfenti Numini, demissione infima, inavitate magna semper adhæreas: qualium intermissione officiorum multa nobis obrepunt, spectantium oculos lædentia, & illorum à nobis sensim abalienantia voluntates. *S. Xav. Ep. nov. lib. 4. Ep. 4.*

Si cæco diceres, Regem ad stare, nonne gestus in omnem cogeret reverentiam? quid refert non videri à te Numen, cum adesse notum sit? Fides, non oculus venerationem imperat.

Plusquam solis radius chrystallo, tibi Deus adest; quæ officia illi debita credis? si cælo lapsus tibi Deus appareret, quæ ageres, loquereris?

O magne &c. f. 2.

30.

30 Oct. 3. Cal. Nov.

UBicumque de Divino honore agitur, nulli cedendum est difficultati. *S. Xaver. ap. Tr. nk. die 8.*

Nullibi melius labor locatur, quam in ejus obsequio, cui laborare delitiæ sunt. Mori amantem pro amato novum non est, & amato pro amante mori difficile accidat? qui se meminit esse creaturam, intelliget, quantâ DEO serviendi obligatione teneatur.

Nec ulla quæstuosior est industria, quam pro DEO sudare. Censum labor hic æternum habet; quia hoc ipsum inter lucra ponendum est maxime, si se labore nostro dignatur tanta Majestas.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2

31. Oct.

31. Oct. Prid. Cal. Nov.

IN Divina bonitate atque misericordia spem habere consuescant, qui, quamvis parvis in rebus, à quibus abhorrent, sui victores extiterint.
S. Xaverius lib. 3. Ep. 5.

Macerare corpus flagris, exhaustire vigiliis, jejunio extenuare, ut ut difficilia sunt, est aliquid istis ut difficilius, ita gloriosius, se abnegare, sibi mori.

Mors ista spiritus morte corporis nihilo mitior est; sopit appetitum, ligat sensus, intellectu & voluntate privat, membrorumque adimit libertatem. Nemo bene, beatèque vivet, nisi hanc generosus mortem subierit. Hoc è funere vita melior surgit.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2

1. Nov

I. Novemb. Cal. Nov.

ANte omnia primam & potiore curam tuæ mundandæ, atque innoxie præstandæ conscientie impende: alienarum præservandarum aut sanandarum posterior tibi esto diligentia. *S. Xav. ep. Nov. l. 4. epist. 4.*

Nam qui sibi malè consulit, quomodo prodesse aliis poterit? *Ibid*

Nihil miserius eo, quem reum agit conscientia; implacabilis iste judex quanto notior, tanto magis immitis sævit; nullus apud eum excusationi locus, qui judex est, idémque testis. Aliis suum post torturas est respirium, ab hoc nullum sine tormento vel momentum.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

2. Nov.

2. Nov. 4. Non. Nov.

ÆQuum est, ut alienam ē
purgatorio animam libe-
raturus, prius ab interno libe-
ret suam. *S. Xav. l. I. ep. 2.*

Magnæ in animas charita-
tis præbet argumentum, qui
piaculares mitigare flammæ
laborat, sed illa debet esse
potior, quæ cuiusque animam
interni pœnis obnoxiam locet
in securo.

Animæ illæ suis in ignibus
præ te feliciores agunt, illæ
periculi expertes, cœli hære-
des, æternæ beatitudinis jam
certæ, tamen differuntur à
possessione: vos horum incer-
tos media involvunt pericula.
Damnum illas tenet breve,
vos expectat æternum.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

3. Nov.

3. Nov. 3. Non. Nov.

PROH DEUM immortalem !
quanto lætiores illi , tuti-
orémq ; vitam viverent , quan-
tò majore Divinæ clementiæ
fiduciâ supremum judicii di-
scrimen , quod subterfugere
nemo potest , extremo spiritu
subirent , si illam Evangelici
servi vocem alacriter usurpa-
rent : Domine quinque ta-
lenta tradidisti mihi , ecce alia
quinque superlucratus sum.
S. Xav. l. i. ep. 5.

Magnum nobis onus im-
posuit DEUS , dum talentis
liberaliùs donavit , ad mensu-
ram dati fructum præstola-
tur. Liberalissimus Deus ni-
hil donat absque lænore ; plus
lucri afferens plus recipiet.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2

4. Nov.

4. Nov. Prid. Non. Nov.

Nisi literis, literatisque Domini spiritus inhabitans præsit, literæ haud paulo plus detrimenti afferent, quam commodi. *S. Franc. Xaver. l. 3. epist. 4.*

A nullis majus sumpsit Republica detrimentum, quam ab iis, quos sublimiori Deus ingenio & literaturâ instruxit; illud menti cum gladio commune, quod acutior gravioribus aptetur vulneribus.

Doctrina multis præluxit ad infernum, quos simplex ignorantia cœlo intulisset.

Quot non inferni profundum literatissimi occupant! Sapientia sine spiritu stultitia est apud DEUM, perniciēs apud homines; tales enim inflantur, donec magnitudine ipsi suâ crepent.

O magne Sancte! &c. f 2.

5. Nov. Non. Nov.

Quid tandem nobis in extremo spiritu futurum putamus, nisi ad bene sperandum, atque ad Dei fiduciam nos exercuerimus in vita? *S. Fran. Xav. lib. 3. ep. 5.*

Male optimam tritici messem expectat, qui præter lolia seminavit nihil. Inanis & vacua est spes, quæ fundamento caret

Multis nocet, quæ prodesse vult omnibus DEI Misericordia, ejus facilitas Mater optima, pessimam filiam gignit præsumptionem. Grande hoc malum veniam non expectet: non apud Misericordiam; hanc offendi: non apud Justitiam; hæc enim punit.

O magne sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2,

6. Nov.

6. Nov. 8. Id. Nov.

Semper supercillum frontis
serenitate, arrisus oris, blan-
ditiâ obtutuum mitiges; mul-
to autem magis humanitate
verborum, & declaratione
amoris, qui te unus ad mole-
stum, sed necessarium eximen-
dæ ab amico deformantis il-
lum labis conatum impellat.

S. Xaver. ep. nov. 14. ep. 4.

Inferendi quin etiam col-
loquio amplexus, demissæ
venerationes, cæteræque be-
nevolentix sinceræ, reveren-
tiæ non fucatæ signa idonea.

Ibid.

Fucatæ cave tuæ sint blan-
ditix; hæ deprehensæ semel,
fidem semper enervant. Qui
scenicè agit, parem obser-
vanti larvam suadet. Candor
candorem meretur & provo-
cat. O magne, &c. f. 2.

7. Nov.

7. Nov. 7. Id. Nov.

VEhementer errant, qui de-
ferro fonte bonorum om-
nium Deo commoda atque uti-
litates ab hominibus petunt.
S. Xaver. lib. 4. ep. 12

Quid est homo, in quem
sperat? *genesis* inspice: paulo
ante nihil, nunc vivum cada-
ver, & saccus stercorum, brevi
cinis. Et quid ab hoc specialis
patrocinii expectabis? Justo
DEI Judicio accidit, ut qui
a DEO spem transfert ad ho-
minem, cum homine collaba-
tur.

Qui Judici olim responde-
bis, cujus loco nunc hominem
adoras, Judæis compar DE-
UM homini postponentibus;
Si curas hominem, cura Ho-
minem-Deum.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, & .f. 2.

O

8. No

8. Nov. 6. Id. Nov.

Multis ita occalluit conscientia, ut rapinarum in sinum corrasarum vastis etiam molibus, aut nullo, aut perexiguo urgeantur sensu. S. Xav. Ep. nov. l. 4. ep. 4.

Frequentia, ususque communis pudorem furtis detrahit, & suadet impunitatem. Callum induit conscientia, ut iniquè pauperum nec molem sentiat, nec injuria affectorum gemitum audiat.

Opifices aurum latebris eruentes quanta fuligine obscurantur! plus tamen possessoris animam, quam artificis manum inquinat; ibi plus quam hic relinquit sordium.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. j. 2.

9. Nov.

9. Nov. 5. Id. Nov.

PRævertendis odiis, invidiæque, & suspicionibus seminatricibus discordiarum in ortu ipso extinguendis efficacissima erit opera conspectæ semper, minime fucatæ, sed ex intima demissione mentis in externam humilitatem propensæ modestiæ. *S. Xav. Ep. nov. lib: 4. ep. 11.*

Frons arrogans, elatumque supercilium publici fit odii scopus: placida humanitas humilitate condita amores cogit. Qui se sponte post omnes abjicit, ultro ab omnibus sublimabitur.

Præstat gratiam cum modestia, quam fastu odia colligere: quæ super alios eniti volens nunquam fugiet.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

O 2

10. Nov.

10. Nov. 4. Id. Nov.

SI te infestum intemperiarum signis, qui te adeunt,prehenderint, haud dubio contrahentur, & se avertent, nec eam sui fiduciam admittent, quæ necessaria fuerat, ut ex tuo congressu proficerent. *S. Xav. epist. nov. lib. 4. epist. 4.*

Suavis alloqui humanitas catena est aurea; attrahit aures in benevolentiam, corda obligat in obsequium; facile mandata exequetur, quem amor manuducit.

Superior es? homo manes: humanitatem à te non fac alienam. Eum honoratum volunt singuli, quem singulos honorantem sunt experti. Sic voci par echo respondet.

O magne sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2, 11. No

II. Nov. 3. Id. Nov.

Qui nihil aliud spectat, nisi
Divinam gratiam, Evan-
geli prædicationem, anima-
rum salutem, quid tandem
recuset, aut pertimescat? S.
Xav. lib. 3. ep. 4.

Qui DEI totus vivit obse-
quio, tantum de rebus suis sol-
licitus vivit, quantum de re,
quæ non ad se, verum ad alium
pertineat. DEUS rem suam cu-
rabit.

Dic tu mihi, si potest hoc
homine esse beatior? vitam
agit, qualem Angeli solent,
suprà mundi vicissitudines po-
situs cœlo caput inserit. Quid-
quid optat, accidit; quia quid-
quid accidit, vult DEO confor-
mis. Omnipotens, potest, imò
facit omnia, quæ vult.

O magne Sancte! &c. f. 2.

O 3

II. NO

12. Nov. *Prid. Id. Nov.*

Continuâ in id attentione
dabis operam, ut omnibus
semper, quibuscum ages, vul-
tum benignum, & serenum
exhibeas; torvitatis, super-
ciliosæ arrogantiae, mœstitiæ
suspiciosæ, aut iræ minacis
cunctis indiciis procul aman-
datis. *S. Xav. epist. nov. l. 4.
Epist. 4.*

Ut nihil debet habere su-
perior, quod veniam requirat,
itâ ipse suis plurima noverit
condonare.

Nihil emendaturo peccan-
tes indignum magis, quàm
irasci. Mansuetudine scire
delicta corrigere, hoc est re-
gere: severitate delere scele-
ra, vel lictor novit. Assurge
supra plagiarium.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

13. Nov.

13. Nov. Id. Nov.

Qui nihil omnino aliud nisi
DEI Gloriam, & Christi ma-
nifestationem in salutem ani-
marum curamus, aut quæri-
mus, quid tandem damni aut
periculi magnopere pertime-
scere debemus? S. Xav. Ep.
nov. l. 5. ep. 4.

Præverte animo malum,
quod eventurum times; si
prævideris, forte non time-
bis; quid enim est, unde an-
geris? Expende peritissimè,
& comperies causam afflicti-
onis minorem esse.

Quidquid æternum non est
tanquam leve ferendum est;
quantumcunque enim sit, ma-
gnum non est, quod toleran-
tiâ minui potest, quin & ab-
solvi.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

O 4

14. Nov.

14. Nov. 18. Cal. Dec.

Certum extra ullam dubitationem habeatis, DEUM plurimas gratias, & insignia beneficia largè conferre solitum iis, qui graves impugnationes sine ultionis desiderio patienter ejus causâ perferunt, omnem impetum reponendæ injuriæ, Divinæ charitatis suavitate oprimentes.
S. Xav. ep. nov. l. 6. ep. 8.

Obligari se misericordissimus Dominus sentit ad abunde compensandum, quod injuste aufertur. Ibid.

Nihil DEO datur sine fœnore; quam tu ejus causâ honoris tui causam ponis, ille sumet, ornabitque plurimum, quem calumnia pessime deformavit.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

15. Nov

15. Nov. 17. Cal. Dec.

Cibi, potionisque modus,
naturali desiderio statua-
tur, non voluntate, *S. Franc.*
Xave. apud Trinkell. die 13.

Paucioribus natura eget,
quàm putemus. Non alimus
eam, sed oneramus, dumque
vitam tueri debebamus, per-
dimus; cogimus gulæ nostræ
servire maria, & sylvas, nihil-
que sapit, nisi quod exoticum
aliquid, aut peregrinum orbem
sapit.

Hæccine est vita hominis?
si ita: dic, quæ sit belluarum?
horum enim felicitas in pa-
stu. O quantum est in rebus
inane! Necessitas mensuram
statuat, non cupiditas: minus
vanitas.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, maxime orbis &c
f. 2. *26. Aug*

16. Nov. 16. Cal. Dec.

STudiosius affectare comita-
tis amabilis speciem artili
& affabilitate blandissimis de-
bebis, quando aliquem pri-
vatim, culpâ ejus id exigente,
reprehendes. *S. Xaver. Epist.
nov. lib. 4. ep. 4.*

Emineant ex ore atque
oculis humanitas, & chari-
tas; quâ re una præteferas ur-
geri ad bene merendum de il-
lo, quem admones de labe
ipsum inquinante detergenda.
Ibid.

Videris plerumque metu o-
dium conjungi; quos metui-
mus, nos ipsi odimus; tan-
tùm amoris perdis, quantum
sævis. Timens non potest a-
mare quem timet. Ut me-
tam, ita causam o'it.

O magne Sancte! Indorum
Apostolic, & f. 2.

17. Dec.

17. Nov. 15. Cal. Dec.

Illud præclarum est ulciscen-
dorum hominum genus, ut
eis & cœleste Numen placare,
& benigne facere studeamus.
S. Xaver. lib. 4. ep. 12.

Nunquam scelus scelere
vindicans. Imbecilla se
lædi putant, cum tanguntur;
ulcera vel ad suspicionem ta-
ctus condoleſcunt, ita animus
affectus minimis offenditur.

Hoc adversus virtutem
possunt injuriæ, quod adver-
sus solem nebulæ. Quid tur-
baris? Si exigua est offensa,
fer: levi hoc potes patientia;
si gravis est, fer: non levis est
gloria: hanc non leviter au-
ges, si malum bono repen-
das.

O magne Sancte! Indorum
Apostolo, &c. f. 2.

O 6

11. No.

18. Nov. 14. Cal. Dec.

IN vestrae imbecillitatis cognitione diu, multumque vos ut exerceatis censeo, vestraque vitia hominibus, qui vos consilio & auxilio juvare queant, penitus aperiatis.
S. Xaver. lib. 3. ep. 5.

Aquæ profundæ abscondunt pericula; nemo se tutus vado commiserit, cujus fundus occultus est. Multa latere post siparium solent; pateant necesse est, ut approbentur.

Alios DEUS regi vult ab aliis; in sua causa nulli contulit iudicium, Quod tu non potes, consilium efficiet. Tua subiectio DEI meretur directionem. Obedientiæ comes felicitas est.

O magne Sancte ! Indorum Apostole &c. f. 2.

19. Nov.

19. Nov. 13. Cal. Dec.

IN his bellis etiam cadens victor est, si occumbente duntaxat corpore non succumbat animus. Una sanè, quæ per consensum in culpam accipitur, pertimescenda plaga mentis est. S. Xav. *Ep. nov. lib. 5. Ep. 3.*

Vulnera corporis gloriæ stigmata sunt, sunt zelitestimonia, plus ex iis gloriæ manato quam cruoris. Si cades corpore, consiste animo, & pedibus compede ligatis triumphet Christiana libertas.

Illa vincula detestanda sunt, illa metuenda vulnera, quæ ultra corpus ad animam spectant, attingunt conscientiam, quanto profundius tantò atrocius lædunt.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f. 2.

20. Nov. 12. Cal. Dec.

ARrogantibus indulgentia
venenum est ; mirabiliter
insolescunt , & omnia pertur-
bant , si rectorem languidum
& obstacula metuentem inve-
nerint. S. Xav. Ep. nov. lib.
6. Ep. 10.

Sunt genii , qui bonitate
abutuntur. Diffluunt vasa ,
nisi ferreis in ordinem circu-
lis cogantur. In hos si quis
inciderit , cunctanti opus ha-
bet animo , fortique pectore.

Qui vult amari , languida
regnat manu ; odio digni Pri-
mates , qui sic amari quæunt.
Ubi DEI causa agitur , preces ,
promissa non moveant , cau-
sæ æquitas decidat sententi-
am , animus urgeat executi-
onem.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

21. Nov.

21. Nov. 11. Cal. Dec.

Vilibus DEUS instrumentis
ad magna utitur, tum ut ex
hoc magis infinita illius bonitas
eluceat, tum ut nos nihil ex nobis
facere posse cognoscentes solidius
humilemur. *S. Fran. Xav. ap. Mart.*
in Nov. die 8.

Manca est humana sufficientia,
& providentia omnis nimium inops
& lippa; nec hæc dispicit agenda,
nec illa parest agendis.

Quid prudentiæ, viribusque
tuis fidis ridendus homuncio,
cum in omni tua potestate,
quam habes, tantum non sit,
ut atomum diffles. Sine Deum
agere; plura per te operabitur,
quam sperare potuisses.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

22. No

22. Nov. 10. Cal. Dec.

Quotiescunque te accinges
ad tractandum cum quo-
libet de rebus DEI cultum,
& salutem æternam attinen-
tibus, adhibe hanc pruden-
tiam, ut non prius verbum
facias, quàm odoratus sis, ac
quibus poteris signis explora-
veris statum intimum ejus
animi. *S. Xav. Nov. lib. 4.
Epist. 4.*

Aves non unâ omnes ca-
piuntur escâ. Genium sequi
artis est magnæ, hanc, qui
novit, humanam faciliè capit
voluntatem.

Non una cum omnibus a-
gendi est norma. Quæ hunc
solantur, dejicerent alterum;
quo placatur iste, ille turbare-
tur, Quod uni gustum, alte-
ri disgustum creat.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

23. Nov. 9. Cal. Dec.

Quamvis de alicujus forte,
quem noris, & ames, vir-
tute confidis, tamen, mihi
crede, obsta, & quantum po-
tes, pugna, ne ad pecuniæ
tractationem abjiciatur, alio-
quin, nisi confirmatus in gra-
tia sit, cave speres constan-
tem in innocentia futurum.
S. Xaver. lib. 5. Ep. 7.

Procul à pecunia, procul
à periculo; illa conscientiam
non minus ac manum tractata
commaculat.

Grandis tentatio ditio-
rem fieri posse, & Dei timore pro-
hibitum adstinere. Quanta
est auri arridentis, & modò
annuas, in ærarium tuum
properantis, potentia! cujus
animus hastis aureis, argen-
teisque non cedat?

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f2.

24. Nov. 8. Cal. Dec.

PAuci sed strenui, sed dotibus animi & corporis præditi maximis instar innumera-bilium sunt. *S. Xav. ep. nov. l. 6. ep. 10.*

Multæ unius matris proles non feliciorem illam faciunt, si recta ab institutione degeneres abeunt; quod in multitudine fieri tam est proclive, quàm vasto in agro zizania reperire.

Magnus populus, magna vitia. Multitudinem simul & sine exceptione virtutem optabis citius, quàm reperies. Vide, sis è paucis, iisque strenuis. Animus non numerus militem facit formidabilem. Una aquila præ mille noctuis videbit.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

25. Nov.

25. Nov. 7. Cal. Dec.

ADversus minas omnes, an-
paratusque diaboli, duo
quædam me sustentant: prius
certa persuasio perspectissimæ
DEO rectitudinis mearum co-
gitationum, alterum indubi-
tatissima notitia absolutissimi
Domini Divinæ voluntatis in
res creatas universas, ita ut
nulla earum quidquam agere,
nisi D E O permittente queat.
S. Xaver. lib. 5. epist. 3.

Nullum roborandæ menti
firmius est præsidium, quàm
quod tua tibi præstat consci-
entia. Intra te est, si quod
est, malum.

Recta intentio firmamen-
tum & malacia est sine formi-
dine, quæ plus castris omni-
bus te tutabitur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

26. No.

26. Nov. 6. Cal. Dec.

Quo magis suis voluntatibus obsequi studemus, hoc magis auxiliis, & sollicitis animis vitam agemus. *S. Fran. Xav. lib. 3. Epist. 5.*

Qui se quærunt, se perdent, & desolationem invenient. Quid speras quod nemo hac via obtinuit? Nisi tuam alienæ subicere voluntati didicisti, semper spinas inter infelix gemes.

Bella bellis omnibus inquieta magis tua concitabit voluntas, quam diu regnabit. Nisi hunc edomes hostem, de pace nihil cogita. Dicet pax pax, & non erit pax; bella movebit ex insidiis minus cogitatis.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

27 Nov.

27. Nov. 5. Cal. Dec.

AD authoritatem, libertatemque curatoris animarum insignis est momenti, nemini eorum, quos dirigere in salutis via, & ubi aberraverint corripere, retrahereque debet, esse obnoxium titulo præbitionis & alimentorum. Hoc est vitam & sanguinem debere. Verèque de hoc genere donorum dici solet: qui capit, capitur: Fiduciam videlicet amittit, quidquam jure censorio agendi cum eo, cujus patronali reverentiæ clientis humilitate se astringi passus est. S. Xav. Ep. Nov. l. 4. Ep. 4.

Facile tacet is veritatem, cujus os acceptus à reo bolus obturavit.

O magne Sancte! Indorum Apostole. &c. f. 2.

28. Nov.

28. Nov. 4. Cal. Dec.

Minus in acerbo casu con-
sternat horror periculi
præsentis, quam verber con-
scientiæ acriter exprobrantis
vitam inconsulte actam sine
ulla provisione mortis S.
Xav. l. 5. Epist. 2.

O temporis pretium, si quis
te rite æstimet, quantum es!
Cælum tempore emitur tem-
pore negligitur.

In eo cautiores esse con-
venit, quod reparari minus
potest. Tempus incurabile
est: serus erit dolor temporis,
quo tam pie vivere potuisses,
imo debuisses, amissi. Dam-
na quæ sarciri nequeunt, sunt
gravissima: volat irrevocabile
tempus.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2

29. Nov.

29. Nov. 3. Cal. Dec.

Non emineat ira in verbis
ad curationem prolapsorum
ex perturbatione comparatis,
alioquin exemplum mali
potius, quam remedium
objeceris. Nam omnem iracundiam
vitio passim vulgares homines
adscribunt. S. *Xav. ep. Nov. l. 6. ep. 8.*

Ira sine discursu bestiarum
est. Illa solum ira utilis
esse potest, quæ scit parere
consilio, & velut miles
Ducis ad imperium vel pro-
dire in aciem, vel ubi prodit
it, signum receptui canere.

Magna pars hominum est,
quæ non peccatis irascitur,
sed peccantibus. Alios cor-
rigunt, corrigenda commit-
tentes.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

30. Nov.

30. Nov. Prid. Cal. Dec

Multum interest inter eos,
qui spem, fiduciamque in
DEO collocant extra mortis
pericula, & eos, qui DEO fi-
dunt, & in illo sperant, dum
sponte ac volentes, quo ei
gratificentur, in discrimina se
mortis evidentia objiciunt,
horum vitandorum, aut ad-
eundorum potestatem & ple-
num arbitrium habentes. S.
Xav. Ep. nov. l. 5. ep. 3.

Spem, uti amorem adversa
probant; in mollibus neutri-
us capi potest experimentum.
Difficultas tuæ in DEUM spei
cos esto.

Illa quæ te opprimit adversi-
tas, DEI manu immissa est:
sunt Crucis Christi reliquiae.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2

1 Dec

1. Decemb. Cal. Dec.

Qui elegerit in continuis vitæ periculis vivere ex merito studio Deo serviendi, brevi tempore sentiet tædiura vitæ præsentis, & desiderium mortis. *S. Xaverius ep. nov. lib. 5. ep. 3.*

Bella, fames, odia, morbi quid nisi argumenta sunt, ut persuadeamur, vitam hanc carcerem esse, compendium que miseriarum? Unde tantus vitæ amor? amamus pericula nostra: compedes nostros exosculamur.

Vitæ, quam speramus æternam, futuræ memor facile præsentem deseret; quis enim non ægre ferat differri solacia?

O magne Sancte! Indorum apostole, &c. f. 2.

2. Dec. 4. Non. Dec.

CUM extremo jam spiritu
mors vocem intercludit, si
tum animæ ex corpore disce-
denti loquendi facultas detur,
quibus tandem verbis in illo
digressu corpus alloqueretur
suum? *Sanctus Xav. lib. 3.
Ep. 3.*

Præpostera doleret studia,
si, cui dominari debuisset, cor-
pori indulgisset. Corpus ete-
nim, ut prodesse saluti potest,
sic & obesse, prout spiritui vel
subiectum est, vel rebelle.

Uttere nunc corrore ut ju-
mento. Nullus sit ejus que-
relarum locus; non de inju-
ria queritur, quam non pati-
tur, sed de molestia, quam fu-
git.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

3. Dec.

3. Dec. 3. Non. Dec.

Mihi nihil gratius accidere
potest in vita, quam in
maximis meis periculis Chri-
sti Domini mei, & Chriastinæ
Religionis causa susceptis vi-
tam transigere. S. Xav. l. 3.
ep. 5.

Nemo duraret, si rerum ad-
versarum assiduitas vim pa-
rem haberet, quàm primus
ictus. Ea optima doloris na-
tura est, quod non potest, nec
qui extenditur, magnus esse,
nec qui magnus est, extendi.

Ut certi ferarum domito-
res sævissimas etiam belluas
sub jugum mittunt, ità sapi-
ens dolorem amore Numinis
domare novit. Amore sauci-
us nulla alia sentit vulnera.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

4. Dec. Prid. Non. Dec.

Qualicumque in occupatio-
ne vel remissione versaberis,
acii semper conatu arre-
ctæ mentis vires totas in tui
ubique vincendi contentio-
nem exere : cupiditates fran-
ge : à quo sensus abhorrebit,
amplectere. *Sanctus Xaver.*
l. 5. ep. 5.

Appetitum inprimis inna-
tum laudis & excellentiæ
contunde ; nihil unquam
parcens, quoad superbia ra-
dicitus evulsa infra omnia
deprimi te libens sustineas,
contemni etiam gaudens.
ibid.

Atque sic habe : sine ista
demissione, sine hoc in pra-
vos animi motus imperio nec
tibi, nec aliis te bonum esse.
ibid.

O magne sancte ! &c. f. 2.

5. Dec.

5. Decemb. 9. Non. Dec.

Nolite mirari, imitarique
eos, qui novas populo pla-
cendi excogitant artes popu-
larem admirationem, & lau-
dem aucupantes. Namque
isti suæ potius, quàm Divinæ
gloriæ serviunt, de suis com-
modis magis solliciti, quàm
de salute animarum. Quo-
circa illorum ratio sane lubri-
ca est, ac præceps; quippe quæ
cœcâ cupiditate gloriæ elata,
jactationem habet in populo
invisam DEO. *S. Xav. in vita*
lib. 6. c. 23.

Favoris humani aucupes
non DEI, sed amoris proprii,
sed gloriolæ inanis servi sunt,
sicut Martyres diaboli.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

9. Dec.

6. Dec. 8. Id. Dec.

Matureſcent cruda ſuo
tempore : articuli oppor-
tunitatum expectentur. *S. Xa.
ep. nov. l. 5. ep. 7.*

Initia rudiora ſunt ; expe-
cta : etiam dies à crepuſculo
creſcit in meridiem. Acer-
ba poma jacendo miteſcunt ,
nec raro duriora ingenia mol-
livit dies. Sua juventuti ſunt
vitia , quæ vir ignorabit , & vi-
ro agnata ſenem deſtituent.

Nemo ex uno actu judican-
dus ; quæ tardius matureſcunt ,
plus durant præcocibus. Ima-
go multis ictibus longo tem-
pore marmori incuſſa firmior
ſtabit , quàm molli ceræ levi
manu impreſſa.

O magne Sancte ! Indorum
Apoſtolæ , &c. f. 2.

7. Dec.

7. Dec. 7. Id. Dec.

Mihi adeo certum & fixum
est, quod Divino instinctu
concepi, ut si forte i l præter-
mitterem, viderer mihi plane
pugnare cum DEO, neque in
vita, aut post mortem quid-
quam jure sperare jam posse,
S. Xav. l. I. ep. 12.

Quid te ab incepto deter-
reat? operis arduitas! appa-
rens est; & esto sit major, non
est æterna; nec major viribus,
modò audeas.

Inconstans diaboli sit ludi-
brium, iridentis hominem,
qui cœpit ædificare, nec po-
tuit consummare. Quæ sem-
piterno promissa sunt, æterna
sint. Vita citius quàm horum
fides corde pellatur.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

8. Dec. 6. Id. Dec.

Nolim, quod multi faciunt, te spem conciliandi tibi populi in humanis artificiis constituere, callidèque grassari ad gratiam, celebritatèque vulgi eblandiendam, iis obnoxie faciendis, aut dicendis, quæ grata, jucundàque multitudini esse perspexeris. Indigna ista sedulitas est. S. Xav. Ep. nov. l. 5. ep. 9.

Humanis niti strategematis, fraudibùsque viam ad cor tentare mali solent; non desunt sua probitati media. Virtus ipsa per se amabilis, si vera est. affectum rapit.

Turpe est, cum larva detrahitur, patere dolos; simius aut vulpes apparet, qui se hominem mentitus fuerat.

O magne Sancte ! Indorum Apostole, &c. f. 2.

9. Dec.

9. Dec. 5. Id. Dec.

ANte omnia oro te, & in gratiæ numero precans postulo, ut te, quo magis urgeris adversis, eo interius Divino Numini admoveas. *S. Xav. Ep. nov. lib. 7. ep. 7.*

AEquè sancta est actio, quâ tibi DEUS immittit, unde crucieris, quàm fuerit Christum mori pro te. Reverere spem DEI, digna patientia tua, & amore immittentis.

Opus & signum est gratiæ, si te afflictione quapiam dignatur DEUS, quam licet forsân non merueris, meretur tamen DEUS, ut eam feras patienter. Adversa ut gratiæ merces sunt, ità cum gaudio accepta, majoris sunt illicitum.

O magne Sancte ! &c. f. 2.

P 5

10. Dec.

10. Dec. 4. Id. Dec.

NEc te respectus ullus aut
metus judiciorum, sermo-
numve teneat, quò minùs,
quod debes, exequaris. *S. Xa-
ver. ep. nov. lib. 6. ep. 5.*

Laudes & contemptus vul-
gi in promiscuo habendi sunt,
nec his dolendum, nec illis
gaudendum; aliàs timòre ca-
lumniarum omittemus opti-
ma. Latratus canum lunam
in cursu non præpediunt; i,
quo eundum est, seu laudes,
seu te vituperia consequan-
tur.

Non virtus, sed qui virtu-
tem impedit, vulnus sentit;
uti duritia filicis nulli magis,
quàm ferienti est nota.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

11. Dec.

11. Dec. 3. Id. Dec.

EA semper circumspeditione
ac prudentiâ te adhibe in
congressibus, & colloquiis
omnis generis hominum, qui-
bus ad bonum promovendis
quotidianam navas operam,
ut nulla unquam, quantavis
fiduciâ, familiaritas excidat
tibi loquenti vel agenti ali-
quid, quod illi, si, quod po-
test fieri, & tu pro eventuro
habe, à te averterentur, expro-
brare jure possent. *S. Xav. ep.
nov. lib. 5. ep. 9.*

Ad fidelem aurem altissi-
mum in pectus demissa quon-
dam eructabuntur; dic, quæ
dici aliis non curas, reliqua
tace.

Fos in publico, in privato
mores præ te fer, & sermones,
ut spectari ab omnibus & au-
diri tuto possint.

O magne Sancte! &c. f. 2.

12. Dec. Prid. Id. Dec.

Misereri tunc quoque DE-
UM credimus, cum sævit ;
quod ex tali manu mala etiam
vim gratiarum habeant. *S. Xa-
ver. Ep. nov. 7. Ep. 7.*

Pater etiam, cum punit, a-
mat filium, amare quippe est
velle bonum. Maxima DEI
ira foret, si non puniret. Cui
indulgentur omnia, vel insa-
nus est, vel depositus: uterque
desperatus.

Quandiu punit DEUS, pœ-
na sit solatio, DEUM tui me-
minisse ; nam vel peccata ple-
ctit, si malus es, vel si te bo-
num credis, merita vult auge-
ri, in utroque beneficis Pater.
Si vis, adversis carebis omni-
bus : quæ dicis adversa, dic ef-
se DEI dona.

O mægne Sancte ! &c f. 2.

13. Dec.

13. Dec. Id. Dec.

SUSpecta sit imprimis iræ
prolapsio, cujus irritamenta
passim obvia facile præcipi-
tant zelo abreptos, nisi vesti-
gium in lubrico pedetentim
ponant, & in voces aculeatas
erupturi ensi linguæ frænum
attrahant. *Xiv. ep. nov. l. 6.*
ep. 8.

Quotus enim quisque est,
qui excaedescens reprehensio-
nis perturbata increpatione
fiat melior! Ibid.

Puerum ætas excuset, fœ-
minam sexus, extraneum li-
bertas, domesticum familiari-
tas. Prudentiori cedamus,
stultiori remittamus. Vide,
quam nulla irascendi tibi re-
linquatur materia, nisi facias.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

14. Dec. 19. Cal. Ian.

Multum interest inter eos,
qui rebus necessariis in-
structi DEO confidunt, & eos
qui confisi eodem Christi imi-
tandi studio spoliant se rebus
omnibus. *Sanctus Xaverius l.*
3. Ep. 4.

Avarus est, cui DEUS satis
non est; providentiæ Divinæ
sinus, quem firma spes ape-
rit, omnibus orbis præstat
gazophylaciis. Illius cogi-
tatio malorum, quæ minari
potest paupertas, omnium i-
liadem profligabit.

DEI liberalitas exhauriri
impotens, ut semper, ita om-
nibus dare potis est, & parata.
Spes vicaria possessionis est,
imo præcox dominium.

O magne Sancte! Indorum
Apostole &c. f. 2.

15. Dec.

15. Dec. 18. Cal. Jan.

OMnia circumspectè & maturo iudicio constitue ; cunctorum quidem , qui se tibi amicos ferunt gratè accipiens officia : non tamen cuiusvis facillè fidens : nec , quoad rebus ipsis perspexeris , quid quisque habeat in animo , p'us te illis porrigens , quàm tutum foret. *S. Xav. ep. nov. l. 7. ep. 7.*

Fraudis & perfidiarum plena sunt omnia : nihil in orbe rectum. Ubi tutè pedem figere possis , cautè videndum.

Falli vult , qui facile credit. Singuli decipere & decipi possunt. Verba tuis encomiis plena fidem non faciunt : audi , non applaude.

O magne Sancte ! Indorum Apostole, &c. f. 2.

16. Dec.

16. Dec. 17. Cal. Jan.

Quod nefaria flagitia pro
nihilò habeantur, Majo-
rum vitio accidit, qui hac ipsi
peste corrupti tam fœdæ libi-
dinis exemplum posteris re-
linquunt. *S. Xav. l. 3. ep. 5.*

Ubi discrimen bonos inter
& malos Præsides incuria
sustulit, confusio ibi sequi-
tur, & impunis vitiorum li-
centia dominatur. Initium
salutis est notitia peccati, ut
exterminari possit.

Quanta Præsides manet ob-
ligatio, si, quibus prodesse de-
bebant publico ære conducti
tam graviter obfint? Impuni-
ta si sint scelera, profundas
nimium radices agunt.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2

17. Dec.

17 Dec. 16. Cal. Ian.

Non invenient pacem, ubi
pax non est, præsertim,
qui DEUM eo pertrahere ni-
tuntur, quo ipsi volunt; re-
cusantes eo ire, quo à DEO
Domino nostro vocantur. *S.
Xaver l. 5. ep. 2.*

Vocem DEI excutere est se
in aperta salutis pericula con-
jicere. Servum Domino sub-
di decet, non hunc illi. Sur-
dâ consilium Domini aure si
pertransis, secundo vocem
demereris.

Consilium esse dices, non
præceptum: suadentis esse
vocem, non præcipientis;
posse te sequi, non obligari.
Cave has tricas; quid si tibi
neget DEUS, nisi quod obli-
gatur?

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

18. Dec.

18. Dec. 15. Cal. Ian.

Periculum est, ne à DEO
Domino nostro te ad suum
judicium citante audias : cur
non in eos animadvertisti, qui
à te authoritati, tibi que sub-
diti mihi erant contrarii? cum
in eos, si negligentes depre-
henderentur in vectigalibus,
severe judicares. S. Xav. l. 5.
epist 6.

Hæc Præsidum conditio
est sane difficilis, quo! ut de
se, ita de subditis dare cogen-
tur rationem. Si difficile est
salvari privatum, quomodo,
qui præest, de salute cogitabit?

Crimina læsæ Majestatis
capitalia sunt, & læsi DEI of-
fensa laudi habentur? Qui se-
verum in DEI causa, cum po-
test, non agit judicem, Deum
severum experietur.

O magne Sancte! &c f. 2.

19. dec.

19. Dec. 14. Cal. Ian.

UT qui ex acerbissima Christi morte & cruciatibus dolore ardet, facile talem dolorem inurit aliis : ita qui nimios animi sui motus domitos habet compressosque, haud sane diffiulter eosdem in aliis regere & coercere potest.

S. Xav. in vita l. 6. c. 15.

Quam sigillum incisam habet imaginem, sine labore ceræ apprimat, non daturum aliam, quam non habet.

Qui se DEI legi subiecit prior, illius voci Deus aliorum corda subiecit, ut obediunt ei, qui obediens fuit Deo. Hoc est loqui victorias, quas Numen obedienti sponndit.

O magne Sancte ! Indorum Apostole, &c. f. 2.

20. dec.

20 Dec. 13. Cal. Ian,

Faciendum est diligenter, ut
vestras voluntates ac iudicia
ad vestros Præpositos rejicia-
tis, plane confidentes fore, ut
DEUS pro sua benignitate
eam illis injiciat mentem, quæ
vestris rationibus conducat
maxime. *Sanctus Xaverius* l. 3.
ep. 5.

Cæcum ab alio duci decet,
quem amor proprius nimium
facit oculatum. Cæcus vel
parvulum intrepidus sequi-
tur: quæ nos ab omniscio re-
gi metuamus?

Se odit maxime, qui se ita
amat, ut voluntati renuntia-
re nolit. Dolendum, quod
voluntate, qua nihil habent
pejus, nihil plus ament im-
providi mortales.

O magne Sancte! In dorum
Apostole, &c. f. 2.

21. Dec.

21. Dec. 12. Cal. Jan.

ERit vobis cordi vitia de-
prehensa corrigere, ani-
mumque noxiis affectibus re-
purgare. Nimirum quanta-
cunque decessio de vitiis, tan-
ta fit donorum cœlestium ac-
cessio. *S. Xaverius vitæ lib. 6.*
c. 13.

Quantum recedimus à ter-
renis, tantum a: cedimus ad
cœlestia; quantoque plus no-
xiis depravatæ naturæ affecti-
bus va'edicimus, tanto ube-
riora de cœlo affluent solatia.

Nulla est lucis cum tene-
bris comparatio; quantum
crescit illa, istæ decrescunt,
nec augeri potest, nisi istæ
minuantur. Hos luctatores
una non capit arena, alteruter
corde cedat, est necesse.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

22. Dec.

22. Dec. 11. Cal. Ian

Persuadebis, quod voles, si
te, qui audiunt, amaverint,
& facile plurimos DEO con-
ciliabis, si à te neminem aba-
lienaveris. *S. Xaver. ep. nov.*
l. 5. ep. 16.

Caput & compendium ar-
tis est iis probari, & placere,
quos alloquare, & prius pa-
râsse claves cordium, quam
aurium aditum tentes. *Ibid.*

Colligere favores homi-
num, & muscas venari par fo-
ret labor, nisi hominum fa-
vor promovendo DEI honori
servire cogeretur, ne illi dis-
pliceant DEO, nos illis pla-
cere laboramus. Corda pi-
scamur, ut capta e mari ad tu-
torem portum reponamus.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

23. dec.

23. Dec. 10. Cal Jan.

IN magno errore vivit, quis-
quis negelecto DEO, unde
bonum omne manat, confidit
ea, quibus eget, aut quæ ap-
petit, se per homines adeptu-
rum. *S. Xaver. Ep. nov. l. 7.*
Ep. 7.

Minoribus Divinus favor
præ humano invenitur im-
pendiis, & mediis facilitati-
bus promovetur. Creaturæ,
Deique discrimen nescit, qui
spem locat in homine.

Umbrosus sit, quisquis so-
le contempto lucem a stellis
emendicat; satius ad fontem
recurritur, quam ut tenues
stillicæ per cisternam mendi-
centur. Illuc recurre, in quo
vivimus, movemur & sumus,
quidquid sumus.

O magne Sancte! Indorum
Apostole. &c. f. 2.

24. Dec.

24. Dec. 9. Cal. Ian.

Neminem patiaris amico-
rum tuorum mitti ad regi-
as pecunias, & negotia tra-
ctanda; nam de illis vere il-
lud scriptum capere liceat :
*Deleantur de libro viventi-
um, & cum iustis non scri-
bantur. S. Xaver. lib. 5. ep. 7.*

Intausta conditio pecunias
versantium. Inter aquas non
tingi, & inter lucri etiam in-
iusti occasiones non tangi par
est miraculum.

Non est, quid dissimulo, e
millibus unus, qui auri cupi-
dine, occasione sic suadente,
non vincatur. Semper ali-
quid adhæret. Plures præ-
textus, quàm plicas habent
marsupia.

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

25. Dec.

25. Dec. 8. Cal. Ian.

EVangelicæ paupertatis expertes cœlestium donorum, deliciarumque inopiâ laborare est necesse. *S. Xaver. apud Trinkell. renov. 2. die 3.*

Nescimus æstimare res, de quibus non cum opinione hominum, sed cum rerum natura deliberandum. Nihil illæ bonum, nihil habent magnificum, nisi quod affectus nostrostrahant.

Non qui parum habet, sed qui plus, quam habeat, cupit, pauper est. Vis esse dives? in promptu est: cupiditatem refrœna. Si necessitatem attendas, multis si virtutem, omnibus carere potes.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

Q

62. Dec.

26. Dec. 7. Cal. Jan.

EGo verò soleo ulcisci non bene de me meritos, quibus possum eos beneficiis prosequendo. Nam pœnæ, quas merentur, a Deo non decerunt *S. Xaver. ep. nov. l. 7. ep. 7.*

Tutius est inimico ignoscere, quàm ab illo vindictam sumere, imò & facilius; ignoscere potes, nec movenda pedem: ulcisci vix absque discrimine. Si parcis illi, parcis & tibi, utrique munificus.

Imbellis est animus, quem obvia fatigat injuria. Nullum est argumentum virtutis certius, quam nihil adversum te, quo movearis, accidere posse.

O magne sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2,

27 Dec.

27. Dec. 6. Cal. Jan.

ADjuro te ac obtestor, quàm
possum efficacissimè, nè ul-
la inter vos extet animorum
dissensio, altercatio verbo-
rum, simultatis initium, aut
pecies; sed mutuis potiùs si-
gnificationibus conjunctissi-
mæ semper voluntatis, sum-
mique invicem amoris testa-
tissima germanitas, unanimis
conspiratio. *S. Xav. ap. Nad-
sig. 6. præd. l. 5. ep. 8.*

Divisus exercitus victori-
am desperet; hostium præda
fiet, quem prior vicit dissen-
sio. Si hostis mentes dividat,
imperabit. Nihil adeo fir-
mum, quod discordia non
possit infirmare. Omnia
unione subsistunt, ablata pe-
reunt.

O magne Sancte! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

Q 2

82. Dec.

28. Dec. 5. Cal. Ian.

D'ivinæ legis notitiam omnes à natura, naturæque authore DEO habent, priusquam accedat disciplina. *S. Xav. l. 4. ep. 1.*

Inexcusabiles sumus; ea naturæ authoris in creaturas est providentia, ut lumen accenderet singulis, quâ bonum à malo secernere, si velint, possint. Spontaneas ipsi tenebras accipimus.

Durum est contra hunc stimulum calcitrare; mordet reum conscientia, tortoréque omni pejus crimen admissum premit nocentem. Interna vulnera non ferunt cicatricem, etiam curata recrescunt. Dum differtur medela, crescunt mala.

O magne Sancte! Indorum Apostole &c. f. 2.

29. Dec

29. Dec. 4. Cal. Ian.

Cum DEus Dominus noster sub sua ditione teneat omnia, à nullo eorum quidquam timeo: DEum ipsum metuo solum, ne ob meam in ejus obsequio negligentiam justè me castigandum decernat. *S. Xav. l. 5. ep. 21.*

Obfirmandus in DEI obsequio est animus, ut ille metatur, qui Dominus est vitæ ac mortis, extra illum nemo: non hostis, non Rex, non æmulus, non ullus.

Contemni non debent hostes, sed nec timeri; nec capillum capitis turbabunt. DEUM time, cæteros ride. Illi corpori, non animæ, id est, non tibi, sed hosti nocere possunt.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

Q 3

30. Dec.

30. Dec. 3. Cal. Jan.

Non credit populus DEI
charitate accendi fervo-
rem hominum in peccantes
impotenter debacchantium ;
certo inde teneri experimen-
to arbitrantur eo ipso aliis si-
miles, & non secus ac plebe-
jas animas vehentium affectu-
um agi, ferrique intemperie.
S. Xav. ep. nov. l. 5. ep. 8.

Cerea hominum corda cre-
de ; ad solis allucentis calo-
rem mollescent usque ad la-
chrymas ; leones ipsi ligantur
falo, qui catenas ferro gra-
ves in frustra discerpissent.

Adeo verba dulcia multum
possunt ; sed si verbis pondus
accedat ab opere, possunt om-
nia

O magne Sancte ! Indorum
Apostole, &c. f. 2.

31. Dec.

31. Dec. Pr. Cal. Ian.

Studiosè nobis danda est opera, ut sarciamus vitæ nostræ brevitatem multitudine, præstantiaque rectè factorum. *S. Xaverius apud Trinkel. die 1.*

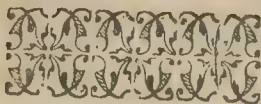
Quorsum hic, quem claudimus, annus avolavit? Festinemus, velocitate bene factorum pensemus temporis brevitatem. Nemo quàm bene vivat, sed quam diu curat, cum omnibus possit contingere, ut bene vivant, ut diu nulli.

Quot hoc anno fluxere momenta, quorum quodlibet summi est momenti? pro quolibet expecta, si bene actum est, præmium: si malè, supplicium.

O magne Sancte! Indorum Apostole, &c. f. 2.

Q 4

Fasti

FASTI
X A V E R I A N I.

1. J An. 1546. S. Xave-
rius solvit Malacâ
Molucum.
3. Januar. 1634. Neapoli
contigit prodigiola
sanatio P. Marcelli
Mastrilli S. J.
12. Jan. 1544. S. Xaveri-
us Cocino Societati
Romam scribit de
miris cœli delitiis, qui-
bus perfundebatur in-
ter labores.

13. Jan.

13. Jan. 1548. Venit Malacâ Cocinum.

14. Jan. 1549. Scribit fletens literas S.P. Ignatio.

17. Ianua. 1546. Appulit Amboinum.

23. Jan. 1552. Cocinum appulit.

27. Ianua. 1545. Cocino Romam scribens testatur spatio unius mensis à se plus quam 10000. hominum baptizata.

29. Ian. 1552. Cocino Romam dat litteras cum inscriptione :
Meo in Christo Sancto Patri Ignatio.

14. Febr.

14. Febru. 1546. Malacâ
solvit Amboinum.

16. Februarii 1546. Am-
boinum appulit, ubi
contigit miraculum
cancris crucem refe-
rentis.

3. Martii. Inchoari solet
in Lusitania Novena
Xaveriana, seu publi-
ca devotio per novem
continuos dies cum
Indulgentiis ab Alex-
andro VII. Concessis.

12. Mart. 1622. S. Xave-
rius à Greg. XV. cano-
nizatus est.

Eâdem die 1658. Sanctus
Xaverius miraculosè

sanavit Alexandrum
Philippucium Soc. Jesu
Schol.

15. Mart. 1530. Creatur
Doctor Philosophiæ
Parisiis, quam ibidem
ultra tres annos docu-
it.

Eâdem die 1540. à San-
cto Ignatio designatus
& monitus est pro iti-
nere in Indias; cui ille
promptè obsequens
prostridie, id est

16. Mart. 1540. Indiam
petiturus Româ dis-
cedit.

21. Martij 1540. In In-
diam

diam proficiscens Lau-
retum inuisit.

7. Aprilis 1541. Olyffi-
pone solvit in Indiam.

15. April. 1552. Solut
Goâ Sinas aditurus.

26. April. 1549. Cocino
Malacam solvit.

6. Maji 1542. Venit in In-
diam.

18. Maji 1653. Neapoli
prodigiosa vultûs mu-
tatio in imagine S. Xa-
verii.

31. Maji 1549. Appulit
Malacam.

1. Jun. 1546. Malacâ Am-
boinum versûs disce-
dit.

8. Jun

8. Junij 1622. Indulgentiæ plenariæ perpetuæ pro ejus Festo datæ.

24. Jun. 1537. Venetiis Sacerdotio initiatur.

Eâdem die 1549. Solvit Malacâ in Japoniam.

13. Julii 1556. Moritur Sancti in Christo Filii Xaverii sanctus Pater Ignatius.

15. Augusti 1534. Prima vota emittit Parisiis in monte Martyrum.

Eâdem die 1549. Primùm in Japoniam venit.

25. Sept. 1545. Malacam advenit multis ejus miraculis illustrem.

29. Sept.

29. Sept. 1549. Celebrans
dæmones compescit.

30. Sept. Festum S. Hie-
ronymi, qui A. 1537.
Vicetiæ S. Xaverio spe-
ctabilis, ei futura quæ-
dam prædixit.

4. Octobr. Dies Nominis
S. Francisci Xaverii. Na-
tus est An. 1497.

25. Oct. 1619. à Paulo V.
beatificatur & conce-
ditur Officium ac mis-
sa de ipso.

20. Nov. 1551. Redit ex
Japonia.

Eâdem die 1552. Ulti-
mum sacrum legit,
quod erat pro defun-
ctis.

2. Dec. 1562. Quæ erat
feria 6. sanctè moritur
in Insula Sanciano.
3. Decem. Celebratur ejus
festum in Ecclesia.
4. Dec. 1547. In concio-
ne narrat Christiano-
rum victoriam , quæ
procul indè contigerat.
21. Dec. Festum S. Tho-
mæ Apostoli, qui cre-
ditur prædixisse ad-
ventum S. Xaverii in
Indias.

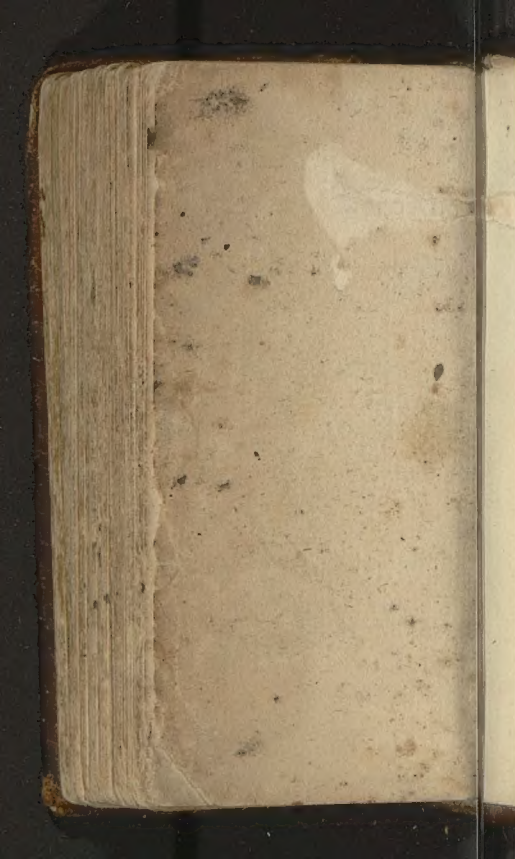
*Omnia ad Majorem DEI
Gloriam B. V. M. & S.
Fran. Xaverii honorem.*

FINIS.

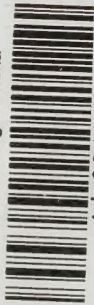
ANNO MDCIV

Biblioteka Jagiellońska

stdr0019397

